

การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL)
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

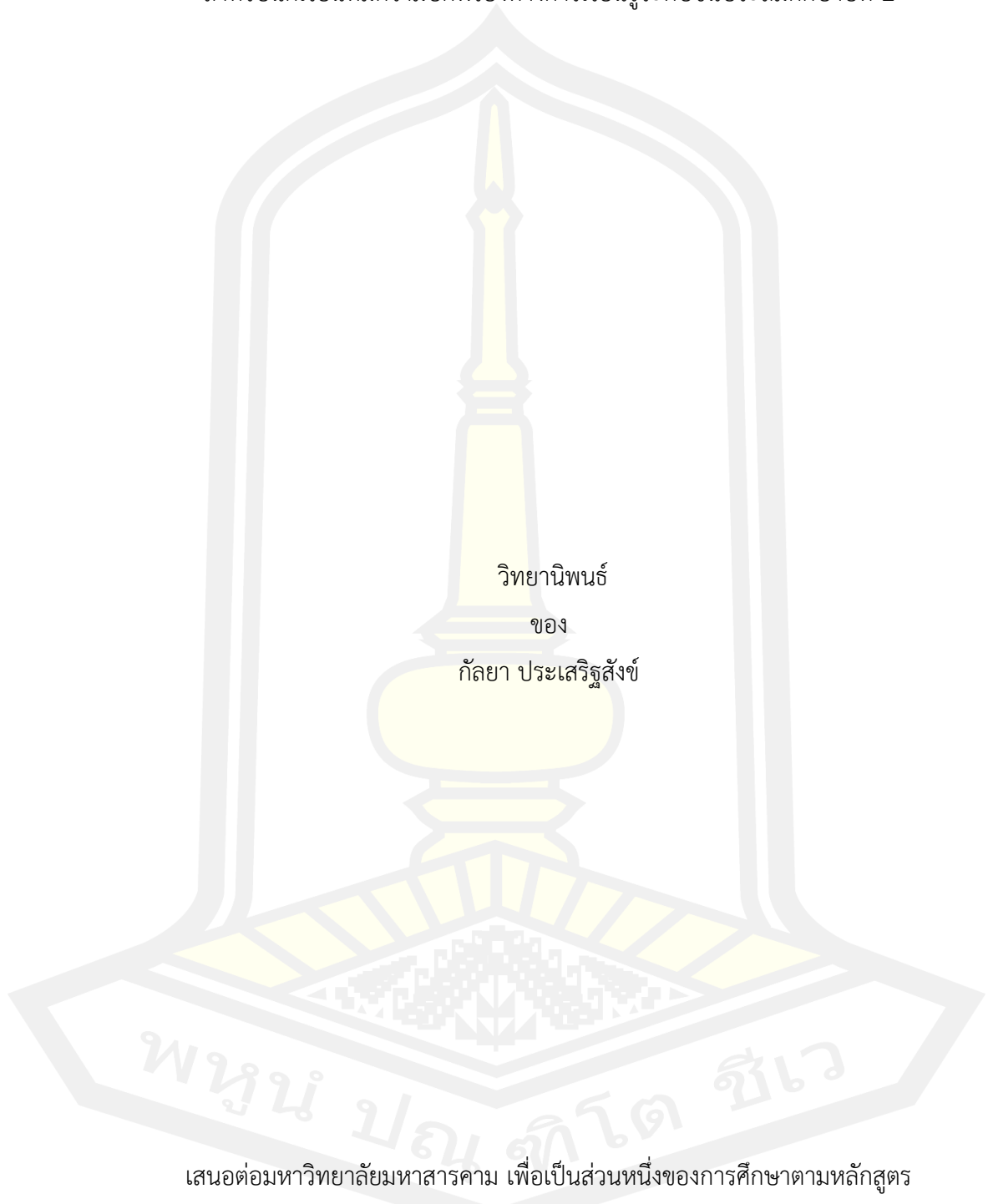
วิทยานิพนธ์
ของ
กัลยา ประเสริฐสังข์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL)
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

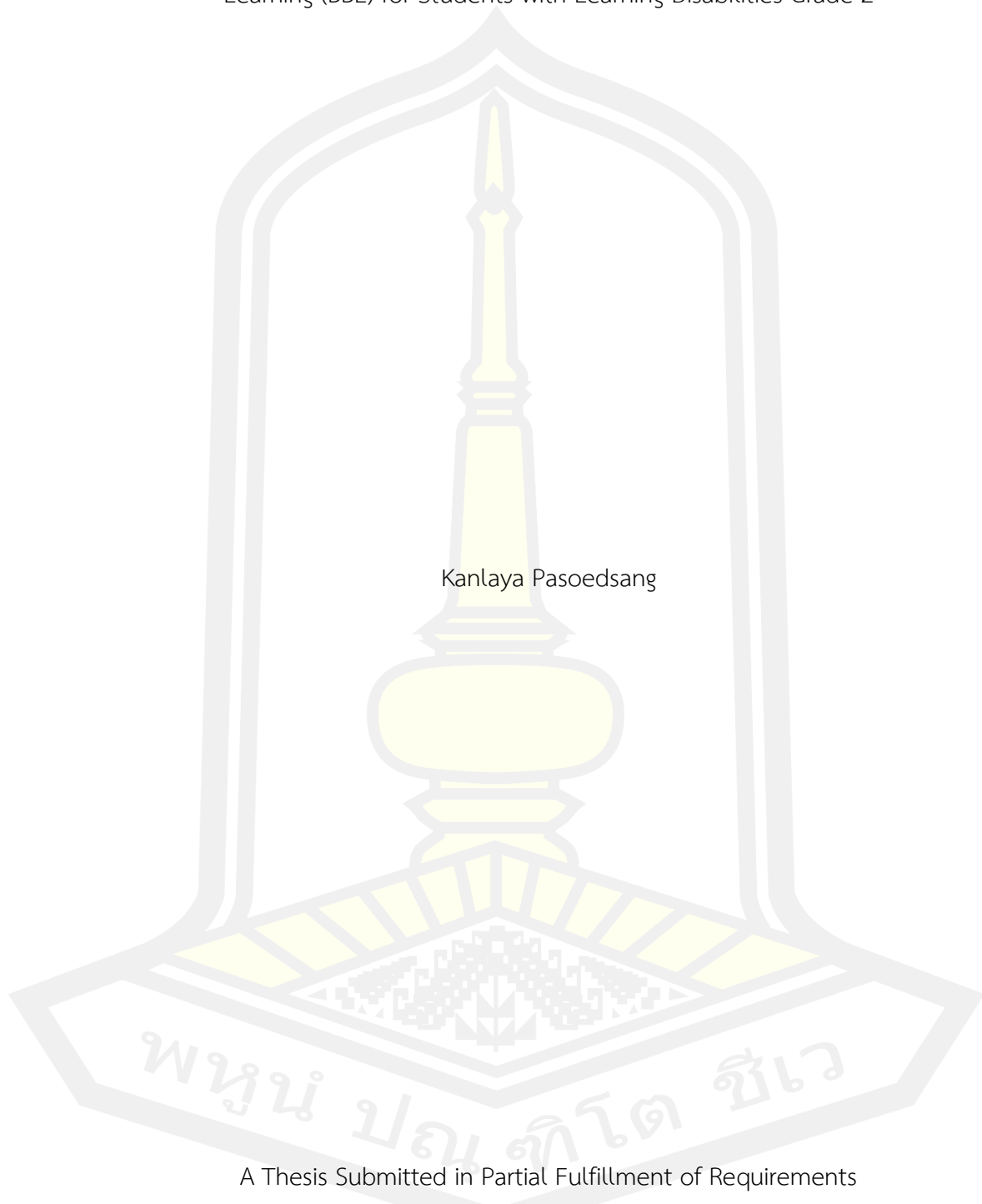

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Writing Skills in the Spelling Section By Providing Brain-based Learning (BBL) for Students with Learning Disabilities Grade 2

Kanlaya Pasoedsang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

October 2022

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกัลยา ประเสริฐ
สังข์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

..... กรรมการ

(รศ. ดร. ประเสริฐ เรือนนະการ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2		
ผู้วิจัย	กัลยา ประเสริฐสังข์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประสงค์ สายหงษ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

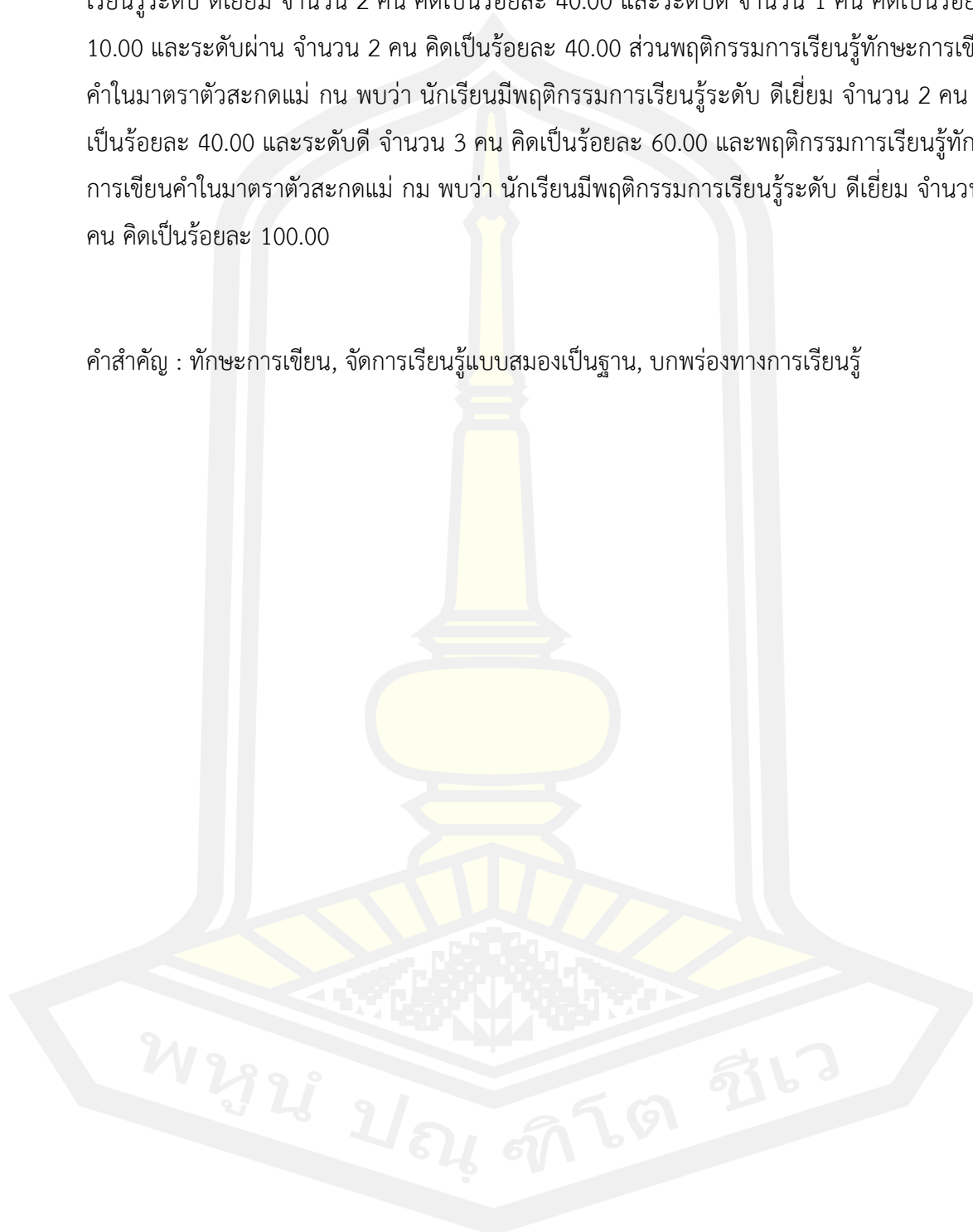
ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 5 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดตั้งแต่ 33-41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน มีทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง และแม่ กน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ส่วนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กม มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

2. พฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับ ดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับผ่าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับ ดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับ ดีเยี่ยม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

คำสำคัญ : ทักษะการเขียน, จัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน, บทพร้อมทางการเรียนรู้

TITLE	The Development of Writing Skills in the Spelling Section By Providing Brain-based Learning (BBL) for Students with Learning Disabilities Grade 2		
AUTHOR	Kanlaya Pasoedsang		
ADVISORS	Assistant Professor Prasong Saihong , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

This research aims to improve spelling skills in the spelling section. By providing brain-based learning (BBL) for students with learning disabilities. Grade 2, pass the 70 percent criteria and study the behavior of learning to write spelling in the spelling section. target audience are students with learning disabilities Grade 2, Suksa Songkroh Thawatburi School, first semester of the academic year 2022, consisted of 5 students. The research instruments were: Individualized Educational Management Plan (IEP), Individualized Lesson Plan (IIP), spelling skill practice in spelling section. Spelling skill test and learning behavior observation form The statistics used to analyze the data were percentage, mean and standard deviation.

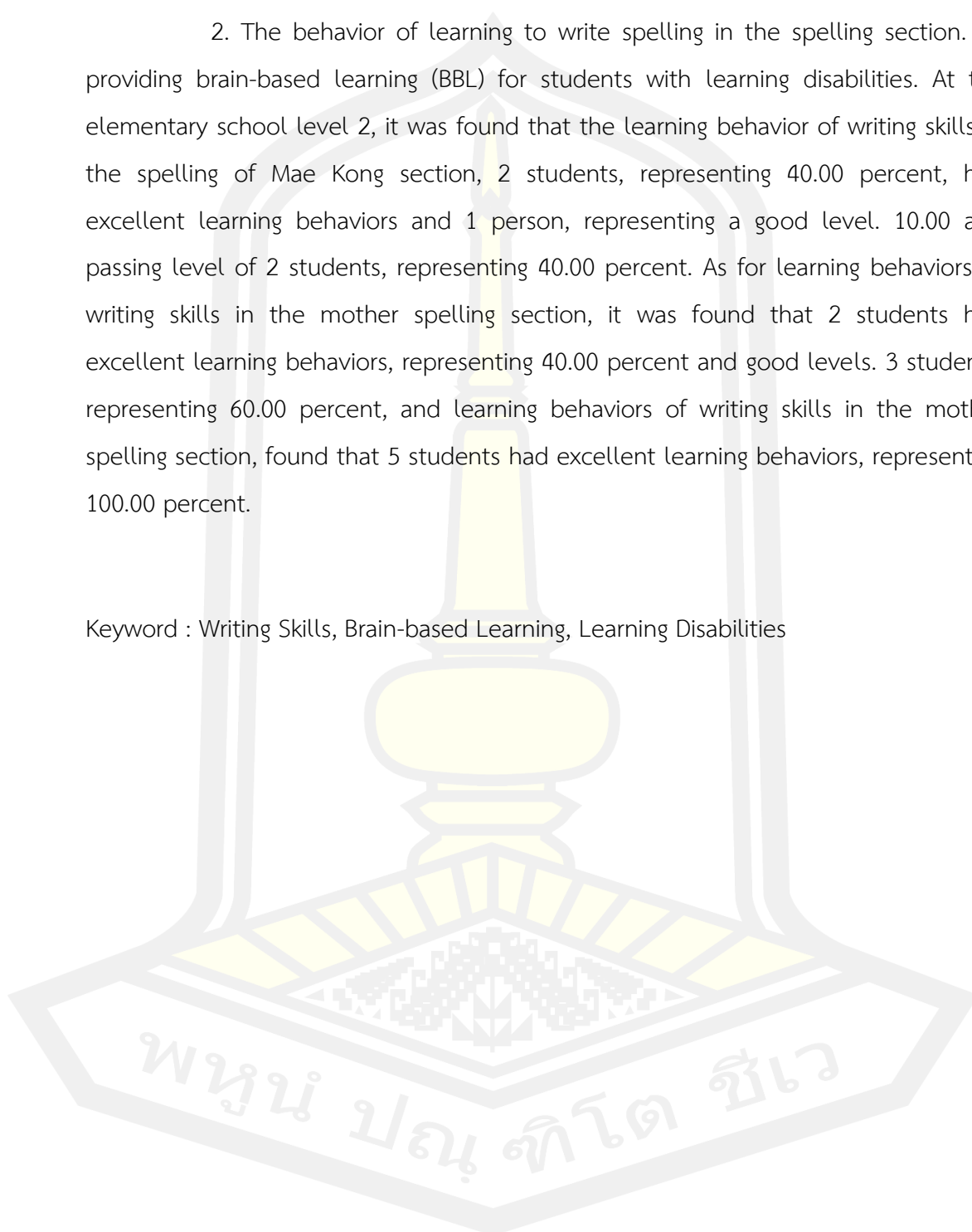
The results are as followed:

1. The development of writing skills in the spelling section. By providing brain-based learning (BBL) for students with learning disabilities. In Prathomsuksa 2, 5 students found that the students had scores of writing skills in the spelling section from 33-41 points from a full score of 50. They had skills in writing words in the spelling section Mae Kong and Mae Kon passed the criteria. 70 percent of 3 people, representing 60.00 percent, not passing the criteria, 2 people, representing 40.00 percent, for writing skills in the spelling section, Mae Km. There are 5 students of

70% passing the criteria, representing 100.00 percent.

2. The behavior of learning to write spelling in the spelling section. By providing brain-based learning (BBL) for students with learning disabilities. At the elementary school level 2, it was found that the learning behavior of writing skills in the spelling of Mae Kong section, 2 students, representing 40.00 percent, had excellent learning behaviors and 1 person, representing a good level. 10.00 and passing level of 2 students, representing 40.00 percent. As for learning behaviors of writing skills in the mother spelling section, it was found that 2 students had excellent learning behaviors, representing 40.00 percent and good levels. 3 students, representing 60.00 percent, and learning behaviors of writing skills in the mother spelling section, found that 5 students had excellent learning behaviors, representing 100.00 percent.

Keyword : Writing Skills, Brain-based Learning, Learning Disabilities

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนະการ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา และ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ได้ให้ความกรุณา ชี้แนะการศึกษาตลอดหลักสูตร รวมไปถึงบุคลากรทุกฝ่ายที่ได้อำนวยความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการศูนย์ เศรษฐบุปผา ครูสุรพรรณ วีระสอน ครูวรางคณา พรหมราช ครูชนกนันท์ แสงกุดเรือ ครูวรวิมล บุญพันธ์ ที่ได้ให้การอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วัชบุรี คณะครู และนักเรียนผู้ร่วมวิจัย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ สติปัญญาจนประสบความสำเร็จในชีวิต

กัลยา ประเสริฐสังข์

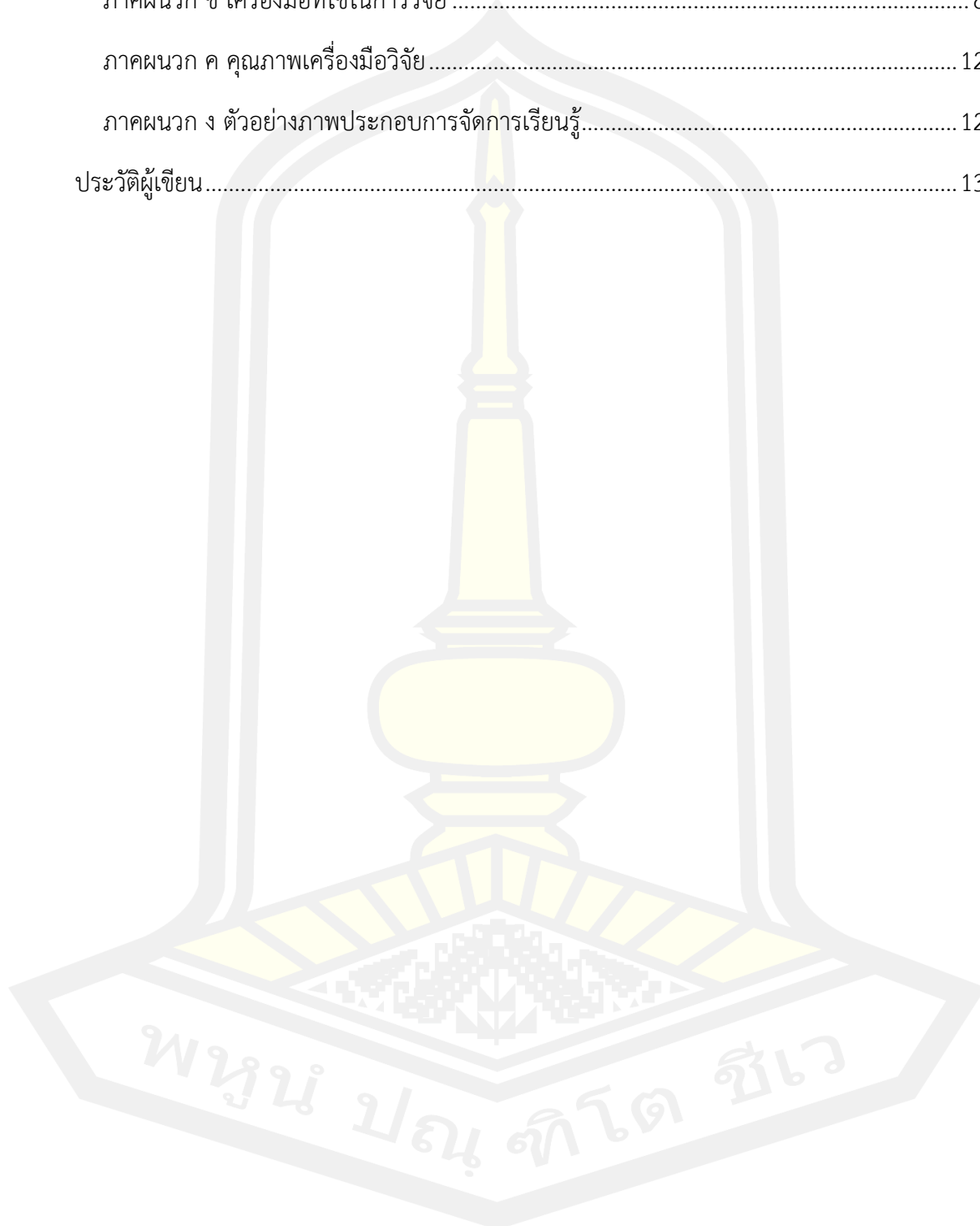
พหุบัณฑิต ชีวะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	6
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	9
แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล.....	14
การเขียนสะกุดคำ.....	22
การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน.....	25
บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	33
การวิจัยเชิงทดลอง.....	36
บริบทโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ราชบุรี.....	41

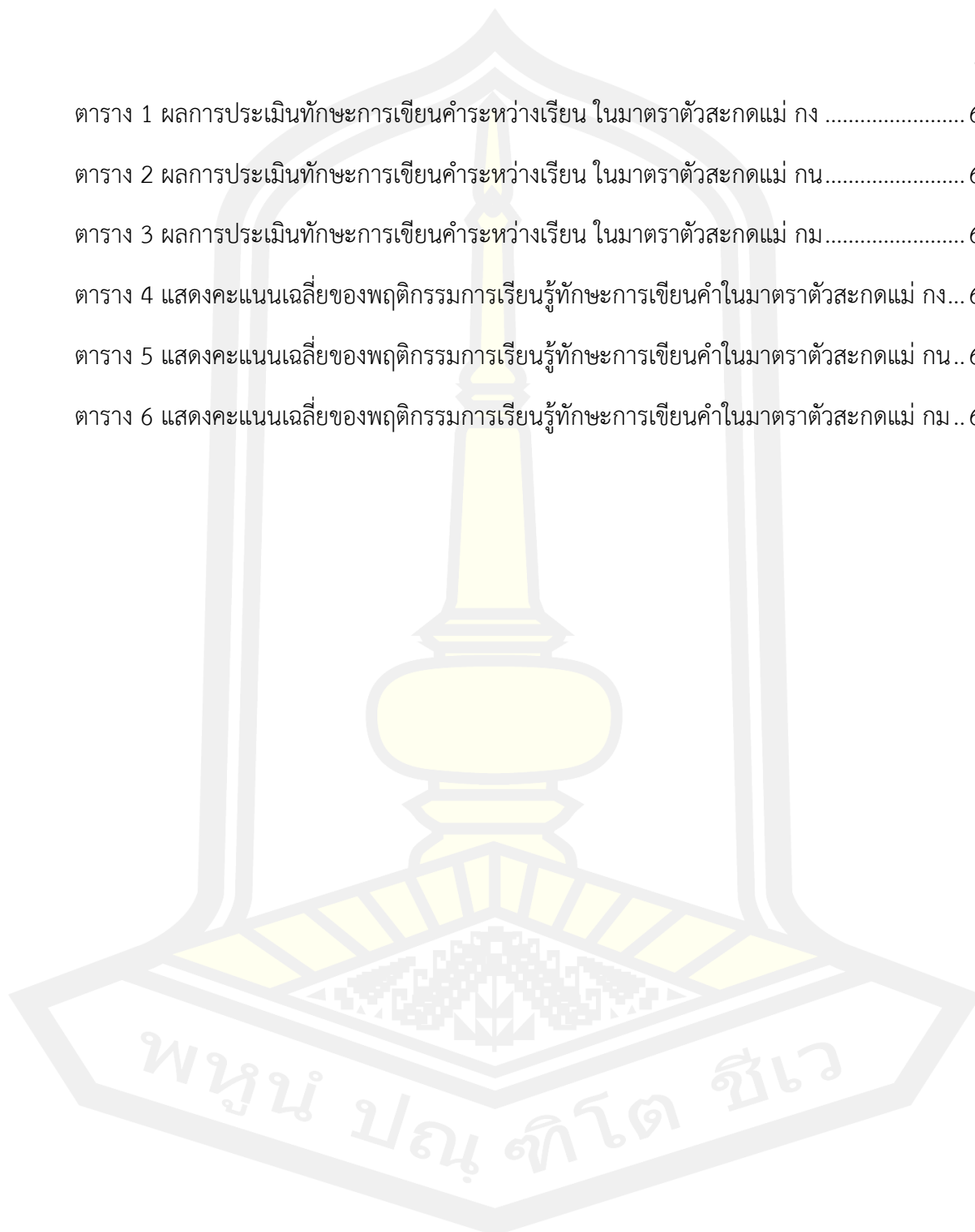
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
งานวิจัยในประเทศ.....	42
งานวิจัยต่างประเทศ.....	47
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
กลุ่มเป้าหมาย.....	49
ตัวแปรในการศึกษา.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	50
แบบแผนการวิจัย.....	56
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	56
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	67
สรุปผล	67
อภิปรายผล.....	68
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	79

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	80
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	120
ภาคผนวก ง ตัวอย่างภาพประกอบการจัดการเรียนรู้.....	128
ประวัติผู้เขียน.....	131

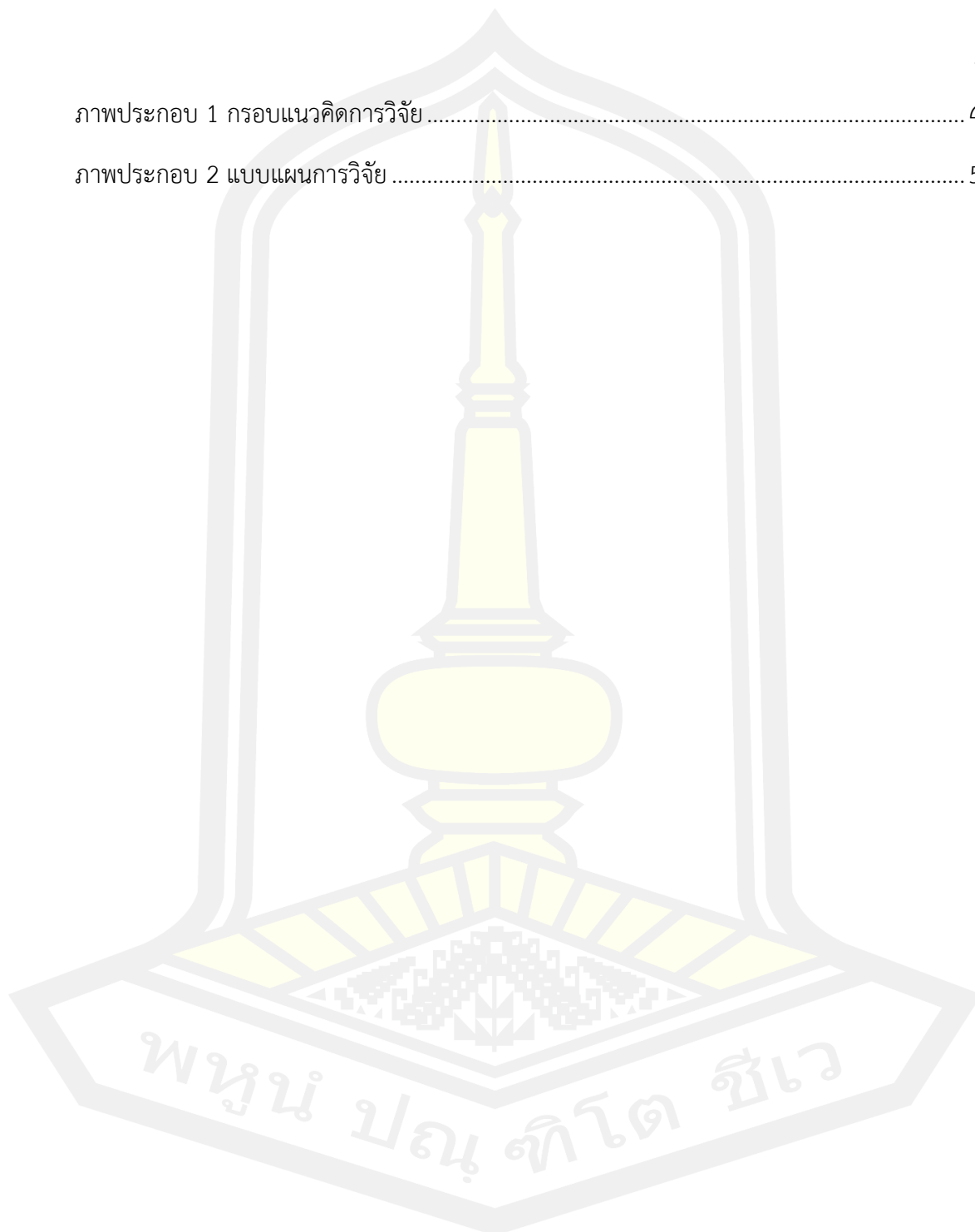
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ผลการประเมินทักษะการเขียนคำระหว่างเรียน ในมาตราตัวสะกดแม่ กง	60
ตาราง 2 ผลการประเมินทักษะการเขียนคำระหว่างเรียน ในมาตราตัวสะกดแม่ กน.....	61
ตาราง 3 ผลการประเมินทักษะการเขียนคำระหว่างเรียน ในมาตราตัวสะกดแม่ กม.....	61
ตาราง 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง...	62
ตาราง 5 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน..	64
ตาราง 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กม..	65

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	48
ภาพประกอบ 2 แบบแผนการวิจัย.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ และคิดเลขเป็น เกิดนิสัยรักการอ่าน อ่านแล้วเกิดสุนทรียะ เกิดความสุข จับใจความเป็น มีทักษะในการอ่าน หลากหลายแบบ สามารถเขียนสื่อความได้ ย่อความเป็น รู้วิธีเขียนหลากหลายแบบตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน (วิจารณ์ พานิช, 2557) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้อยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ในการจัดการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม จึงกำหนดแนวการจัดการศึกษา โดยถือว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) อีกทั้งได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ให้สถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนร่วม จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของคนพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2551) เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สามารถใช้ภาษาในการ ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจและทักษะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และ ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) สามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจง

เต็มบรรทัด สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ด้วยความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาไทยดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบาย “ปี 2558 เป็นปีปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้” และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ประกาศจุดเน้นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของปีการศึกษา 2560 ไว้ 2 ประการ คือ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 3 และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนต้องอ่านออก เขียนได้ ส่วนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้นไป อ่านคล่องเขียนคล่อง (สำนักงานศึกษาธิการภาค 4, 2561)

จากการศึกษารายงานประจำปี 2563 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รัชชบุรี พบว่า โรงเรียนได้จัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ มีการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้รวมจากบุคลากรที่มีความรู้ แต่ผลการจัดการศึกษาในรอบปีที่ผ่านมายังพบว่า มีนักเรียนบางส่วนยังไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 77 คน ที่ไม่สามารถอ่านเขียนสะกดคำได้มากที่สุด ในมาตราตัวสะกด แม่ กง รong ลงมาคือ แม่ กน, แม่ กม, แม่ กต, แม่ กบ, แม่ กก, แม่ เกย และแม่ เกอว ตามลำดับ โดยมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย คือ ภาระงานของครูในโรงเรียนมีต้องดูแลนักเรียนในลักษณะโรงเรียนประจำ การรุดการชั้นเรียน ภาระงานใน 4 ฝ่าย อีกทั้งครูผู้สอนที่จบการศึกษาทางด้านภาษาไทย หรือการสอนภาษาไทย มีไม่เพียงพอ รวมทั้งครูยังขาดความเชี่ยวชาญในการใช้เทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนอ่านออกเขียนได้ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รัชชบุรี, 2564) สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร (2561) พบว่า ปัญหาเรื่องการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา คือ ขาดครูที่สอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมต้น (ป.1-3) ที่มีความเชี่ยวชาญ รวมทั้งความสามารถในการสอนในวิชาภาษาไทย ครูไม่มีเวลาในสอนซ่อมเสริม เด็กที่อ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำไม่ได้ และขาดสื่อที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการเรียนการสอน ในส่วนนักเรียน พบว่า มีหลากหลายปัญหาสภาวะเรียนรู้ช้า เป็นเด็กพิเศษ ทั้งที่มีใบรับรองแพทย์และไม่มี ขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำในโรงเรียน รวมทั้งขาดงบประมาณในการจัดทำสื่อที่เพียงพอในการเรียน

จากปัญหาในการเขียนสะกดคำดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยให้ความสำคัญคือ “การอ่านออกเขียนได้” เพราะถือว่าเป็นหัวใจสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง และนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ส่งเสริม สนับสนุน เร่งรัด และพัฒนาการจัดการศึกษาของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้เน้นคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดเป้าหมายให้นักเรียนทุกระดับชั้นอ่านออก

เขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่องและสื่อสารได้ จัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจใคร่เรียนรู้ การอบรมครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การสอนแจกลูกสะกดคำ การนิเทศติดตามผลการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้อ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง รวมถึงการใช้สื่อนวัตกรรม และให้ครูนำเทคนิควิธีการแจกรูปสะกดคำ มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาอย่างเข้มข้น เพื่อแก้ปัญหาเด็กนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ ตามแนวทางพัฒนาการทางสมอง (Brain-based-Learning : BBL) (สำนักงานศึกษาธิการภาค 4, 2561) ด้วยแนวคิดที่เข้าใจการทำงานของสมองว่าสมองทุกสมองเรียนรู้ได้ การเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับความต้องการของสมองระยะนั้น เด็กวัยประถมศึกษาต้องมีหนังสือและสื่อการสอนที่ออกแบบมาสอดคล้องกับพัฒนาการเคลื่อนไหว การฟัง การมองเห็น การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กอย่างเต็มที่ (พรพิไล เลิศวิชา และอัศรภูมิ จารุภากร, 2550) โดยจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยการแจกลูกสะกดคำ แจกหนังสือแบบเรียนแนวใหม่ แจกหนังสือคู่มือการสอนให้แก่ครูผู้สอน จัดทำสื่อ/นวัตกรรมการแก้ปัญหาการอ่านการเขียนภาษาไทยให้กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาทุกโรง และได้มีการติดตาม เฝ้าระวังพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนเชิงประจักษ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) และด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สามารถแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบสมองเป็นฐาน (BBL) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่ซ้ำย้ำทวนให้เกิดการเรียนรู้และจดจำได้ ซึ่งครูสามารถยืดหยุ่นกระบวนการเรียนรู้ได้เหมาะสมของเนื้อหาสาระในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2555) โดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) ขั้นที่ 5 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) (ประสาธน์ เจริญเฉลิม, 2554) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผกาพรรณ จันทะ (2564) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และการศึกษาของ อีรารัตน์ ไกรสีขาว (2563) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษาปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รัษฎบุรี พบว่า นักเรียนมีปัญหาทางการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องและอ่านไม่ออก จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาด้านการเขียน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับการพัฒนาการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน
2. นักเรียนเกิดทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) โดยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ขอบเขตของการศึกษา

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายจากการคัดกรอง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วัชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive random sampling)
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL)
 - 2.2 ตัวแปรตาม
 - 2.2.1 ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.2.2 พฤติกรรมการเรียนรู้

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาสาระภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 2 การเขียน เรื่อง การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 คำในมาตราตัวสะกด แม่ กง

3.2 คำในมาตราตัวสะกด แม่ กน

3.3 คำในมาตราตัวสะกด แม่ กม

4. รูปแบบการวิจัย

ในงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้นแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (Experimental research)

5. ระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดไทย โดยวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด หมายถึง การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการเรียนการสอน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด มี 3 เล่ม ประกอบด้วย เล่มที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กง เล่มที่ 2 มาตราตัวสะกด แม่ กน และเล่มที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่ กม ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้ที่ใช้โครงสร้างและหน้าที่ของสมองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยไม่สกัดกั้นการทำงานของสมอง แต่เป็นการส่งเสริมให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ที่สุด ภายใต้แนวคิดที่ว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมองพร้อมที่จะทำเรียนรู้มาตั้งแต่กำเนิด โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) ขั้นที่ 2 ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย (Discussion) ขั้นที่ 5 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application)
4. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ได้รับจากการวินิจฉัยจากผลการคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ที่มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่และหัวข้อเนื้อหาเสนอตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล
4. การเขียนสะกดคำ
5. การจัดการเรียนรู้แบบสมมองเป็นฐาน
6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
7. การวิจัยเชิงทดลอง
8. บริบทโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ
10. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

2. สมรรถนะของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

2.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

3.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

3.2 ซื่อสัตย์สุจริต

3.3 มีวินัย

3.4 ใฝ่เรียนรู้

3.5 อยู่อย่างพอเพียง

3.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

3.7 รักความเป็นไทย

3.8 มีจิตสาธารณะ

4. สาระการเรียนรู้สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

5. การจัดการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝัง ด้านปัญญาพัฒนาความคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ แล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้แบบบูรณาการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คุณธรรมทั้งต้องพยายามนำกระบวนการจัดการกระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไป

สอดคล้องในการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น การบูรณาการการสอนแบบ ผู้สอนคนเดียว การบูรณาการแบบคู่ขนาน การบูรณาการแบบสหวิทยาการ และการบูรณาการ การเรียนรู้แบบโครงการ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็น เอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และ ดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การ เรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. ความรู้และทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง จึงต้องให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและ รูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตาม จินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูด แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

2.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสารและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 สาร และ 5 มาตรฐาน ดังนี้

3.1 สารที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

3.2 สารที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 สารที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

3.4 สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

3.5 สารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. คุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีเป้าหมายเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีคุณภาพ ดังนี้

4.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ เหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปรู้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

4.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

4.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดง ความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือ พูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4.4 สกศดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยค ง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ

4.5 เข้าใจและสรุปรู้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

5. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้กำหนด ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ดังนี้

5.1 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และ ความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

5.1.1 ตัวชี้วัด

- 1) อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ
- 2) บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน
- 3) ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 4) เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- 5) คาดคะเนเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่าน
- 6) อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน

7) บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน

8) มีมารยาทในการอ่าน

5.1.2 สารະการเรียนรู้อ่านกลาง

1) การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจองและข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานคือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ และคำที่มีอักษรนำ

2) การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทร้องเล่นและบทเพลง และเรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

3) อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย และหนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

4) การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และเครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย

5) มีมารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน และไม่ทำลายหนังสือ

5.2 สารະที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.1 ตัวชี้วัด

1) คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด

2) เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

3) มีมารยาทในการเขียน

5.2.2 สารະการเรียนรู้อ่านกลาง

1) การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

2) การเขียนสื่อสาร เช่น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำพื้นฐานในบทเรียน คำคล้องจอง และประโยคง่าย ๆ

3) มีมารยาทในการเขียน เช่น เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่มีขีดเขียนในที่สาธารณะ ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล

5.3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

5.3.1 ตัวชี้วัด

- 1) ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม
- 2) ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง
- 3) พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
- 4) พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์
- 5) มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

5.3.2 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ
- 2) การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน
- 3) พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตนเอง การขอความช่วยเหลือ การกล่าวคำขอบคุณ และการกล่าวคำขอโทษ
- 4) มารยาทในการฟัง เช่น ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ และไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง
- 5) มารยาทในการดู เช่น ตั้งใจดู และไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น
- 6) มารยาทในการพูด เช่น ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล และไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

5.4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

5.4.1 ตัวชี้วัด

- 1) บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย
- 2) เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ
- 3) เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ
- 4) ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ

5.4.2 สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
- 2) เลขไทย
- 3) การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ
- 4) มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
- 5) การผันคำ
- 6) ความหมายของคำ
- 7) การแต่งประโยค
- 8) คำคล้องจอง

5.5 สารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

5.5.1 ตัวชี้วัด

- 1) บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก
- 2) ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

5.5.2 สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น นิทาน เรื่องสั้นง่าย ๆ ปริศนาคำทาย บทร้องเล่น บทอาขยาน บทร้อยกรอง วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
- 2) บทอาขยานและบทร้อยกรอง เช่น บทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

1. ความหมายของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

ได้มีหน่วยงานและนักวิชาการได้ให้ความหมายของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542) ได้ให้ความหมายว่า เป็นแผนการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้น โดยได้ร่วมมือและความยินยอมจากผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แผนนี้บรรจุเนื้อหาสาระของแต่ละคน เป็นแผนในระยะ 1 ปี และมีการทบทวนแผนทุกภาคเรียน

เบญจา ชลธาร์นนท์ (2543) ได้ให้ความหมายว่า เป็นแผนการจัดการศึกษา ซึ่งกำหนดแนวทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลพิการแต่ละบุคคล ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ให้เป็นเฉพาะบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) ให้ความหมายว่า เป็นแผนการให้บริการทางการศึกษาพิเศษรายปีที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรให้กับนักเรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่องเป็นรายบุคคล โดย พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำ ซึ่งจะต้องมี รายละเอียดเกี่ยวกับระดับความสามารถในปัจจุบัน ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เป็นเฉพาะบุคคล รวมทั้งแนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2552) ให้นิยามไว้ว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หมายถึง แผนซึ่งกำหนดแนวทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2555) ได้ให้ความหมายว่า เป็นแผนซึ่งกำหนด แนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งแผนดังกล่าว เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ที่จะทำให้การจัดการศึกษาที่มี ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนคนพิการทุกประเภท

สรุปได้ว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หมายความว่า แผนการจัดการศึกษาที่ จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการเป็นเฉพาะบุคคล โดยการมีส่วนร่วม ของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครูและคณะสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนการจัด การศึกษาให้คนพิการเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งในแผนจะต้องระบุระดับความสามารถในปัจจุบัน เป้าหมายระยะยาว 1 ปี จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เกณฑ์และวิธีการวัดประเมินผล กำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตลอดจนมีการทบทวน ปรับปรุงแผนตามความเหมาะสม

2. หลักการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

กฎหมายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (Individuals with Disabilities Education Act : IDEA) ดังกล่าวเบื้องต้น ระบุให้จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อการ พัฒนาเด็กพิการทุกคน โดยแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลจะต้องได้รับการปรับให้ตอบสนอง ความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นเฉพาะบุคคลตามกระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษา

เฉพาะบุคคล ในกฎหมายฉบับดังกล่าวยังระบุถึง หลักการเบื้องต้นตามกฎหมายในการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ 6 ประการ ได้แก่

1. เด็กทุกคนต้องได้รับการศึกษา (Zero reject) เป็นการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคน รวมถึงคนพิการ ต้องได้รับการประเมินค้นหาอย่างเป็นระบบ การคัดกรอง และประเมินตั้งแต่แรกเกิด หลักการนี้เป็นการประกันความเท่าเทียมทางการศึกษา รวมไปถึงคนพิการด้วย ผู้เรียนทุกคนจะได้รับบริการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามความต้องการจำเป็นพิเศษ

2. การไม่เลือกปฏิบัติในการตรวจวัดเพื่อบ่งชี้และประเมิน (Nondiscriminatory identification and evaluation) โดยผู้เรียนจะต้องได้รับการประเมินด้านต่าง ๆ ทุกด้าน โดยปราศจากอคติ และนักการศึกษาจะต้องใช้กระบวนการและเครื่องมือที่หลากหลายในการประเมิน ซึ่งจะทำให้สามารถประเมินเด็กได้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงมากที่สุด

3. การให้บริการทางการศึกษาแบบให้เปล่าที่เหมาะสม (Free Appropriate Public Education: FAPE) โดยเด็กพิการทุกคนจะต้องมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ที่สนองต่อความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมีเอกสารต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมายที่สามารถตรวจสอบกระบวนการจัดการศึกษาของครูได้ด้วย

4. การจัดการศึกษาในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (The Least Restrictive Environment: LRE) ผู้เรียนพิการควรได้รับการจัดการศึกษาในห้องเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป โดยสถานศึกษาจะต้องจัดวางและมีบริการ การช่วยเหลือที่เป็นทางเลือกให้กับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ รวมทั้งทักษะสังคมและเรียนรู้ในสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับวัยวุฒิ เป็นการให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการใช้ชีวิตในสถานการณ์จริง อีกทั้งยังเป็นประโยชน์กับนักเรียนทั่วไปที่จะได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันอีกด้วย

5. การพิทักษ์สิทธิในการรับบริการ (Procedural Due Process) เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับทราบกระบวนการขั้นตอน การจัดวาง และสามารถที่จะตรวจสอบ รวมถึงพิทักษ์สิทธิของคนพิการ ระบบดังกล่าวเป็นการรับผิดชอบร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง

6. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและคนพิการ (Parental and Student Participation) เป็นการให้ผู้ปกครองและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินการในการรับบริการการศึกษาพิเศษ และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา กฎหมายดังกล่าวให้ความสำคัญกับคนพิการ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและคนพิการในการจัดการศึกษา และได้มีการกล่าวถึงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การได้รับสิทธิต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคลเป็นหลัก

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาได้ให้หลักการของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไว้ดังต่อไปนี้

Siegel (2002) กล่าวถึงหลักการในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลว่ามีหลักการดังต่อไปนี้

1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
2. เมื่อเด็กได้รับสิทธิให้มีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ผู้ปกครองจะต้องเข้าร่วมประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยเน้นที่การจัดการศึกษาพิเศษว่าเป็นอย่างไร และจะมีการปรับเปลี่ยนอย่างไร
3. ผู้ปกครองและสถานศึกษาจะต้องลงความเห็นและลงนามร่วมกันในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
4. ถ้าผู้ปกครองต้องการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในการจัดการศึกษา ต้องมีการนัดประชุมหารือและลงความเห็น
5. ผู้ปกครองสามารถร้องขอให้มีการนัดประชุมได้ตลอด หากพบปัญหาที่เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก ปัญหาในห้องเรียนหรือบริการต่าง ๆ
6. สถานศึกษาที่ให้บริการต้องดำเนินการจัดหาบริการหรือสื่อเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา

ศรียา นิยมธรรม (2546) กล่าวถึง แนวคิดในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีหลักการเบื้องต้น คือ

1. ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนทั่วไป เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนทั่วไปแล้วก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วย หากนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไม่สามารถเรียนในโปรแกรมการศึกษาที่รัฐจัดให้นักเรียนทั่วไปได้ ก็เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการของนักเรียนดังกล่าว
2. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัดการฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้านโดยเร็วที่สุด ในทันทีที่ทราบว่ามีนักเรียนมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนต่อไป และมีพัฒนาการทุกด้านถึงขีดสูงสุด
3. การจัดการศึกษาพิเศษควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันกับสังคมทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจึงควรให้เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปให้มากที่สุด
4. การจัดการศึกษาพิเศษ ต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท

5. การศึกษาพิเศษและฟื้นฟูบำบัดทุกด้าน ควรจัดเป็นโปรแกรมให้เป็นรายบุคคล ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่างอาจจัดเป็นกลุ่มเล็กสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง หรือมีความต้องการคล้ายคลึงกัน และอยู่ในระดับความสามารถใกล้เคียงกัน

6. การจัดโปรแกรมการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ควรเน้นที่ ความสามารถของนักเรียน และให้นักเรียนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงถึง ความพิการหรือความบกพร่อง เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจว่า แม้ตนจะมีความบกพร่อง แต่ก็ยังมี ความสามารถ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น

7. การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้นักเรียนมีความเข้าใจ ยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่น ช่วยตนเองได้ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

สุทธิพร วิจิตรพันธุ์ (2549) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคลที่จัดทำให้กับเด็กพิการนั้น มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เด็กพิการแต่ละคนมีแผนการจัดการศึกษาที่ไม่เหมือนกัน และอาจจะ เปลี่ยนแปลงได้

2. การจัดmeแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้นจะมีเป้าหมายรายปี โดยกำหนดจุดประสงค์ระยะยาวและจุดประสงค์ระยะสั้น

3. ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลจะเชื่อมโยงการบริการที่เกี่ยวข้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กพิการแต่ละคน เช่น การบริการทางด้าน การฟื้นฟูสมรรถภาพ การบริการทางการศึกษา

4. ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลจะต้องมีวิธีการประเมินผลประจำปี เพื่อพิจารณาความก้าวหน้า

5. ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลจะต้องระบุระดับความสามารถทาง การศึกษา และพฤติกรรมของเด็ก โดยการประเมินผลทุก ๆ ด้าน

6. มีการแสดงกำหนดเวลาที่เริ่มต้นและสิ้นสุดการให้บริการ

7. แสดงเกณฑ์ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการประเมินผลอย่างเหมาะสมตามแผน

8. แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นเอกสารที่พิสูจน์การยินยอมของโรงเรียน ในการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการ

9. เป็นเครื่องมือสื่อสารในการกำหนดการจัดการศึกษาพิเศษให้กับเด็ก โดยเป็นที่ ยอมรับของผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประคอง ผลพิชญนันท์ (2552) กล่าวว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยยึดหลักที่ว่านักเรียนทุกคน มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการ

ศึกษาต้องมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ การจัดการเรียนรู้จะต้องจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ มีหลักการในการจัดทำดังต่อไปนี้

1. ต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ต้องกำหนดกระบวนการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล
3. มุ่งพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเต็มศักยภาพทุกด้าน
4. บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน
5. ต้องดำเนินการจัดทำตามกระบวนการอย่างครบถ้วนตามลำดับ ตั้งแต่การสำรวจ ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินและคัดแยก ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การวางแผนและจัดทำแผนการเตรียมความพร้อม และการประเมินผล

6. ดำเนินการด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์เรียนรู้ การจัดกิจกรรมและการประเมินผลให้เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน ตลอดจนมีการตรวจสอบได้สรุปได้ว่า หลักการของการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้น จะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่าง ๆ ที่คำนึงถึงสิทธิของคนพิการ ต้องมีการประเมินและวางแผนการจัดการศึกษาที่เหมาะสม กับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล ภายใต้ความร่วมมือของครู นักการศึกษา คณะสหวิชาชีพผู้ปกครองและคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับการพัฒนาอย่างเป็นกระบวนการ สามารถตรวจสอบ ปรับเปลี่ยนและประเมินผลโดยคำนึงถึงศักยภาพที่แท้จริงของคนพิการเป็นหลัก

3. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 (2553) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2552) ดังนี้

1. เพื่อให้คนพิการได้รับการจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นเฉพาะบุคคล
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ การตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน
3. เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู คณะสหวิชาชีพ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

4. เพื่อให้สถานศึกษาสามารถวางแผนจัดบริการทางการศึกษา ตลอดจนจัดหา เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

4. องค์ประกอบของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นแผนให้บริการทางการศึกษาพิเศษที่จัดทำเป็น ลายลักษณ์อักษรให้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องเป็นเฉพาะบุคคล โดยความร่วมมือของบุคลากรที่ เกี่ยวข้องและได้รับความเห็นชอบจาก บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้เรียน และมีการทบทวนแผน ตามความเหมาะสม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 (2553) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2552) ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศกระทรวง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2552 โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ข้อมูลด้านการแพทย์หรือด้านสุขภาพ
3. ข้อมูลด้านการศึกษา
4. ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น
5. การกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ
6. ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
7. คณะกรรมการจัดทำแผน
8. ความเห็นของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้เรียน

5. ประโยชน์ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 (2553) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2552) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทางด้าน การศึกษาตามศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล โดยมี กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน
 - 1.1 ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือ บำบัด พื้นฟูสมรรถภาพ บริการทางการศึกษา เต็มศักยภาพอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

1.2 ผู้เรียนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎกระทรวง

1.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพ การวัดและประเมินผล ตลอดจนการปรับปรุงเป้าหมายในการจัดการศึกษาของตน

1.4 ผู้เรียนได้รับการส่งต่อทางการศึกษา และด้านอื่น ๆ อย่างเหมาะสม

2. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนมีข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

2.2 ครูผู้สอนรู้ขอบเขตความรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2.3 ครูผู้สอนมีข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ศักยภาพของผู้เรียน

2.4 ครูผู้สอนวัดผลและประเมินผลการพัฒนาได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.5 ครูผู้สอนสามารถปรับแผนการจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับ ศักยภาพของผู้เรียน

2.6 ครูผู้สอนสามารถจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของผู้เรียน

3. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

3.1 ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาและรับรู้เป้าหมายใน การพัฒนาบุตรหลาน

3.2 ผู้ปกครองสามารถขอรับขอขอยืมสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา บุตรหลานที่บ้านได้อย่างต่อเนื่อง

3.3 ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของ บุตรหลานได้อย่างถูกต้อง

3.4 ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล การปรับแผนการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพของบุตรหลาน

3.5 ปกครองรับทราบความก้าวหน้าและพัฒนาการของบุตรหลาน ซึ่งสามารถ นำมาวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตบุตรหลานได้อย่างมีเป้าหมาย

4. ประโยชน์ต่อสถานศึกษา

4.1 สถานศึกษามีข้อมูลในการจัดผู้เรียนเข้าศึกษาในรูปแบบ ระบบ และระดับที่เหมาะสม

4.2 สถานศึกษามีข้อมูลในการวางแผนบริหาร จัดสรรงบประมาณ การพัฒนาหลักสูตร และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน

4.3 สถานศึกษาสามารถวางแผนจัดบริการทางการศึกษา ตลอดจนจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

4.4 สถานศึกษามีข้อมูลในการกำหนดทิศทางการจัดการ การประสานความร่วมมือ และการส่งต่อผู้เรียนให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.5 สถานศึกษามีข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมการจัดการศึกษาของผู้เรียน

5. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร

5.1 ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษา การวัดผล ประเมินผล และการปรับปรุงการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม

5.2 ผู้บริหารมีข้อมูลในการวางแผนบริหารจัดการสถานศึกษาด้านบริหารงานทั่วไป แผนงานและงบประมาณ วิชาการ และบุคลากร ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

6. ประโยชน์ต่อคณะสภานิติวิชาชีพ

คณะสภานิติวิชาชีพได้ใช้ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ ในการวิเคราะห์ วางแผน ประเมิน และร่วมพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

การเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นตัวหนังสือ โดยการผสมสระ วรรณยุกต์ เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรเป็นคำ การเขียนมีความสัมพันธ์กันเป็นทักษะที่ต้องเรียนไปด้วยกัน ดังมีผู้ให้ความหมายดังนี้

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

ปิยนุช คนฉลาด (2550) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ การเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เป็นไปตามลำดับ ทักษะการสะกดคำนั้นจะนำไปสู่การเขียนที่ถูกต้อง

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2529) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง นั้นโดยทั่วไป หมายถึง ความสามารถในการเรียงพยัญชนะ สระ ได้ถูกต้อง การเขียนคำต่าง ๆ ในพจนานุกรมของแต่ละภาษา แต่ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์และตัวการ์นต์จึงมีลักษณะ แตกต่างไปจากภาษาอื่น ๆ ทำให้เกิดปัญหาในการเขียน

อมรรัตน์ กงสมบุรณ์ (2549) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียน เรียงลำดับให้เป็นคำได้ถูกต้อง ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

อัญชลี แจ่มเจริญ (2549) กล่าวว่า การเขียนหมายถึงการแปลความหมายของ ตัวอักษรออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผลและเข้าใจความหมาย

ชวาล แพร์ตกุล (2520) กล่าวว่า การเขียน คือ การทำให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานของปัญหา และของคุณภาพสมองที่พิสดารชั้นอื่น ๆ เหนือขึ้นไป

จากความหมายของเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดตามที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด หมายถึง การเรียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการ์นต์ ได้อย่างถูกต้องและมีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสามารถนำคำที่อ่านได้ไปใช้ประโยชน์และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2. ความสำคัญเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นการฝึกทักษะทางภาษาให้ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นสิ่งจำเป็น ในการเรียนภาษา เพราะสามารถใช้สื่อความหมายอื่น ๆ เข้าใจกันได้ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การเขียนสะกดคำ และการเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมาย และเพิ่มพูนทักษะ ในการเรียนรู้เขียนผิด ความหมายของคำก็เปลี่ยนไป การเขียนคำสะกดคำที่ถูกต้องจะทำให้ผู้อ่าน เข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องและจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนมากขึ้น และ ในขณะเดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็เพิ่มมากขึ้นด้วย การสะกดคำหมายถึงการเขียน โดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นตัวหนังสือ กับการสอนสะกดคำ จะนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำคำได้แล้วจึงให้เขียนเป็นคำ

3. จุดมุ่งหมายการเขียนสะกดคำ

บุญปก อ่อนเผ่า (2526) ได้สรุปจุดมุ่งหมายในการสอนเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

1. มุ่งให้เด็กรู้จักรูปคำ การเขียนสะกดคำที่ดีครูจะต้องให้เด็กมีทักษะในการใช้คำ ครูต้องมีวิธีเร้าให้เด็กเกิดความสนใจในการเขียนสะกดคำ ช่วยให้เด็กคุ้นเคยกับรูปคำ และเสียงของคำ เพื่อให้เด็กรู้จักคำกว้างขึ้น

2. มีความสามารถในการเขียนถูกต้องเด็กจะต้องเรียนรู้คำ ฝึกออกเสียงเรียนรู้ ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียงสามารถจัดรูปของคำ จัดลำดับตัวอักษรได้จึงจะสามารถเขียน สะกดคำได้ถูกต้อง

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือกกุสุมา ณ อยุธา (2549) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนสะกดคำไว้ว่า การสอนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการวางรากฐานของการเรียนการสอนสะกดคำในชั้นประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. ช่วยให้เด็กรู้จักสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. ช่วยให้เด็กรู้จักใช้คำต่าง ๆ ได้กว้างขึ้น
3. ช่วยให้เด็กค้นคว้าและคิดหาคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ
4. ช่วยแก้ปัญหาในการเขียนและการอ่านสะกดคำ

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ มีจุดมุ่งหมายโดยให้เด็กรู้จักรูปคำ สะกดคำ การใช้คำ มีความสามารถในการเขียนที่ถูกต้อง คิดหาคำใหม่ที่ต้องการ รวมทั้งการแก้ปัญหาในการเขียนและการอ่านสะกดคำ

4. ปัญหาการเขียนสะกดคำ

กรรณิการ์ พวงเกษม (2532) ได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องจากการเขียนสะกดผิดว่ามีรูปแบบในการเขียนสะกดผิด ดังนี้

1. เขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ
2. การคัดและเติมสระ สระเปลี่ยนรูป การเขียนสะกดคำผิด การเขียนเสียงสั้นยาวสลับกัน เขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ สระประสมเขียนผิด
3. ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง
4. ใช้ตัวสะกดผิดที่ เขียนคำมาจากภาษาอื่นผิด เขียนผิดโดยแทนเสียงสั้นลงหรือยืดยาวออก อ่านคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำผิด เขียนผิดที่สระ ไอ โอ และ อัย อ่านผิดที่อักษรนำผิด

กรรณิการ์ (2546) กล่าวถึง สาเหตุสำคัญที่ทำให้สะกดผิด คือการละเลยไม่ตระหนักในความสำคัญของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ขาดการสังเกตจนทำให้ใช้แนวเทียบผิด การอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไม่ถูกต้อง ซึ่งการสังเกตจะช่วยให้สรุปหลักเกณฑ์ในการสะกดคำให้ถูกต้องได้ ปัญหาการสะกดคำผิดนี้ได้มีผู้วิจัยปัญหาและสาเหตุไว้มาก ส่วนมากมาจากตัวผู้เขียนและผู้เขียนสะกดไม่ถูกต้อง ซึ่งมีสาเหตุแตกต่างกันออกไป เช่น ใช้แนวเทียบผิด มีประสบการณ์ในด้านการเขียนผิด ไม่รู้หลักภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การโฆษณาสินค้า สื่อมวลชน ป้ายโฆษณาสินค้าต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการละเลยไม่ตระหนักในความสำคัญของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ขาดการสังเกตจนทำให้ใช้แนวเทียบผิดการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไม่ถูกต้อง โดยปัญหาที่พบบ่อย คือ เขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ การคัดและเติมสระ ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง ใช้ตัวสะกดผิดที่ เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน

1. การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning)

ได้มีนักการศึกษาเสนอแนวคิดในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน BBL (Brain-Based Learning) ไว้ดังนี้

Caine และ Caine (1989) ผู้ที่คิดค้นทฤษฎีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง อธิบายว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง หากสมองยังปฏิบัติตามกระบวนการทำงานปกติการเรียนรู้ก็ยิ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ทฤษฎีนี้เป็นสหวิทยาการเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ซึ่งมาจากการวิจัยทางประสาทวิทยา หลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไม่ใช่ให้ใช้เพียงข้อเดียว แต่ให้เลือกใช้ข้อที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นมากที่สุด และการเรียนการสอนบรรลุผลสูงสุดเท่าใดก็ได้ เป็นการเพิ่มทางเลือกให้ผู้สอน ซึ่งหลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมี 12 ประการ ดังนี้

1. สมองเรียนรู้พร้อมกันทุกระบบ แต่ระบบมีหน้าที่ต่างกันและสมองเป็นผู้ดำเนินการที่สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน โดยผสมผสานทั้งด้านความคิด ประสบการณ์และอารมณ์ รวมถึงข้อมูลที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบ เช่น สามารถชิมอาหารพร้อมกับได้กลิ่นของอาหาร การกระตุ้นสมองส่วนหนึ่งย่อมส่งผลกับส่วนอื่น ๆ ด้วยการเรียนรู้ทุกอย่างมีความสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจะทำให้การเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. การเรียนรู้มีผลมาจากด้านสรีระศาสตร์ทั้งสุขภาพพลานามัย การพักผ่อน นอนหลับ ภาวะโภชนาการ อารมณ์และความเหนื่อยล้า ซึ่งต่างส่งผลกระทบต่อการทำงานของสมอง ผู้สอนควรให้ความใส่ใจมิใช่สนใจเพียงเฉพาะความรู้สึกรู้สึกคือหรือสติปัญญาด้านเดียว

3. สมองเรียนรู้โดยการหาความหมายของสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ การค้นหาความหมายเป็นสิ่งที่มิมาตั้งแต่เกิด สมองจำเป็นต้องเก็บข้อมูลในส่วนที่เหมือนกันและค้นหาความหมายเพื่อตอบสนองกับสิ่งเร้าที่เพิ่มขึ้นมา การสอนที่มีประสิทธิภาพต้องยอมรับว่าความหมายเป็นเอกลักษณ์แต่ละบุคคลและความเข้าใจของนักเรียนอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์แต่ละคน

4. สมองค้นหาความหมายโดยการค้นหาแบบแผน (Pattern) ในสิ่งที่เรียนรู้ การค้นหาความหมาย เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบแผนขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล เช่น $2+2 = 4$, $5+5 = 10$, $10+10 = 20$ แสดงว่าทุกครั้งที่เรบวกผลของมันจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนเราสามารถเรียนรู้แบบแผนของความรู้ได้ และตรงกันข้ามเราจะเรียนรู้ได้น้อยลงเมื่อเราไม่ได้เรียนแบบแผนการสอนที่มี

ประสิทธิภาพต้องเชื่อมโยงความคิดที่กระจัดกระจายและข้อมูลที่หลากหลายมาจัดเป็นความคิดรวบยอดได้

5. อารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก อารมณ์เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ เราไม่สามารถแยกอารมณ์ออกจากความรู้ความเข้าใจได้และอารมณ์เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติ

6. กระบวนการทางสมองเกิดขึ้นทั้งในส่วนรวมและส่วนย่อยในเวลาเดียวกัน หากส่วนรวมหรือส่วนย่อยถูกมองข้ามไปในส่วนใดส่วนหนึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ยาก

7. สมองเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การสัมผัสจะต้องลงมือกระทำ จึงเกิดการเรียนรู้หากได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมมากเท่าใดจะยิ่งเพิ่มการเรียนรู้มากเท่านั้น การเรียนรู้จากการบอกเล่า จากการฟังอย่างเดียว อาจทำให้มีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งแวดล้อมน้อยส่งผลให้สมองเกิดการเรียนรู้ลดลง

8. สมองเรียนรู้ทั้งในขณะที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์และสามารถจดจำได้ไม่เพียงแต่ฟังจากคนอื่นบอกอย่างเดียว นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องการเวลาเพื่อจะเรียนรู้ด้วย รวมทั้งผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ด้วยว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไรเท่า ๆ กับจะเรียนรู้อะไร

9. สมองใช้การจำอย่างน้อย 2 ประเภท คือ การจำที่เกิดจากประสบการณ์ตรง และการท่องจำ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นหนักด้านการท่องจำทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสและเรียนรู้โดยตรง ผู้เรียนจึงไม่สามารถให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่ท่องจำมาได้

10. สมองเข้าใจและจดจำเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นได้รับการปลูกฝังอย่างเป็นธรรมชาติ เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สุดเกิดจากประสบการณ์

11. สมองจะเรียนรู้มากขึ้นจากการท้าทายและการไม่ข่มขู่ บรรยากาศในชั้นเรียนจึงควรจะเป็นการทำนายแต่ไม่ควรข่มขู่ผู้เรียน

12. สมองแต่ละคนเป็นลักษณะเฉพาะตัว ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้จึงเป็นเอกลักษณ์ส่วนบุคคล ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ชอบบางคนชอบเรียนเวลาครูพาไปดูของจริง แต่บางคนชอบนั่งฟังชอบจดบันทึก บางคนชอบให้เงียบ ๆ แล้วจะเรียนได้ดี แต่บางคนชอบให้มีเสียงเพลงเบา ๆ เพราะสมองทุกคนต่างกัน

พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร (2550) สมองจะพัฒนาเต็มตามศักยภาพก็ต่อเมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่เข้าใจสมอง ด้วยแนวคิดที่เข้าใจการทำงานของสมองว่า สมองทุกสมองเรียนรู้ได้ ไม่มีสมองใดถูกออกแบบมาให้โง่ สมองมีระยะพัฒนาการต่าง ๆ กัน ในแต่ละวัยตามระยะพัฒนาการ เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับความต้องการของ

สมองระยะนั้น สมองทุกสมองของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และในวัย อายุ 5-6 ปี สมองส่วนรับสัมผัสและส่วนเคลื่อนไหวกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการเรียนการสอนต้องเน้นการพัฒนา ระบบการเคลื่อนไหวและระบบรับสัมผัส เด็กวัยประถมศึกษาอยู่กำลังระหว่างการเป็นเด็กเล็กกับเด็กโต การจัดชั่วโมงเรียนต้องมีช่วงพักและมีกิจกรรมเล่นอิสระและชั่วโมง Free time นอกจากนี้ต้องมีหนังสือและสื่อการสอนที่ออกแบบมาสอดคล้องกับพัฒนาการเคลื่อนไหว การฟัง การมองเห็น การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กอย่างเต็มที่ และถือว่า พลศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ ศิลปะ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาสมอง กระบวนการเรียนรู้พัฒนาในสิ่งแวดล้อมที่มีความปลอดภัย อยู่ในภาวะที่สมองกล้าคิด กล้าลงมือทำ และการประเมินผล ไม่ใช่การตรวจสอบ แต่ทำเพื่อติดตามพัฒนาการของเด็กและช่วยเหลือเด็กสมองเรียนรู้ได้

พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร (2550) ได้อธิบายหลักการเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยสมอง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สมองเกิดมาเพื่อเรียนรู้ รักที่จะเรียนรู้และรู้วิธีเรียน
2. เด็กเรียนรู้จากสิ่งที่ตนเองฝึกฝน และจากการได้แก้ไขความผิดพลาด
3. เด็กเรียนรู้สิ่งที่ฝึกปฏิบัติจากทุกประสาทสัมผัส
4. การเรียนรู้ต้องใช้ระยะเวลา และการใช้เวลาของแต่ละคนไม่เท่ากัน
5. หากเด็กไม่ได้ใช้สมอง ก็จะสูญเสียเซลล์ส่วนนั้นไป
6. อารมณ์มีผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ การคิด และการจำ

ของสมอง

7. เด็กทุกคนย่อมเกิดมาเพื่อเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติเหมือนกัน

ประเสริฐ บุญเกิด (2550) กล่าวถึงการเรียนรู้ที่ถูกต้องตามหลัก BBL 4 ประการ ดังนี้

1. เรียนรู้ด้วยความสุข/สนุก Limbic system เปิด สมองทำงานเต็มที่
2. การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลำดับขั้นตอนการพัฒนาด้านโครงสร้างและการทำงานของสมอง
3. การเรียนรู้จากของจริงไปหาสัญลักษณ์
4. การเรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการจำ

การที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ นั้นต้องอาศัยสมองและระบบประสาท เป็นพื้นฐานของการรับรู้ รับความรู้สึก และพัฒนาการของเด็กทั้งด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ ด้านสังคม เป็นการพัฒนาระบบประสาทแห่งการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนรู้ของสมองมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานอย่างมีความหมาย ผู้เรียนเรียนรู้โดยมีเป้าหมายสิ่งที่เรียนมีประโยชน์และมีคุณค่าสำหรับผู้เรียน ผู้เรียน

มีแรงบันดาลใจที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และผู้เรียนมีความศรัทธาต่อสิ่งที่เรียนรู้ และหากผู้เรียนได้สัมผัสโดยตรง เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเข้ากับการเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากประสบการณ์ตรง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง การนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานของสมองมาใช้ในการจัดการเรียนรู้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน รวมถึงเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาให้ดีขึ้นด้วย เนื่องจากผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านการทำงานแบบธรรมชาติของสมองโดยตรง ได้ใช้สมองทั้งซีกซ้ายซีกขวาอย่างเหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องใส่ใจที่จะต้องทำความเข้าใจและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับสติปัญญาและพัฒนาการแต่ละช่วงวัย

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน

Gardner (1983) นักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เป็นผู้หนึ่งที่พยายามอธิบายให้เห็นถึงความสามารถที่หลากหลาย โดยคิดเป็น “ทฤษฎีพหุปัญญา” (Theory of Multiple Intelligences) เสนอแนวคิดที่ว่า สติปัญญาของมนุษย์มีหลายด้านที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านไหนบ้าง แล้วแต่ละด้านผสมผสานกัน แสดงออกมาเป็นความสามารถในเรื่องใด เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคนไป จึงสรุปได้ว่า พหุปัญญา ตามแนวคิดของการ์ดเนอร์ ในปัจจุบันมีปัญญาอยู่อย่างน้อย 8 ด้าน ดังนี้

1. ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษา รูปแบบต่าง ๆ ตั้งแต่ภาษาพื้นเมือง จนถึงภาษาอื่น ๆ ด้วย สามารถรับรู้ เข้าใจภาษา
2. ปัญญาด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence) คือ ความสามารถในการคิดแบบมีเหตุและผล การคิดเชิงนามธรรม การคิดคาดการณ์ และการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์
3. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence) คือ ความสามารถในการรับรู้ทางสายตาได้ดี สามารถมองเห็นพื้นที่ รูปทรง ระยะทาง และตำแหน่ง อย่างสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน
4. ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily Kinesthetic Intelligence) คือ ความสามารถในการควบคุมและแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึก โดยใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึง ความยืดหยุ่น ความประณีต และความไวทางประสาทสัมผัส
5. ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) คือ ความสามารถในการซึมซับ และเข้าถึงสุนทรียะทางดนตรี ทั้งการได้ยิน การรับรู้ การจดจำ และการแต่งเพลง สามารถจดจำจังหวะ ทำนอง และโครงสร้างทางดนตรีได้ดี

6. ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) คือ ความสามารถในการเข้าใจผู้อื่น ทั้งด้านความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และเจตนาที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน มีความไวในการสังเกต สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง สามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

7. ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) คือ ความสามารถในการรู้จัก ตระหนักรู้ในตนเอง สามารถเท่าทันตนเอง ควบคุมการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

8. ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence) คือ ความสามารถในการรู้จัก และเข้าใจธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง เข้าใจกฎเกณฑ์ ปรัชญาการณ และ การรังสรรค์ต่าง ๆ ของธรรมชาติ

ทฤษฎีนี้ได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเน้นความสำคัญใน 3 เรื่องหลัก ดังนี้

1. แต่ละคนควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ปัญญาด้านที่ถนัด เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
2. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาที่มีอยู่หลายด้าน
3. ในการประเมินการเรียนรู้ ควรวัดจากเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถครอบคลุมปัญหาในแต่ละด้าน

ทวิตศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2553) กล่าวถึง ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) การจะบอกว่าเด็กคนหนึ่งฉลาด หรือมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ถ้าเรานำระดับสติปัญญาหรือไอคิวที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมาเป็นมาตรวัดก็อาจได้ผลเพียงเสี้ยวเดียว เพราะว่าวัดได้เพียงเรื่องของภาษา ตรรกศาสตร์ คณิตศาสตร์ และมิติสัมพันธ์เพียงบางส่วนเท่านั้น ยังมีความสามารถอีกหลายด้านที่แบบทดสอบในปัจจุบันไม่สามารถวัดได้ครอบคลุมถึง เช่น เรื่องของความสามารถทางดนตรี ความสามารถทางกีฬา และความสามารถทางศิลปะ เป็นต้น

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว สรุปได้ว่า ทฤษฎีพหุปัญญา ทำให้พบว่ามนุษย์แต่ละคน มีความหลากหลายทางปัญญาที่แตกต่างกัน ซึ่งมีหลายด้าน หลายมุม แต่ละด้านก็มีความอิสระในการพัฒนาตัวของตัวเองให้เจริญงอกงาม นำมาสู่การนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน BBL ซึ่งดังที่กล่าวในข้างต้นว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับสมองที่แตกต่างกัน แต่มีสมองมีกระบวนการทำงานที่เป็นธรรมชาติ ในลักษณะเดียวกันจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการรับรู้ และเรียนรู้ของสมอง ทั้งนี้ครูจึงมีบทบาทสำคัญที่สุดในการสร้างการเรียนรู้ ที่ถูกต้องเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. การสร้างสื่อและนวัตกรรมที่กระตุ้นสมองแบบ BBL (Brain-based Learning)

สื่อและนวัตกรรมที่กระตุ้นสมอง (Resources & Innovations)

พรพีไล เลิศวิชา (2557) กล่าวว่า สื่อการสอนที่กระตุ้นสมอง หรือสื่อการสอนที่ดี และกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เป็นหนึ่งตัวชี้วัดสำคัญในความสำเร็จของคุณครู การสอนตามแนวคิด BBL (Brain-based Learning) จึงเน้นเรื่องการใช้สื่อการสอนที่มีสีสันกระตุ้นความสนใจ และมีขนาดใหญ่ ที่สำคัญนักเรียนจะต้องได้ลงมือใช้สื่อเหล่านั้นทุกคน

1. เลือกใช้สื่อของจริงสามมิติต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการให้เรียนรู้

1.1 สื่อของจริง การใช้สื่อของจริงช่วยให้เด็กเข้าใจ concept ได้ง่าย ถ้าคุณครูอธิบายปากเปล่าอย่างเดียว นักเรียนอาจต้องใช้เวลาทำความเข้าใจ และถ้านี้ภาพไม่ออกก็จะหมดความสนใจ กลายเป็นความเบื่อหน่ายในที่สุด ของจริงที่จะนำมาใช้นั้นควรเลือกให้เหมาะสมกับประเด็นที่จะเรียนรู้ ครอบคลุม ตอบโจทย์ที่ต้องการครบถ้วน

1.2 เลือกสื่อที่คิดว่ามีพลังขับเคลื่อนอารมณ์ กระตุ้นแรงจูงใจให้นักเรียนได้ สื่อการเรียนรู้ที่ดีต้องมีลักษณะที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนรู้มันใช้งานได้ มีความหมาย มีอยู่ในชีวิตจริง โดยเฉพาะของที่กินได้ มีกลิ่นหรือสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหวได้ เด็กจะสนใจมากเป็นพิเศษ

1.3 เลือกเครื่องมือ (Tools) ที่จำเป็นต่อการสอน อุปกรณ์ในการทดลองทางวิทยาศาสตร์จะช่วยให้เข้าใจคุณสมบัติของสาร และกระบวนการทางฟิสิกส์ง่ายขึ้น นอกจากนี้ เครื่องมือสำหรับคิดคำนวณ เช่น เครื่องชั่ง ถ้วยตวง เครื่องมือวัดระยะชนิดต่าง ๆ ก็เป็นสิ่งจำเป็น

2. สถานที่และบริบทเหตุการณ์จริง (Field Visit)

เรื่องราวเป็นจำนวนมากที่นักเรียนจะต้องเรียน จำเป็นต้องเรียนจาก เหตุการณ์จริง หรือสถานที่จริงเท่านั้น จึงจะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้และสติปัญญา ดังนั้นจึงควรวางแผนว่ามีชั่วโมงเรียนใดบ้างที่นักเรียนต้องลงสนาม และออกภาคสนาม เช่น การศึกษาชุมชน การศึกษาสถานที่ทางประวัติศาสตร์การลงไปสัมผัสพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่าง ๆ เช่น ป่า ภูเขา ลำห้วย ที่ราบ ห้วย หนอง คลอง บึง เป็นต้น แต่การออกภาคสนามจะได้ผลดี ไม่ใช่เป็นเพียงการไปท่องเที่ยว กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อครูได้ออกแบบกระบวนการสอนก่อนและหลังลงสนามอย่างดี เช่น ถ้าออกภาคสนามแล้ว นักเรียนจะเรียนรู้อะไร ใบงาน (worksheets) ที่นักเรียนจะต้องทำนั้น ตอบโจทย์นี้หรือไม่

การทัศนศึกษา ถือเป็นการเรียนรู้ที่ได้ไปดูของจริงในสถานที่จริง เช่น ที่พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สถานที่ทางประวัติศาสตร์หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญต่าง ๆ หรือการออกแบบการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนไปลงมือปฏิบัติจริง เพื่อที่จะเรียนรู้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการลงมือทำจากนั้นจะต้องนำบทเรียนมาสรุปในห้องเรียนด้วย

การจำลองสถานการณ์เป็นหนึ่งในภารกิจให้เด็กทำงานของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา เช่น จัดการประชุมจำลองขึ้น ให้นักเรียนเป็นตัวแทนแต่ละฝ่ายรวบรวมข้อมูลเพื่อมาเสนอจุดยืนตัวเอง และอภิปรายแก้ปัญหา

3. กระดานเคลื่อนที่ Movable Board

กระดานเคลื่อนที่ที่ถูกออกแบบมาเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน คุณครูสามารถใช้กระดานเคลื่อนที่เพื่อนำเสนอความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการติดบัตรตัวอักษร บัตรตัวเลข ติดแถบประโยค ชาร์ต บทกลอน หรือบทเพลง และแขวนถุงบรรจุสิ่งของแทนจำนวน ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้ข้อมูลน่าสนใจขึ้น

3.1 ติดบัตรคำ บัตรตัวอักษร ใช้สอนอ่านแบบต่าง ๆ

3.2 นำเสนอชุดความรู้ต่าง ๆ โดยใช้แถบประโยคและชาร์ตความรู้ ซึ่งอาจเขียนด้วยมือหรือทำเป็นไวเนลเตรียมไว้ก็ได้

3.3 นำเสนอข้อมูลหรือ Concept ต่าง ๆ โดยอาศัยของจริงและคำอธิบาย ประกอบที่ย่อกระชับชัดเจน

3.4 นำเสนอข้อมูลทางคณิตศาสตร์ โดยใช้บัตรตัวเลข เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ

4. บัตรคำ บัตรตัวเลข ชาร์ต Learning Cards

บัตรภาพ บัตรคำ บัตรตัวเลข และชาร์ต เป็นสื่อการเรียนรู้ที่จำเป็นและมีค่าอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กประถม นักเรียนในวัยนี้จะให้ความสนใจกับสื่อการเรียนรู้ทุกชนิดที่ครูจัดสรรให้ กระบวนการสอนที่เตรียมพร้อมสื่ออย่างดีแล้ว จะทำให้นักเรียนสรุปความคิดรวบยอดและจดจำไว้เป็นความรู้ได้ง่าย และช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจนั้นออกมาทางการพูดและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นหากดัดแปลงใช้สื่อการเรียนรู้เหล่านี้เล่นเกม ก็จะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียนรู้อีกด้วย

4.1 บัตรภาพ บัตรคำ ตัวหนังสือควรมีขนาดใหญ่ 2 นิ้วครึ่ง พิมพ์หรือเขียนบนพื้นขาวสีตัวอักษรชัดเจน สามารถเห็นได้ในระยะไกล ไม่ควรตกแต่งหรือระบายสีใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะจะทำให้เด็กสับสน

4.2 บัตรตัวเลข บัตรตัวเลขและเครื่องหมายสัญลักษณ์คณิตศาสตร์ ตัวเลขควรเป็นสีน้ำเงินส่วนเครื่องหมายเป็นสีแดง แยกกันให้เห็นชัดเจน

4.3 บัตรตัวอักษร ตัวอักษรพยัญชนะเป็นสีหนึ่ง ตัวสระและวรรณยุกต์เป็นอีกสีหนึ่ง ใช้สอนการอ่านหลักภาษาและอื่น ๆ

4.4 ชาร์ตบทกลอน เพื่อฝึกฝนการอ่าน ควรนำบทกลอนแต่ละบท ในหนังสือเรียน ทำเป็นชาร์ตหรือไวเนล วันวรรคทุกคำ ตัวหนังสือใหญ่ 2 นิ้ว ให้นักเรียนฝึกอ่าน เป็นประจำ

4.5 ชาร์ตความรู้ ลดการเขียนทุกอย่างบนกระดานดำ นำข้อมูลความรู้ที่ต้องการสอนมาเขียนในแผนภาพหรือแผนผัง เพื่อเปลี่ยนพื้นที่ในการนำเสนอข้อมูลให้แปลกใหม่ น่าสนใจ

พรพีไล เลิศวิชา (2558) อธิบายเรื่อง การจัดหาสื่อ BBL Resource เพื่อใช้ในการ จัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน BBL ไว้ดังนี้

หมวดที่ 1 เลือกจัดหาสิ่งที่จะปรับปรุงห้องเรียนให้พร้อม นำเรียน สอนง่าย เช่น จัดหาบอร์ด กระดานเคลื่อนที่ ชั้นวางต่าง ๆ เป็นต้น

หมวดที่ 2 จัดหาสื่อที่จะนำมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน เช่น ไม้ไอศกรีม แก้วพลาสติก ไข่พลาสติก ซ้อนส้อมพลาสติก กระดาษสี โฟลิวท์ งานกระดาษ กาว กรรไกร ปากกาเมจิก ปากกาไฮไลต์ เป็นต้น

หมวดที่ 3 จัดหาคู่มือการผลิตสื่อ BBL เพื่อใช้เป็นแนวทางในการผลิตสื่อเรียนรู้ สำหรับนักเรียน และสามารถบูรณาการเพื่อผลิตสื่อการสอนได้หลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ การให้เด็ก ได้ลงมือทดลอง ประดิษฐ์ หรือได้เล่าประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้อง

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การนำหลักพื้นฐานการเรียนรู้ของสมองมาใช้ในการ จัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการออกแบบกิจกรรมที่เน้นให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งสมองซีกซ้ายและซีกขวา กล่าวคือ สื่อที่นำมาประกอบการเรียนการสอนจึง จำเป็นมากในการสร้างสรรค์ให้ได้ทั้งหลักการความรู้ และมีสีสัน สร้างแรงจูงใจในการเรียนและ การรับรู้ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับอนุบาลถึงระดับชั้นประถมศึกษาเป็นวัยที่ต้องเรียนรู้ผ่าน ประสบการณ์จริง การใช้สื่อที่เป็นของจริงหรือเสมือนจริงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพการรับรู้อย่าง สูงสุด และช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองให้อยากรู้ อยากรูเห็น ซึ่งนั่นคือจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุดในการ เรียนรู้ แม้จะเป็นเรื่องละเอียดอ่อนแต่ครูจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพ สูงสุด

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1. ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

แอล.ดี. (L.D. - Learning Disabilities) ในวงการศึกษาคำจำกัดความว่า “ความบกพร่องของกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐาน (Basic Psychological Process) ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ การใช้ภาษา การพูด หรือการเขียน ซึ่งแสดงออกโดยความไม่สมบูรณ์ของความสามารถด้านการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคำนวณทางคณิตศาสตร์” ความหมายครอบคลุมไปถึง ข้อจำกัดในการรับรู้ (Perceptual handicaps) การบาดเจ็บทางสมอง (Brain injury) ความผิดปกติเล็กน้อยในการทำงานของสมอง (Minimal brain dysfunction) ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) และอะเฟเซีย (Developmental aphasia) แต่ไม่ครอบคลุมในกลุ่มที่เป็นผลของความพิการทางตา หู หรือการเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาทางอารมณ์ หรือเกิดจากความเสียหายเปรียบทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ในวงการแพทย์ใช้การวินิจฉัยเป็น Learning Disorder (ตามเกณฑ์ของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน DSM-IV) หรือ Specific Developmental Disorder of Scholastic Skills (ตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก ICD-10) คือ มีทักษะเฉพาะด้านที่ใช้ในการเรียน ด้านการอ่าน การเขียน หรือการคำนวณ ไม่เหมาะสมกับอายุจริง ระดับสติปัญญา และระดับการศึกษา โดยไม่ได้เกิดจากความผิดปกติทางร่างกายและระบบประสาท ความบกพร่องของพัฒนาการแบบรอบด้าน ความบกพร่องทางสติปัญญา หรือขาดโอกาสทางการศึกษา ส่งผลรบกวนต่อผลการศึกษาหรือกิจกรรมในชีวิตประจำ (ศรียา นิยมธรรม, 2547)

2. สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.1 การได้รับบาดเจ็บทางสมอง

การได้รับบาดเจ็บทางสมองก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอด ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ หรือการได้รับอุบัติเหตุทางสมอง

2.2 กรรมพันธุ์

ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียนและการเข้าใจภาษา อาจเกิดขึ้นได้ในพี่น้องท้องเดียวกัน

2.3 สิ่งแวดล้อม

โรคแอลดีเป็นโรคที่ติดตัวเด็กไปจนโต การรักษาในวัยเด็กจะช่วยให้สามารถช่วยได้ เพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและ

ด้านอื่น ๆ ได้ แต่ก็มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นเสมือนโรคที่ซ่อนเร้น บางครั้งพบว่า เด็กไม่แสดงอาการชัดเจน แต่ควรสังเกตและตรวจสอบตั้งแต่เด็กยังเล็กอยู่ว่าเข้าข่ายเหล่านี้หรือไม่

1. พ่อแม่ คนในครอบครัว หรือญาติผู้ใหญ่ มีประวัติเป็นแอลดี
2. แม่มีอายุน้อยมาก
3. เด็กมีน้ำหนักแรกเกิดเท่าไร น้ำหนักตัวน้อยกว่าเกณฑ์มากไหม
4. เด็กมีภาวะความบาดเจ็บทางสมองจากการคลอดก่อนหรือหลังกำหนด
5. เด็กเคยเป็นโรคที่เกิดจากการอักเสบของอวัยวะ เช่น หู ซึ่งสามารถสร้างความ

กระทบกระเทือนไปถึงสมองบางส่วนหรือไม่

6. เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีมลพิษ เช่น มลพิษจากสารตะกั่ว เป็นต้น

3. ประเภทของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ลักษณะอาการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3.1 ประเภทของ LD

- 3.1.1 LD ด้านการเขียนและสะกดคำ
- 3.1.2 LD ด้านการอ่าน
- 3.1.3 LD ด้านการคำนวณ
- 3.1.4 LD หลาย ๆ ด้านร่วมกัน

3.2 ลักษณะของเด็ก LD แต่ละประเภท (การเขียน)

- 3.2.1 ลากเส้นวน ๆ ไม่รู้ว่าจะม้วนหัวเข้าในหรือออกนอก ซีด่วน ๆ ซ้ำ ๆ
- 3.2.2 เรียงลำดับอักษรผิด เช่น สถิติ เป็น สถิติ
- 3.2.3 เขียนพยัญชนะหรือตัวเลขสลับกัน เช่น ม-น, ก-ค, ด-ค, พ-ผ, b-d, p-q, 6-9
- 3.2.4 เขียนพยัญชนะ ก-ฮ ไม่ได้ แต่บอกให้เขียนเป็นตัว ๆ ได้
- 3.2.5 เขียนพยัญชนะ หรือตัวเลขกลับด้าน คล้ายมองจากกระจกเงา
- 3.2.6 เขียนคำตามตัวสะกด เช่น เกษตร เป็น กะเสด
- 3.2.7 จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก
- 3.2.8 สะกดคำผิด โดยเฉพาะคำพ้องเสียง ตัวสะกดแม่เดียวกัน ตัวการันต์
- 3.2.9 เขียนหนังสือซ้ำ เพราะกลัวสะกดผิด
- 3.2.10 เขียนไม่ตรงบรรทัด ขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน ไม่เว้นขอบ ไม่เว้นช่องไฟ
- 3.2.11 ลบบ่อย ๆ เขียนทับคำเดิมหลายครั้ง

3.3 ลักษณะของเด็ก LD แต่ละประเภท (การอ่าน)

- 3.3.1 อ่านช้า อ่านคำต่อคำ ต้องสะกดคำจึงจะอ่านได้
- 3.3.2 อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน

3.3.3 เตะคำเวลาอ่าน

3.3.4 อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง

3.3.5 อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน

3.3.6 ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้

3.3.7 ไม่รู้ความหมายของเรื่องที่อ่าน

3.3.8 เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ จับใจความสำคัญไม่ได้

3.4 ลักษณะของเด็ก LD แต่ละประเภทประเภท (การคำนวณ)

3.4.1 ไม่เข้าใจค่าของตัวเลขเช่นหลักหน่วยสิบล้านพันหมื่นเป็นเท่าใด

3.4.2 นับเลขไปข้างหน้าหรือถอยหลังไม่ได้

3.4.3 คำนวณบวกลบคูณหารโดยการนับนิ้ว

3.4.5 จำสูตรคูณไม่ได้

3.4.6 เขียนเลขกลับกัน เช่น 13 เป็น 31

3.4.7 ทดไม่เป็นหรือยืมไม่เป็น

3.4.8 ตีโจทย์เลขไม่ออก

3.4.8 คำนวณเลขจากซ้ายไปขวา แทนที่จะทำจากขวาไปซ้าย

3.4.9 ไม่เข้าใจเรื่องเวลา

4. เทคนิคการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

วิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก LD ทำได้อย่างไร การเรียนรู้ของเด็ก LD

ผ่านกระบวนการทำงานของสมอง และพบว่าความบกพร่องทางกระบวนการเรียนรู้ส่วนหนึ่งมาจากความบกพร่องในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของสมอง จึงส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ ดังนั้น วิธีการจัดการเรียนรู้หรือการหาช่องทางการสอนที่สอดคล้องกับปัญหาของเด็ก จะเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ โดยมีหลักการที่เหมาะสม ดังนี้

4.1 หลักการทั่วไป

4.1.1 สอนจากสิ่งที่ย่างที่สุดก่อน การเริ่มต้นที่ดีควรเริ่มสอนในสิ่งที่ต่ำกว่าความสามารถของเด็กเล็กน้อย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจ มั่นใจ และพร้อมจะเรียนในระดับยากต่อไปได้

4.1.2 ให้เด็กมีความสุขในการเรียน เด็กที่มีความสุขในการเรียนจะมองคนในแง่ดี และสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและครูได้

4.1.3 ให้การเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ คำชมจากครูเป็นสิ่งสำคัญเด็กจะรู้สึกมีกำลังใจและพยายามมากขึ้น

4.1.4 ให้เด็กเรียนจากเพื่อน (เพื่อนช่วยเพื่อน) เพราะเด็ก LD เรียนรู้คนเดียวได้ไม่ดี แต่จะเรียนรู้ได้เมื่อเรียนกับเพื่อน

4.1.5 จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียน เด็ก LD ส่วนใหญ่จะมีอาการสมาธิสั้นร่วมด้วย ห้องเรียนจึงควรมีความเป็นระเบียบ สวยงาม มีเสียงรบกวนจากภายนอกน้อยที่สุด

4.1.6 มองหาจุดเด่นของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กแสดงความสามารถพิเศษ หรือเป็นคนเก่งในจุดที่เด็กมีศักยภาพ

4.1.7 สอนโดยการเน้นย้ำซ้ำทวน เด็ก LD จะเรียนรู้ช้า เรียนได้หน้าสัมผัสหลัง ครูควรใช้วิธีการกระตุ้นความจำ เช่น ให้เด็กทำกิจกรรมนั้นซ้ำบ่อย ๆ ด้วยวิธีการรับรู้ที่หลากหลาย จากการดู การฟัง การสัมผัส

4.1.8 ใช้คำสั่งที่สั้นและเข้าใจง่าย ในหนึ่งคำสั่งไม่ควรให้ทำหลาย ๆ กิจกรรม และให้เด็กทบทวนคำสั่งก่อนลงมือปฏิบัติ

4.1.9 พยายามให้ความช่วยเหลือ เนื่องจากเด็กมักขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบ ขาดการจัดลำดับและมักไม่รอบคอบ ครูผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือ

4.1.10 ให้อาจารย์มากขึ้น เนื่องจากเด็กจะทำงานช้า เรียนช้า การให้ทำการบ้าน และการทำแบบฝึกหัดจึงควรมีเวลาให้เด็กมากกว่าเด็กทั่วไป

การวิจัยเชิงทดลอง

การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นกระบวนการในการแสวงหาความรู้ที่เชื่อถือได้ (Reliable knowledge) โดยใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ (Reliable method) วิธีการหนึ่งที่นิยมใช้ในการค้นหาคำตอบการวิจัย โดยนำมาอธิบายได้ดังนี้

1. ความหมายของการวิจัยเชิงทดลอง

ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ไว้ดังนี้

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2540) ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงทดลอง ไว้ว่าเป็นการค้นหาข้อเท็จจริงซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุ และผล (Cause and effect relationship) ที่เกิดขึ้นภายใต้ภาวะการควบคุม

ประวิต เอราวรรณ์ (2545) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นการวางแผนการทดลองเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยมีการจัดกระทำตัวแปรทดลองหรือตัวแปรอิสระเพื่อวัดผลที่มีต่อตัวแปรตาม

ชูศรี วงศ์ตันนะ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551) ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงทดลอง คือ การวิจัยที่มีการจัดกระทำตัวแปรที่ต้องการศึกษาว่าเป็นสาเหตุที่แท้จริงหรือไม่ ให้กับผู้ถูกทดลอง แล้วสังเกตผลที่เกิดขึ้น โดยมีการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ต้องการศึกษาให้อยู่ในสภาพคงที่

สุวิมล ติรภานันท์ (2553) ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงทดลอง คือ การวิจัยที่มุ่งศึกษาความเป็นเหตุเป็นผล จึงมีการใช้ตัวแปรอิสระที่จัดกระทำได้ เช่น วิธีสอน การให้ปุ๋ย และควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน

สรุปได้ว่า การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยที่มีการจัดกระทำตัวแปรที่ต้องการศึกษาว่า เป็นสาเหตุที่แท้จริงหรือไม่ ให้กับผู้ถูกทดลอง แล้วสังเกตผลที่เกิดขึ้น โดยมีการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ต้องการศึกษาให้อยู่ในสภาพคงที่

2. คุณลักษณะที่สำคัญของการทดลอง

Levin (1979) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญของการทดลองมี 4 ประการ คือ

1. ผู้วิจัยสามารถเปลี่ยนระดับของตัวแปรได้ ตัวแปรตัวนี้มีชื่อว่า ตัวแปรอิสระ (Independent variable) การเปลี่ยนแปลงตัวแปรอิสระนี้เรียกว่า การดำเนินการสิ่งทดลอง
2. ในการทดลองหนึ่ง ๆ กลุ่มของผู้ถูกทดลอง (Subject) ซึ่งได้รับสิ่งทดลอง (Treatment) จะนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นซึ่งไม่ได้รับสิ่งทดลอง กลุ่มของผู้ถูกทดลองเรียกว่า กลุ่มทดลอง (Exponential group) อีกกลุ่มหนึ่งเรียกว่า กลุ่มควบคุม (Control group) ค่าที่นำมาเปรียบเทียบกันคือค่าของตัวแปรตามที่วัดได้จากทั้งสองกลุ่ม
3. ผู้วิจัยต้องสามารถกำหนดผู้ถูกทดลองเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างสุ่ม โดยเลือกจากกลุ่มประชากรกลุ่มหนึ่ง การกำหนดผู้ถูกทดลองเข้ากลุ่มอย่างสุ่มจะกำจัดความแตกต่างเริ่มแรกระหว่างบุคคลออก ซึ่งทำให้สองกลุ่มนั้นเท่าเทียมกัน ดังนั้นผลการทดลองจะไม่ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในตอนเริ่มแรกก่อนทำการทดลอง แต่จะเป็นผลของตัวแปรอิสระที่จัดกระทำให้
4. ผู้วิจัยจะต้องพยายามทำให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดความแตกต่างของการจัดกระทำอย่างมีระบบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งสองกลุ่มจะต้องเท่าเทียมกันในทุกลักษณะเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อจะได้แน่ใจว่าผลของการทดลองไม่ขึ้นอยู่กับตัวแปรตัวที่สาม แต่ขึ้นอยู่กับตัวแปรจัดกระทำหรือตัวแปรอิสระอย่างเดียว

สรุปได้ว่า ในการทดลองผู้วิจัยกำหนดผู้ถูกทดลองเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอย่างสุ่ม ผู้วิจัยสร้างสภาพการณ์และเปลี่ยนแปลงบางลักษณะของสภาพการณ์บางลักษณะที่เปลี่ยนนี้ก็คือตัวแปรอิสระ แล้วผู้วิจัยเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นภายใต้สองสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน คือ สภาพการณ์การทดลองและสภาพการณ์การควบคุม ขณะที่ทำให้ลักษณะอื่น ๆ คงที่

3. ชนิดของการทดลอง

การวิจัยเชิงทดลอง มี 2 ชนิด คือ

3.1 การทดลองในห้องปฏิบัติการ (Laboratory experiments)

3.2 การทดลองในสนาม (Field experiments)

โดยการทดลองในทางการศึกษาอาจจะดำเนินการในห้องปฏิบัติการหรือในสนามก็ได้ การทดลองในห้องปฏิบัติการสามารถควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนต่าง ๆ ได้ดี ทำให้ผลการทดลองมีความเที่ยงตรงภายในสูง แต่ก็มีจุดอ่อนคือ ไม่สามารถจะสรุปอ้างอิงผลการทดลองไปถึงสภาพการณ์ทั่วไป ส่วนการทดลองในสนามสามารถทำในห้องเรียน สนาม ชุมชนต่าง ๆ หรือสภาพธรรมชาติต่าง ๆ โดยผู้ทดลองจะต้องพยายามควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ในขณะที่จัดกระทำตัวแปรอิสระ แต่การควบคุมไม่สมบูรณ์เหมือนการทดลองในห้องปฏิบัติการ การทดลองในสนามมีประโยชน์หลายประการ เช่น การทดลองเป็นระยะเวลาตลอดปีการศึกษาได้ ทำการทดลองในสภาพที่สมจริงกว่าการทดลองในห้องปฏิบัติการ จึงให้ข้อค้นพบที่สามารถสรุปอ้างอิงไปถึงสภาพการณ์ทั่วไปได้ ทั้งนี้การทดลองในห้องปฏิบัติการมักใช้กับปัญหาที่เป็นทฤษฎี ส่วนการทดลองในสนามมักใช้กับปัญหาในทางปฏิบัติ

สรุปได้ว่า การทดลองในสนามจะทำการทดลองในสภาพการณ์ที่เป็นจริงหรือเป็นธรรมชาติมากกว่าการทดลองในห้องปฏิบัติการ แต่ควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนได้น้อยกว่า ดังนั้นการทดลองในสนามจะมีความเที่ยงตรงภายในน้อยกว่าการทดลองในห้องปฏิบัติการ แต่มีความเที่ยงตรงภายนอกมากกว่าการทดลองในห้องปฏิบัติการ

4. ขั้นตอนการวิจัยเชิงทดลอง

ในการวิจัยเชิงทดลองมีขั้นตอนที่สำคัญ โดยจะส่งผลถึงความความผิดพลาดของการวิจัยได้ ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกและนิยามปัญหาที่จะวิจัย

ขั้นนี้เป็นขั้นแรกของการวิจัย ปัญหาที่จะวิจัยมีได้หลายลักษณะ ในการเลือกปัญหาที่จะวิจัยจะต้องพิจารณาหลายอย่าง เช่น เลือกปัญหาที่ตนเองสนใจและมีความรู้ความสามารถพอที่จะทำวิจัยให้สำเร็จ เลือกปัญหาที่มีคุณค่า เป็นต้น หลังจากเลือกปัญหาแล้วก็ต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน เพราะปัญหาที่เลือกไว้ในตอนแรกอาจกว้างเกินไป ไม่ชัดเจน ไม่รัดกุมหรือไม่เหมาะสม การนิยามปัญหาจะช่วยให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางในการวิจัยชัดเจนขึ้น

ขั้นที่ 2 การตั้งสมมติฐานทางการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลองจะต้องมีการตั้งสมมติฐานทางการวิจัยเสมอ หลังจากเลือกปัญหาและนิยามปัญหาอย่างชัดเจนแล้วจะต้องตั้งสมมติฐานทางการวิจัย โดยสมมติฐานทางการวิจัย (Research hypothesis) คือข้อความที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ช่วยให้ผู้วิจัยมองเห็น

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และทำให้ปัญหามีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น จนทำให้สามารถทำการวิจัยได้ สมมติฐานทางการวิจัยที่ตั้งจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. สามารถทดสอบให้
2. กล่าวในรูปของปริมาณ
3. เป็นข้อความสั้นและง่าย แต่สามารถตอบปัญหาของการวิจัยได้
4. เป็นข้อความที่เขียนอยู่ในรูปทั่วไป ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

สภาพการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน

ขั้นที่ 3 นิยามตัวแปร

เพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ผู้วิจัยจะต้องนิยามตัวแปรต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาตลอดจนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ตัวแปรและคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ต้องนิยามให้พิจารณาจากข้อความที่เป็นปัญหาของการวิจัยหรือความมุ่งหมายของการวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย การนิยามตัวแปรต่าง ๆ ในการวิจัยจะช่วยให้ทุกคน (ทั้งผู้วิจัยและผู้อ่านงานวิจัย) ทราบว่างานวิจัยเรื่องนั้นกำลังศึกษาเกี่ยวกับอะไรและทั้งยังทำให้สะดวกในการแปลผลด้วย

ขั้นที่ 4 การนิยามขอบเขตของประชากร การเลือกตัวอย่าง และการกำหนดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม

ในการทำวิจัยผู้วิจัยจะต้องกำหนดขอบเขตของประชากรที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจน และกำหนดว่าจะสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรโดยวิธีใด หรือจะศึกษาประชากรทั้งหมด หรือจะศึกษาเพียงกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากกลุ่มประชากร หรือจะใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาสาสมัคร ถ้าจะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างหลังจากที่สุ่มกลุ่มตัวอย่างได้แล้ว ผู้วิจัยจะต้องกำหนดว่าจะให้สมาชิกต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (เช่น กลุ่มทดลอง, กลุ่มควบคุม) อย่างไร เช่น จะให้สมาชิกต่าง ๆ เข้ากลุ่มโดยการสุ่ม เป็นต้น การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะช่วยผู้วิจัยในการพิจารณาสิ่งต่างๆ ที่จะตามมาคือ ในการสรุปอ้างอิง (Generalization) การเลือกใช้แบบแผนการทดลอง (Experimental design) การใช้กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นไปได้และเหมาะสม และการเลือกใช้สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 5 การเลือกแบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยจะต้องเลือกแบบแผนการทดลองที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่สุดที่จะทำให้ผู้วิจัยตรวจสอบปัญหาวิจัยที่ต้องการศึกษาค้นคว้าได้ ในการเลือกแบบแผนการทดลองผู้วิจัยจะต้องตอบคำถามต่าง ๆ เช่น

1. กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาศึกษานั้นจะศึกษาเป็นกลุ่มหรือศึกษาเป็น

แต่ละคน

2. สมาชิกต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างถูกกำหนดเข้ากลุ่มโดยการสุ่มหรือไม่ ฯลฯ แล้วจึงตัดสินใจเลือกแบบแผนการทดลองที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 6 การกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย

ในขั้นนี้เป็นขั้นที่จะต้องกล่าวถึงเทคนิคการควบคุมที่จะใช้ วิธีดำเนินการ ตัวแปรอิสระและการวัดตัวแปรตาม และขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ได้แก่

1. การเลือกเทคนิคการควบคุม

ในการวิจัยเชิงทดลองผู้วิจัยจะต้องเลือกเทคนิคการควบคุมที่เหมาะสม เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการหรือตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการศึกษา ตัวแปรอิสระควบคุมได้ โดยนำมาจัดกระทำหรือโดยการเลือก การควบคุมตัวแปรตามเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับการวัดที่ถูกต้อง และเที่ยงตรง การควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนทำได้หลายวิธี เช่น โดยวิธีกำจัดออกไป โดยการจัดสถานการณ์ให้คงที่ โดยการทำให้สมดุล โดยใช้วิธีการสุ่ม โดยใช้วิธีการทางสถิติ เป็นต้น

2. การเลือกกระบวนการวัดผล

หัวใจสำคัญของการวิจัยก็คือ การวัดค่าของตัวแปรตามอย่างถูกต้อง และเที่ยงตรง ถ้าปราศจากการวัดที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะไม่สามารถค้นหาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้ เนื่องจากตัวแปรที่ต้องการศึกษามักจะเป็นตัวแปรทางด้านสติปัญญา ซึ่งค่อนข้างซับซ้อนยากที่จะวัดได้โดยตรงเหมือนการวัดทางฟิสิกส์ ซึ่งมีเครื่องมือวัดที่แน่นอน เช่น ไม้บรรทัด เครื่องชั่ง เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องระมัดระวังอย่างมากในการเลือกวิธีการวัดและ กระบวนการวัด

3. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยจะต้องกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการทดลองไว้ด้วย ถ้าผู้วิจัยทุกคนมีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการทดลองไว้อย่างชัดเจนและ ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ จะทำให้การทดลองนั้นเกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด และทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับผู้อ่านที่สนใจงานวิจัยนี้ด้วย

ขั้นที่ 7 ขั้นการทำารทดลอง

ขั้นนี้เป็นขั้นของการปฏิบัติการวิจัยจริง ๆ หลังจากเตรียมขั้นต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว โดยปฏิบัติตามลำดับทุกขั้นตอนที่เตรียมไว้

ขั้นที่ 8 การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มหรือระหว่างบุคคล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจะต้องหาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องอาศัยสถิติช่วย เช่น ใช้การทดสอบค่าที่ (t - test) ถ้าเป็นการเปรียบเทียบผลการวัดระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี

1 ตัวประกอบ (One - way analysis of variance) ถ้าเป็นการเปรียบเทียบผลการวัดระหว่างกลุ่มมากกว่า 3 กลุ่ม เป็นต้น

ขั้นที่ 9 เขียนรายงานการวิจัย

ผู้วิจัยทุกคนจะต้องเขียนรายงานการวิจัยหลังจากทำวิจัยจนได้ผลวิจัยออกมาแล้วเพื่อเสนอผลวิจัยให้เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป ถ้าไม่เขียนรายงานการวิจัยถือว่าทำวิจัยยังไม่เสร็จสมบูรณ์

สรุปได้ว่า ถ้าผู้วิจัยพยายามทำตามขั้นตอนทั้งหมดที่เสนอมานี้ จะทำให้การวิจัยมีความคลาดเคลื่อนน้อย และวิจัยสำเร็จได้ง่าย ขั้นตอนของการวิจัยเป็นกระบวนการต่อเนื่องดังจะสรุปให้เห็นชัดเจนอีกครั้งดังนี้

1. การเลือกและนิยามปัญหาที่จะวิจัย
2. การตั้งสมมติฐานทางการวิจัย
3. นิยามตัวแปร
4. การนิยามขอบเขตของประชากร การเลือกตัวอย่าง และการกำหนด

กลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม

5. การเลือกแบบแผนการทดลอง
6. การกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การเลือกเทคนิคการควบคุม การเลือกกระบวนการวัดผล และขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง
7. ขั้นตอนการทำการทดลอง
8. การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มหรือระหว่างบุคคล
9. เขียนรายงานการวิจัย

บริบทโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รั้วชบุรี

1. ที่ตั้ง

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รั้วชบุรี ตั้งอยู่ที่ตำบลนิเวศน์ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รั้วชบุรี (2564) เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2502 ได้มีการประชุมศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ดในเขตการศึกษา 10 ณ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการที่จะพัฒนาการศึกษาในภาคนี้ โดยนายอภัย จันทวิมล อธิบดีกรมสามัญศึกษา ได้มาเป็นประธานที่ประชุม นายน้อม วนธรรมย์ ศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด ขณะนั้นได้เสนอตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กในครอบครัวที่ยากจน มีอุปสรรค

ในการเรียน โดยอ้างเหตุผลว่าจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นจังหวัดที่แห้งแล้งกันดาร ขาดความอุดมสมบูรณ์และประกอบกับประชากรมีฐานะยากจน และได้นำเรื่องเสนอนายสมาส อามาตยกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อจัดหาที่ดินสำหรับสร้างโรงเรียนและได้รับอนุมัติให้ใช้ที่สาธารณประโยชน์ ดงแดง อำเภอรวิชัยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นที่ปลูกสร้างและดำเนินการของโรงเรียนมี พื้นที่ 400 ไร่ ปัจจุบันเหลือเพียง 141 ไร่ โดยแบ่งพื้นที่เพื่อก่อสร้างมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และเริ่มก่อสร้างโรงเรียนแห่งนี้ขึ้นในปี พ.ศ. 2505 โดยมีผู้บริหารคนแรก คือนายชมัด โคตรรุฉิน เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2505 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วิชัยบุรี รับผิดชอบสอนเป็นครั้งแรก โดยมีนักเรียนจากจังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 10 เข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ปัจจุบันสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และเปิดรับนักเรียนเฉพาะในเขตพื้นที่บริการ ดังนี้ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดนครพนม

3. การจัดการศึกษา

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วิชัยบุรี จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยในปีการศึกษา 2564 ทั้งหมด 568 คน และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 77 คน การจัดการศึกษามุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ มีการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้รวมจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ (โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วิชัยบุรี, 2564)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นิธิพัทธ์ ศิริพยัคฆ์ (2559) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำตรงตามมาตราตัวสะกดโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำตรงตามมาตราตัวสะกด โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.53/83.94 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำตรงตามมาตราตัวสะกดโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำตรงตามมาตราตัวสะกด โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ค่าเท่ากับ 0.6590 แสดงว่า มีความก้าวหน้าทางการเรียน 0.6590 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.90 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำตรงตามมาตรา

ตัวสะกด โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

นันทพร ภูครองนาค (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ขั้นตอนของ แฮร์บาร์ต (Herbart formal step) ประกอบแบบฝึก พบว่า 1) ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ขั้นตอนของ (Herbart Formal Step) ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพของการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยเทคนิค Herbart Formal Step ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 82.50/83.75 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ขั้นตอนของ (Herbart Formal Step) ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยเทคนิค Herbart Formal Step ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7466 คิดเป็นร้อยละ 74.66 3) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียน โดยใช้ขั้นตอนของ (Herbart Formal Step) ประกอบแบบฝึก ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยเทคนิค (Herbart Formal Step) ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคะแนนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นารี สันตินามชัย (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน พบว่า 1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่าน การเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 20 ชั่วโมง ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะในการอ่าน การเขียนภาษาไทยได้ 2) นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การเขียนภาษาไทย หลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 65

พัชรี สิทธิธา (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน พบว่า 1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง สามารถพัฒนาการอ่านและ

เขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนได้ 2) นักเรียนมีทักษะทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยหลังจากที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 60

กัณฑ์พัฒน์ สุวรรณเรือง (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนมาตรฐานตัวสะกด แม่กก แม่กด แม่กบ และแม่กม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 82.58/81.8 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดแม่กก แม่กด แม่กบ และแม่กม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6333 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดแม่กก แม่กด แม่กบ และแม่กม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ปราณี นิตยะ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) นักเรียนอ่านเขียนคำศัพท์พื้นฐานไม่ถูกต้อง จับใจความเรื่องที่อ่าน ถ่ายทอดความรู้ความคิดในการเขียนไม่ได้ ปฏิบัติตนไม่ถูกต้องตามมารยาทการอ่านและการเขียน 2) แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.43/82.08 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3) การใช้การจัดการเรียนรู้ พบว่า 3.1) ความสามารถในการอ่านและการเขียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3.2) ความสามารถในการอ่านและการเขียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) การประเมินการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

กฤตยากาญจน์ อินทร์พิทักษ์ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน พบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.44 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ได้ มีรายละเอียดแต่ละวงรอบ ดังนี้ การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.01 การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.44 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เรื่อง การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีความสามารถ

ในการเขียนคำภาษาไทย โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.95 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ได้ มีรายละเอียดแต่ละวงรอบ ดังนี้ การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.06 การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.95 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = .145) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 2.56-3.00$)

ภคมน สว่างสุข (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน พบว่า 1) ผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน นักเรียน จำนวน 9 คน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 จากกิจกรรมการเล่านิทานปากเปล่า จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 การเล่านิทานประกอบท่าทาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 การเล่านิทานโดยใช้เสียงประกอบ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 การเล่านิทานประกอบภาพ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และการเล่านิทานประกอบอุปกรณ์จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งการเล่านิทานโดยใช้ภาพประกอบและอุปกรณ์ประกอบสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 เป็นลำดับที่ 1 การเล่านิทานประกอบท่าทางและประกอบเสียงมาเป็น ลำดับที่ 2 และการเล่านิทานปากเปล่ามาเป็น ลำดับที่ 3 ตามลำดับ 2) ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน นักเรียน จำนวน 9 คน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้จากกิจกรรมการเล่านิทานด้วยปากเปล่า ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 กิจกรรมการเล่านิทานประกอบท่าทางนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ระดับพอใช้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 กิจกรรมการเล่านิทานประกอบเสียงนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกิจกรรมการเล่านิทานประกอบอุปกรณ์นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตามลำดับ นอกจากนี้จากการจัดระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานทั้ง 5 แบบ ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวน 9 คน พบว่า มีนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับดี จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 88.89 และระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

พจนีย์ บุญสว่าง (2564) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.85/77.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผกาพรรณ จันทะ (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับสื่อเกมกระดาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.47 คะแนน และ 24.12 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลัง พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดานเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า ผลการทดสอบคะแนนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.39 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปาไลดา อธิธา (2565) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมูเขือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 พบว่า 1) แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด จำนวน 8 มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและเขียนตามมาตราตัวสะกด จำนวน 8 มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน มีประสิทธิภาพ 93.34/89.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนตามมาตราตัวสะกดจำนวน 8 มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถการอ่านและเขียนตามมาตราตัวสะกด จำนวน 8 มาตรา ของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและเขียนตามมาตราตัวสะกด จำนวน 8 มาตรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

อนันต์ ครุฑโปรง (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าปกากะญอ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชธานีวิทยาลัย พบว่า การพัฒนาทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก กค กบ กน และที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเมื่อทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าปกากะญอ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชธานีวิทยาลัย จังหวัดสุโขทัย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 17.93$, S.D. = 1.75) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 38.13$, S.D. = 1.68) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Fraling (1981) ได้ศึกษาการเขียนเพิ่มทักษะความเข้าใจในการเขียนโดยการยึด การเรียนที่มีการเตรียมการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ The Union for Experimenting Colleges and University ในสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ยึด การเรียน โดยมีการเตรียมการเขียนประสบความสำเร็จในการเพิ่มทักษะความเข้าใจในการเขียน โดยมีความแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ได้ยึดการเรียนที่มีการเตรียมการเขียน

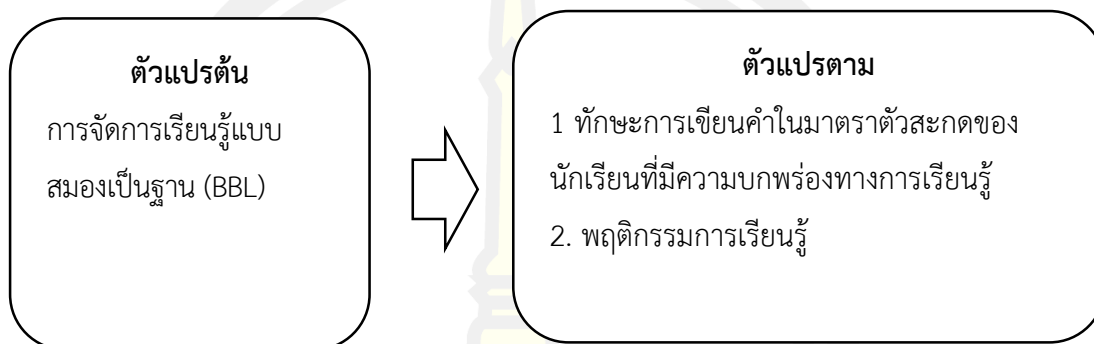
Van และ Jan (1998) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจ การเขียนคำ ความพึงพอใจในการเขียนและการฝึกเขียนบ่อย ๆ โดยทดลองกับนักเรียนประถมศึกษา จำนวน 363 โรงเรียน พบว่า การเขียนเพื่อความเข้าใจ การเขียนคำ ความพึงพอใจในการเขียนและการฝึกเขียนบ่อย ๆ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดไทย 8 มาตรา

Lowrey (1999) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึก มากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนทำแบบฝึก

สรุปได้ว่า การพัฒนาการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกการเขียนคำและฝึกอ่านตาม ขั้นตอนตามแบบฝึกการเขียน สามารถทำให้นักเรียนพัฒนาการเขียนขึ้น เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ทำให้เขียนหนังสือได้คล่อง แบบฝึกที่สร้างในลักษณะต่าง ๆ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ การสอนแบบปกติปรากฏว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นแนวคิดสำหรับการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ สรุปได้ว่า การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Experimental research) เป็นกระบวนการในการดำเนินการวิจัย โดยเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้าง และหน้าที่การทำงานของสมองหากสมอง เหมาะกับการที่จะนำมาใช้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เนื่องจากมีความบกพร่องของกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ การใช้ภาษา การพูด หรือการเขียน ซึ่งแสดงออกโดยความไม่สมบูรณ์ของความสามารถด้านการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคำนวณทางคณิตศาสตร์ โดยการนำสื่อการสอนที่กระตุ้นสมอง หรือสื่อการสอนที่ดี และกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เป็นหนึ่งตัวชี้วัดสำคัญในความสำเร็จของคุณครู การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด BBL (Brain-based Learning) (Caine and Caine, 1989) จึงเน้นเรื่องการใช้สื่อการสอนที่มีสีสัน กระตุ้นความสนใจ และมีขนาดใหญ่ ที่สำคัญนักเรียนจะต้องได้ลงมือใช้สื่อเหล่านั้นทุกคน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาได้ในที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Experimental research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. ตัวแปรในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. แบบแผนการวิจัย
6. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
7. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วัชรบุรี ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผลการคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตามแบบฟอร์มการคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (ประถมศึกษา) ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งควรให้การช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของผู้เรียน และเป็นชั้นที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน

ตัวแปรในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL)
2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2 พฤติกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มี 4 ชนิดคือ

1. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จำนวน 5 แผน
2. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ดังนี้
 - 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5 มาตราตัวสะกด แม่ กง
 - 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6-10 มาตราตัวสะกด แม่ กน
 - 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11-15 มาตราตัวสะกด แม่ กม
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด จำนวน 3 เล่ม ประกอบด้วย
 - 3.1 เล่มที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กง
 - 3.2 เล่มที่ 2 มาตราตัวสะกด แม่ กน
 - 3.3 เล่มที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่ กม
4. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
 - 1.2 เขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยดำเนินการดังนี้
 - 1.2.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไป ข้อมูลด้านการแพทย์หรือด้านสุขภาพ ข้อมูลด้านการศึกษา รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน

1.2.2 กำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ โดยระบุเกี่ยวกับ ระดับความสามารถในปัจจุบัน เป้าหมายระยะเวลา 1 ปี จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) เกณฑ์และวิธีประเมินผล และผู้รับผิดชอบ

1.2.3 กำหนดความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

1.2.4 กำหนดคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

1.2.5 ขอความคิดเห็นของบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้เรียน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลแต่ละฉบับ

1.3 นำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

1.4 นำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) (ตามภาคผนวก ข) ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความถูกต้องเหมาะสม และเป็นไปได้ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่สอดคล้องกับแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งดัดแปลงและแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเงื่อนไขการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนนเป็น	5
มาก	ให้คะแนนเป็น	4
ปานกลาง	ให้คะแนนเป็น	3
น้อย	ให้คะแนนเป็น	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนนเป็น	1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการสอนเฉพาะบุคคล

ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ โดยพบว่า ผลการประเมินแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

มีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.80-5.00

1.5 นำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาตรวจให้คะแนน หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ผ่านการตรวจสอบ คุณภาพและปรับปรุงแล้ว ไว้ใช้กับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน การวัดผลประเมินผล ค้นคว้าข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้

2.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และเวลาเรียน

2.3 วิเคราะห์หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.4 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคล

2.5 กำหนดรูปแบบการเขียนแผนการสอนเฉพาะบุคคล ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ สมองเป็นฐาน (BBL) โดยยึดองค์ประกอบการเขียนแผนการสอนเฉพาะบุคคล ดังนี้

2.5.1 สาระสำคัญ

2.5.2 จุดประสงค์

2.5.3 กิจกรรมการสอน

2.5.4 สื่อ/อุปกรณ์/สิ่งอำนวยความสะดวก/บริการ

2.5.5 การวัดและการประเมินผล

2.5.6 ความเห็นผู้บริหาร/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

2.5.7 บันทึกหลังการสอน

2.6. เขียนแผนการสอนเฉพาะบุคคล การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) โดยจัดทำให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล จำนวน 15 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน สะกดคำในมาตราตัวสะกดก่อนเรียนและหลังเรียน

2.7 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบหาความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผนการสอนเฉพาะบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผล

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับผลการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องเหมาะสมและเป็นไปได้ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้ในการทดลอง โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยตัดแปลงและแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อขอรับการตรวจสอบคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคลโดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) โดยใช้แบบประเมินคุณภาพชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามเงื่อนไขการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนนเป็น	5
มาก	ให้คะแนนเป็น	4
ปานกลาง	ให้คะแนนเป็น	3
น้อย	ให้คะแนนเป็น	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนนเป็น	1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการสอนเฉพาะบุคคล ตั้งแต่

3.51 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ โดยพบว่า ผลการประเมินแผนการสอนเฉพาะบุคคล มีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.80-5.00

2.9 นำแบบตรวจสอบคุณภาพ แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาตรวจให้คะแนนหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแล้ว ไว้ใช้กับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2.10 นำแผนการจัดการสอนเฉพาะบุคคลที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วัชบุรี อำเภอวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ และความต่อเนื่องของกิจกรรม

2.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง แล้วจัดพิมพ์เป็นแผนจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย คือ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ราชบุรี
จำนวน 5 คน ตามวัน เวลาที่กำหนด

3. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน
ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตร
สถานศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ราชบุรี

3.2 ศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง
แบบฝึกทักษะ

3.4 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด ชุดละ 3 เล่ม ประกอบด้วย

3.4.1 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กง

3.4.2 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 2 มาตราตัวสะกด แม่ กน

3.4.3 แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่ กม

ซึ่งในแต่ละเล่ม ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 วิธีการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะ

ส่วนที่ 2 ภาษานำรู้ การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด

ส่วนที่ 3 แบบฝึกทักษะ เขียนสะกดคำได้ แจกลูกคำเป็น เห็นสระ

ส่วนที่ 4 แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำก่อนเรียน-หลังเรียน

ส่วนที่ 5 เฉลยแบบฝึกทักษะและเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

3.5 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเสนอต่อเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและภาษาที่ใช้และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำแบบฝึกทักษะที่ทำการแก้ไขและปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อหา
ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข
ก่อนนำไปทดลองใช้

3.7 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียน โดยผู้วิจัยได้นำ
แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
ราชบุรี จำนวน 3 คน โดยเลือกนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ให้ทดลองใช้แบบฝึกทักษะ
ที่สร้างขึ้นโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการอ่าน ผู้วิจัยสังเกตการทำกิจกรรมแล้วซักถามความเข้าใจ
เนื้อเรื่อง เพื่อหาความเหมาะสมในการใช้ภาษา เวลา เนื้อหาแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข

ข้อบกพร่อง คือ การจัดวางภาพ ควรจัดวางภาพให้ดึงดูดความสนใจ มีขนาดใหญ่เหมาะสมกับวัย ภาพชัดเจน ตรวจสอบคำที่พิมพ์ผิด พิมพ์ตก พิมพ์ซ้ำ ขนาดตัวอักษรมีขนาดใหญ่ขึ้น สีของรูปภาพ ให้มีสีสด ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียนแบบทดสอบหลังเรียน

4. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ

4.2 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบ อรณุช ศรีสะอาด (2546) เกี่ยวกับขอบข่ายวิธีสร้าง การดำเนินการ มาปรับสร้างแบบทดสอบ

4.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ

4.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบเนื้อหา และภาษาที่ใช้

4.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของรูปแบบ เนื้อหา และภาษาที่ใช้ (รายละเอียดตามภาคผนวก ข) โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

4.5.1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางด้านหลักสูตรและการสอน

4.5.2 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการวิจัย การวัดผลทางการศึกษา

4.5.3 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางด้านภาษาไทย การสอนภาษาไทย หรือไทยคดีศึกษา

4.5.4 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา

4.5.5 เป็นครูผู้สอนภาษาไทย ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ

4.6 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงมาจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้

5. แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของแบบสังเกต ขั้นตอนการสังเกต พฤติกรรมที่จะสังเกต เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต และผู้ที่จะสังเกต

5.2 ศึกษาแนวการสร้างแบบสังเกตจาก อรณุช ศรีสะอาด (2546) เกี่ยวกับขอบข่ายวิธีสร้าง การดำเนินการ มาปรับสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้วิจัย

5.3 เขียนแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง

5.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

ความเหมาะสมรูปแบบ เนื้อหา และภาษาที่ใช้

5.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของรูปแบบ เนื้อหา และภาษาที่ใช้ (รายละเอียดตามภาคผนวก ก)

5.6 นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ได้รับการปรับปรุงมาจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกันกับแผนการจัดการเรียนรู้

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีการควบคุมน้อย (Design with minimal control) โดยผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลสองครั้ง (One – Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

T_1	X	T_2
-------	---	-------

ภาพประกอบ 2 แบบแผนการวิจัย

โดย T_1 คือ การทดสอบก่อนเรียน
 X คือ การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL)
 T_2 คือ การทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 คน โดยการดำเนินการสอนด้วย การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 เล่ม ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการสอนดังนี้

1. ทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ
2. ดำเนินการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 เล่ม ใช้เวลาในการสอนวันละ 1 ชั่วโมง เมื่อดำเนินการสอนจบแต่ละเล่มจะทำการ

ประเมินทักษะการเขียนสะกดคำ หากไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ผู้วิจัยได้ทำการสอนซ้ำเป็นวงรอบที่ 2 และ 3 แล้วประเมินทักษะการเขียนสะกดคำ จนผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทักษะการเขียนสะกดคำ และตรวจให้คะแนนจากแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ
- 1.2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน มาหาสรุปเพื่อปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนในวงรอบต่อไป กรณีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
- 1.3 ทำการทดลองวงรอบที่ 2
- 1.4 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน มาหาสรุปเพื่อปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนในวงรอบต่อไป กรณีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
- 1.5 ทำการทดลองวงรอบที่ 3

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการวัดทักษะการเขียนสะกดคำ นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีหาดัชนีความสอดคล้อง มีสูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (μ) ของคะแนน คำนวณจากสูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$\mu = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$\sigma = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนนักเรียน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบของนักเรียน

$\sum x^2$ แทน ผลยกกำลังสองรวมของคะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอลำดับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
 μ แทน คะแนนเฉลี่ย
 σ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาสรุปผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการประเมินนักเรียนระหว่างการเรียนรู้การสอนทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด แม่ กง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5 ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการประเมินทักษะการเขียนคำระหว่างเรียน ในมาตราตัวสะกดแม่ กง

คนที่	แผนที่ 1 (10)	แผนที่ 2 (10)	แผนที่ 3 (10)	แผนที่ 4 (10)	แผนที่ 5 (10)	คะแนนเต็ม (50)	คิดเป็น ร้อยละ	ผลการประเมิน (ผ่านร้อยละ 70)
1	4	5	7	8	9	33	66	ไม่ผ่าน
2	5	6	8	8	9	36	72	ผ่าน
3	5	6	7	9	10	37	74	ผ่าน
4	4	6	7	8	8	33	66	ไม่ผ่าน
5	5	6	7	9	9	36	72	ผ่าน

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กง ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดตั้งแต่ 33-37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน โดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ผลการประเมินนักเรียนระหว่างการเรียนรู้การสอนทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด แม่ กง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6-10 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการประเมินทักษะการเขียนคำระหว่างเรียน ในมาตราตัวสะกดแม่ กน

คนที่	แผนที่ 6 (10)	แผนที่ 7 (10)	แผนที่ 8 (10)	แผนที่ 9 (10)	แผนที่ 10 (10)	คะแนนเต็ม (50)	คิดเป็น ร้อยละ	ผลการประเมิน (ผ่านร้อยละ 70)
1	5	5	7	8	9	34	68	ไม่ผ่าน
2	6	7	8	8	9	38	76	ผ่าน
3	7	8	8	9	9	41	82	ผ่าน
4	5	7	8	8	9	37	74	ผ่าน
5	4	6	7	8	8	33	66	ไม่ผ่าน

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดตั้งแต่ 33-41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน โดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ผลการประเมินนักเรียนระหว่างการเรียนการสอนทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด แม่ กง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11-15 ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการประเมินทักษะการเขียนคำระหว่างเรียน ในมาตราตัวสะกดแม่ กม

คนที่	แผนที่ 11 (10)	แผนที่ 12 (10)	แผนที่ 13 (10)	แผนที่ 14 (10)	แผนที่ 15 (10)	คะแนนเต็ม (50)	คิดเป็น ร้อยละ	ผลการประเมิน (ผ่านร้อยละ 70)
1	6	7	8	9	9	39	78	ผ่าน
2	7	8	8	9	9	41	82	ผ่าน
3	7	8	9	9	10	43	86	ผ่าน
4	7	8	8	9	9	41	82	ผ่าน
5	6	7	7	8	8	36	72	ผ่าน

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กม ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวความคิดสมองเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดตั้งแต่ 36-41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน โดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการสังเกตพฤติกรรมจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5 สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ ดังแสดงผลตามตาราง 4

ตาราง 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง

ร.ร.	แผนที่ 1					แผนที่ 2					แผนที่ 3				
	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)
1	2	1	2	1	2	1	2	2	2	1	2	1	1	3	2
2	2	3	2	3	3	3	2	2	3	3	2	3	3	3	3
3	2	3	3	2	3	2	3	3	2	3	3	3	2	3	3
4	2	2	2	1	2	2	2	2	1	2	2	2	2	1	2
5	2	3	2	3	3	2	2	3	3	3	2	3	2	3	3

ตาราง 4 (ต่อ)

ร.น.	แผนที่ 4					แผนที่ 5					เฉลี่ยรวม	ระดับ
	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)		
1	2	1	2	2	2	2	2	3	2	3	9.2	ผ่าน
2	3	2	3	3	3	2	3	3	3	3	13.6	ดีเยี่ยม
3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	13.8	ดีเยี่ยม
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	9.4	ผ่าน
5	2	3	2	2	2	3	2	3	2	3	12.6	ดี

จากตาราง 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับ ดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับผ่าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ผลการสังเกตพฤติกรรมจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตรา
ตัวสะกด แม่ กน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6-10 สามารถนำวิเคราะห์ ดังแสดงผลตามตาราง 5

ตาราง 5 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน

ร.น.	แผนที่ 6					แผนที่ 7					แผนที่ 8				
	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	3	2
2	2	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3
3	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	2	3	3
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	2
5	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	2	2

ตาราง 5 (ต่อ)

ร.น.	แผนที่ 9					แผนที่ 10					เฉลี่ยรวม	ระดับ
	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)		
1	2	1	2	2	2	2	3	3	2	3	10.2	ดี
2	3	2	3	3	3	2	3	3	3	3	14.2	ดีเยี่ยม
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	14.4	ดีเยี่ยม
4	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	11.6	ดี
5	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3	10.8	ดี

จากตาราง 5 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ระดับ ดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ผลการสังเกตพฤติกรรมจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11-15 สามารถนำมาวิเคราะห์ ดังแสดงผลตามตาราง 6

ตาราง 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กม

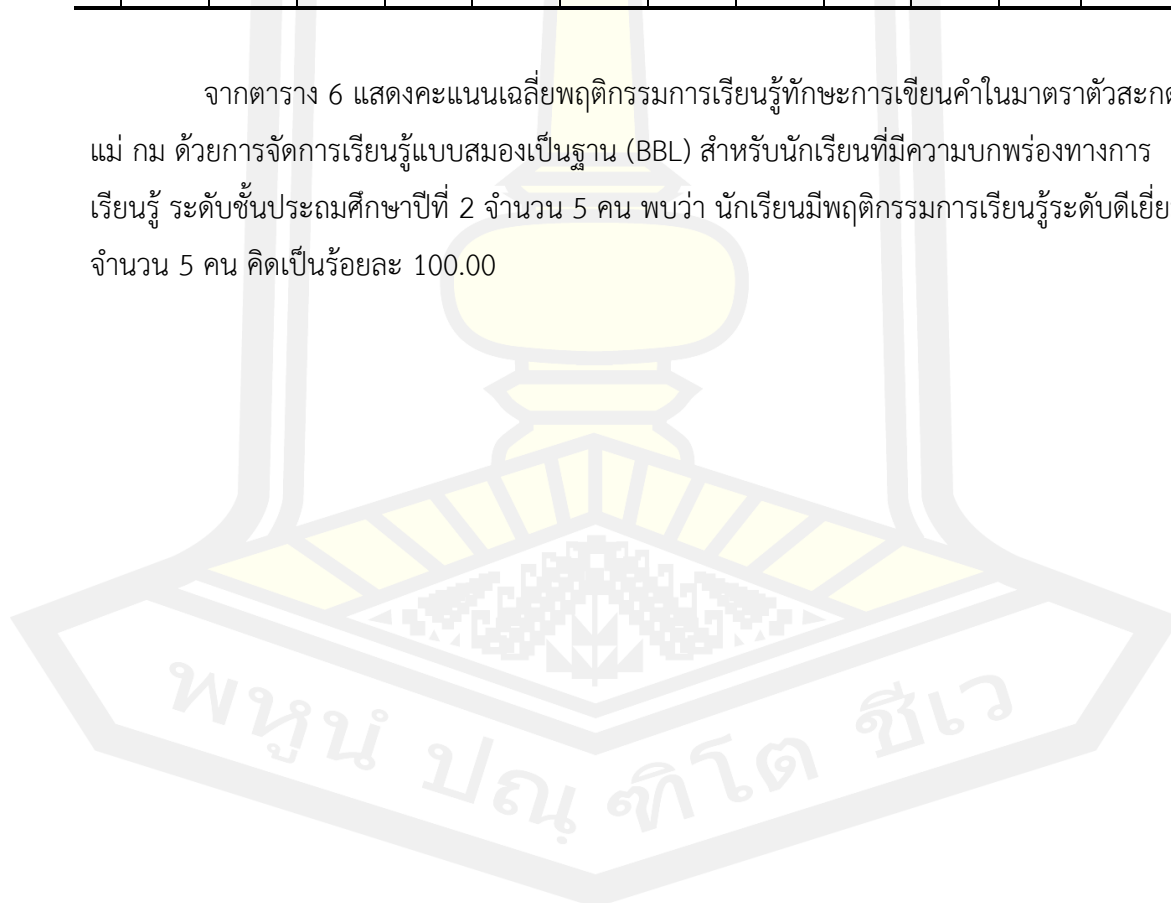
ร.น.	แผนที่ 11					แผนที่ 12					แผนที่ 13				
	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	ร่วมกิจกรรม (3)
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3
2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5	2	1	2	2	2	2	2	2	3	3	2	3	3	3	3

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 6 (ต่อ)

ร.ร.	แผนที่ 14					แผนที่ 15					เฉลี่ยรวม	ระดับ
	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	รวมกิจกรรม (3)	ความตั้งใจ (3)	ความพยายาม (3)	กระตือรือร้น (3)	รักการอ่าน (3)	รวมกิจกรรม (3)		
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	13.2	ดีเยี่ยม
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	14.8	ดีเยี่ยม
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	15	ดีเยี่ยม
4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	14.4	ดีเยี่ยม
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	13	ดีเยี่ยม

จากตาราง 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กม ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีเยี่ยมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการสรุปผลการดำเนินการวิจัย ตามลำดับเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สรุปผล

การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียน จำนวน 5 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดตั้งแต่ 33-41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน มีทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง และแม่ กน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน

คิดเป็นร้อยละ 40.00 ส่วนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กม มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

2. พฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับผ่าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีเยี่ยม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำประเด็นจากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียน จำนวน 5 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดตั้งแต่ 33-41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง และแม่ กน นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ส่วนทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กม นักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 แสดงว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามที่ตั้งไว้ทุกคน เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน BBL เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองเป็นสหวิทยาการ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ซึ่งมาจากงานวิจัยทางประสาทวิทยา หลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไม่ใช่ให้ใช้เพียงข้อเดียว แต่ให้เลือกใช้ข้อที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นมากที่สุด และการเรียนการสอนบรรลุผลสูงสุดเท่าใดก็ได้ (Caine and Caine, 1989) โดยจัดการเรียนรู้ด้วยความสุข/สนุก Limbic system เปิดสมองทำงานเต็มที่ สอดคล้องกับลำดับขั้นตอนการพัฒนาด้านโครงสร้างและการทำงานของสมอง ใช้การเรียนรู้จากของจริงไปหาสัญลักษณ์ รวมทั้งการเรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการจำ (ประเสริฐ บุญเกิด, 2550) จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการวิจัยของ นารี สันตินามชัย (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะ

การอ่าน และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การเขียนภาษาไทย หลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 65 สอดคล้องกับการวิจัยของ พัชรี สีธา (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีทักษะทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยหลังจากที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60 สอดคล้องกับการวิจัยของ กฤตยากาญจน์ อินทร์พิทักษ์ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน พบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.44 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ได้ มีรายละเอียดแต่ละวงรอบ ดังนี้ การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.01 การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.44 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เรื่อง การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีความสามารถในการเขียนคำภาษาไทย โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.95 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ได้ มีรายละเอียดแต่ละวงรอบ ดังนี้ การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.06 การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.95 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผกาพรรณ จันทะ (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับสื่อเกมกระดาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดาน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า ผลการทดสอบคะแนนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.39

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับ ดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี

จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับผ่าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีเยี่ยม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีเยี่ยม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะเด็กวัยประถมศึกษาอยู่กำลังระหว่างการเป็นเด็กเล็กกับเด็กโต การจัดชั่วโมงเรียนต้องมีช่วงพัก และมีกิจกรรมเล่นอิสระและชั่วโมง Free time นอกจากนี้ต้องมีหนังสือและสื่อการสอนที่ออกแบบมาสอดคล้องกับพัฒนาการเคลื่อนไหว การฟัง การมองเห็น ใช้กระบวนการเรียนรู้พัฒนาในสิ่งแวดล้อมที่มีความปลอดภัย อยู่ในภาวะที่สมองกล้าคิด กล้าลงมือทำ และการประเมินผล ไม่ใช่การตรวจสอบ แต่ทำเพื่อติดตามพัฒนาการของเด็กและช่วยเหลือเด็กสมองเรียนรู้ได้ (พรพิไล เลิศวิชา และอัศรภูมิ จารุภากร, 2550) โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานที่เน้นการทำงานของสมองหากสมองปฏิบัติตามกระบวนการทำงานปกติ การเรียนรู้ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ในลักษณะสหวิทยาการ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด (Caine and Caine, 1989) ทำให้การเรียนรู้จึงเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความผิดปกติทางร่างกายและระบบประสาท ความบกพร่องของพัฒนาการแบบรอบด้าน ความบกพร่องทางสติปัญญา หรือขาดโอกาสทางการศึกษา ส่งผลรบกวนต่อผลการศึกษาหรือกิจกรรมในชีวิตประจำ (ศรียา นิยมธรรม, 2547) ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับการวิจัยของ ภคมน สว่างสุข (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน พบว่า ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน นักเรียน จำนวน 9 คน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้จากกิจกรรมการเล่านิทานด้วยปากเปล่า ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 กิจกรรมการเล่านิทานประกอบท่า นักเรียน มีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ระดับพอใช้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 กิจกรรมการเล่านิทานประกอบเสียง นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกิจกรรมการเล่านิทานประกอบอุปกรณ์ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตามลำดับ นอกจากนี้ จากการจัดระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานทั้ง 5 แบบ ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวน 9 คน พบว่า มีนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับดี จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 88.89 และระดับพอใช้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน (BBL) ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านสมองให้กับนักเรียน

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ของนักเรียนดีขึ้นเป็นลำดับ แสดงให้เห็นว่า ในการจัดการเรียนการสอนช่วงแรกต้องนักเรียนต้องใช้ เวลาในการปรับตัวในการเรียนรู้ รวมทั้งวิธีการเรียนรู้ที่ครูกำหนดขึ้น ดังนั้น ครูจึงควรให้ความสนใจ และใส่ใจในพฤติกรรมของนักเรียน และหาทางช่วยเหลือให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อความมั่นใจในการเรียนรู้ และต่อยอดไปถึงการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

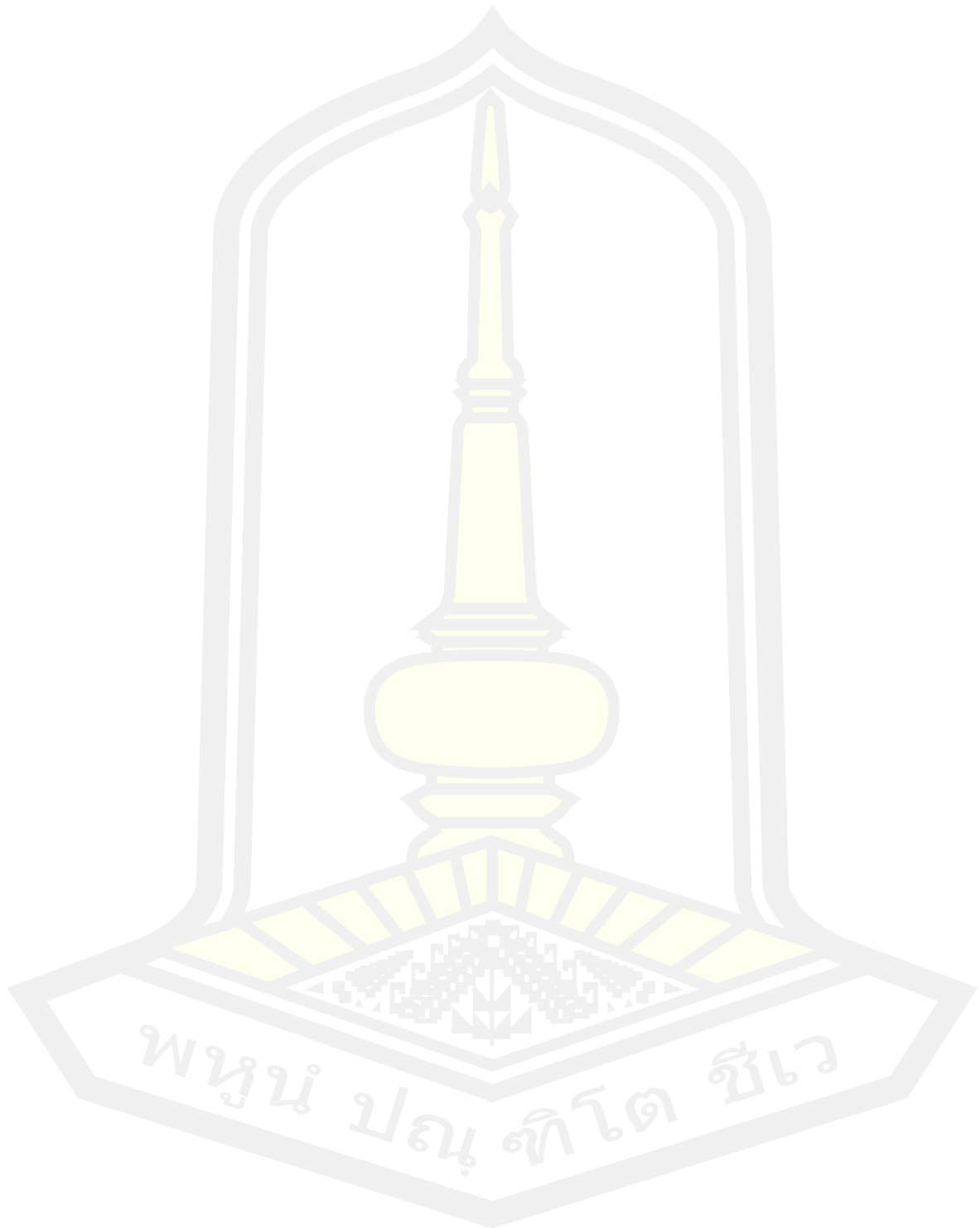
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานในรายวิชาอื่น ๆ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานกับวิธีการสอนอื่น ๆ ในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.3 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับสื่อการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ ที่มีผลต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). **แผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและการสอนภาษาไทย**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรณีการ์ พวงเกษม. (2532). **การสอนอ่านเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ ในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2552). **คู่มือกฎหมายการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 (ฉบับที่ 3)**. กรุงเทพฯ : บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤตยาภาณุจันท์ อินทร์พิทักษ์. (2562). **การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กันตพัฒน์ สุวรรณเรือง. (2562). **การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**, 13(2), 143-151.
- ชวาล แพร่ตกุล. (2520). **เทคนิคการเขียนข้อสอบ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). **แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร. (2561). **สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2553). **จิตเวชเด็ก.** [ออนไลน์]. ได้จาก :

<http://www.happyhomeclinic.com> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 15 พฤษภาคม 2564].

ธีรารัตน์ ไกรสีขาว. (2563). **การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นันทพร ภูครองนาค. (2560). **การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ขั้นตอนของ แฮร์บาร์ต (Herbart formal step) ประกอบแบบฝึก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นารี สันตินามชัย. (2560). **การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิธิพัทธ์ ศิริพยัคฆ์. (2559). **ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำตรงตามมาตราตัวสะกดโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยสำหรับครู.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. (2540). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เจริญผล.

บุญปก อ่อนเฝ้า. (2526). **การศึกษาความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เบญจจา ชลธารนนท์. (2543). **การศึกษาแบบเรียนร่วม.** กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู.

ประคอง ผลพิชญานันท์. (2552). **แนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ประวิต เอราวรรณ์. (2545). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า

ประสาธ เนืองเฉลิม. (2554). **หลักสูตรการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม).

มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประเสริฐ บุญเกิด. (2550). **สมองเรียนรู้อย่างไร**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.

ปราณี นิตยะ. (2562). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม.

ปาไลดา อธิธา. (2565). **การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมุขเซอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ปิยนุช คนฉลาด. (2535). **ภาษาไทยสำหรับครูประถม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ผกาพรรณ จันทะ. (2564). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พีเออาร์ด แอนด์ ปรีนติ้ง.

พจนีย์ บุญสว่าง. (2564). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร (2550). **สมองวัยเริ่มเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.

พรพิไล เลิศวิชา. (2557). **แผนการสอนปฐมวัย BEST PRACTICES แผนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาการทางสมองของเด็ก**. เชียงใหม่ : บริษัทธารปัญญา จำกัด.

พรพิไล เลิศวิชา. (2558). **คู่มือพลิกโฉมโรงเรียนตามแนวคิด BBL**. เชียงใหม่ : บริษัทธารปัญญา จำกัด.

พัชรี สิทธิธา. (2561). **การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภคมน สว่างสุข. (2563). **การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา. (2549). **ตำราวิชาครู พ.ศ.ภาษาไทย ตอนที่ 1 วิธีสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วัชบุรี. (2564). **รายงานประจำปี 2563**. ร้อยเอ็ด : งานวิชาการ.

วิจารณ์ พานิช. (2557). **การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ส.เจริญการพิมพ์.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). **นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศรียา นิยมธรรม. (2546). **การศึกษาพิเศษ**. กรุงเทพฯ : ธนธัชการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2537). **การวัดผลการศึกษา**. มหาสารคาม : ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมนึก ภัททิยธนี. (2549). **การวัดผลการศึกษา**. กทม. : ประสานการพิมพ์.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กทม. : ประสานการพิมพ์.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2529). **การประเมินผลกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับประถมศึกษา**.

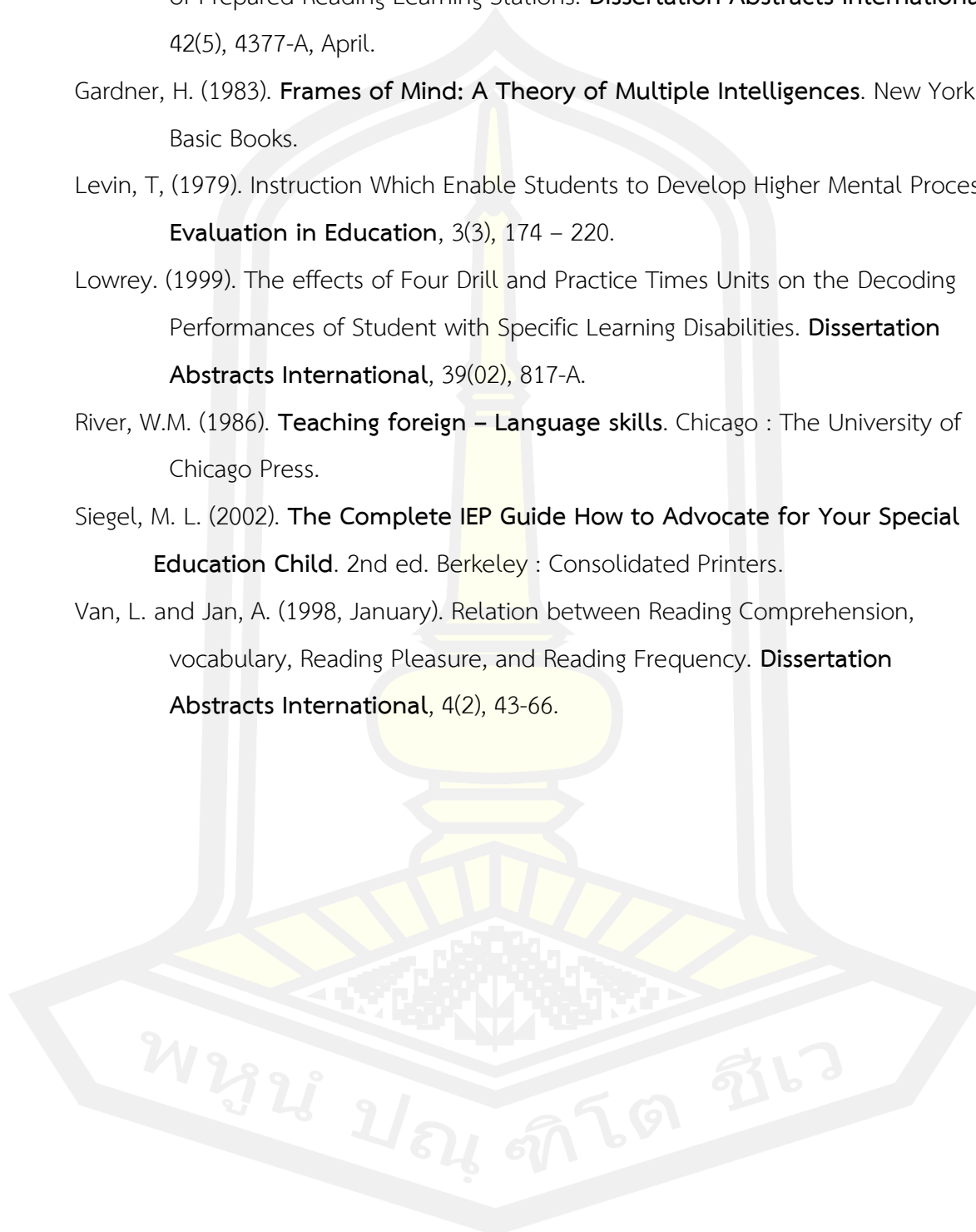
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา.

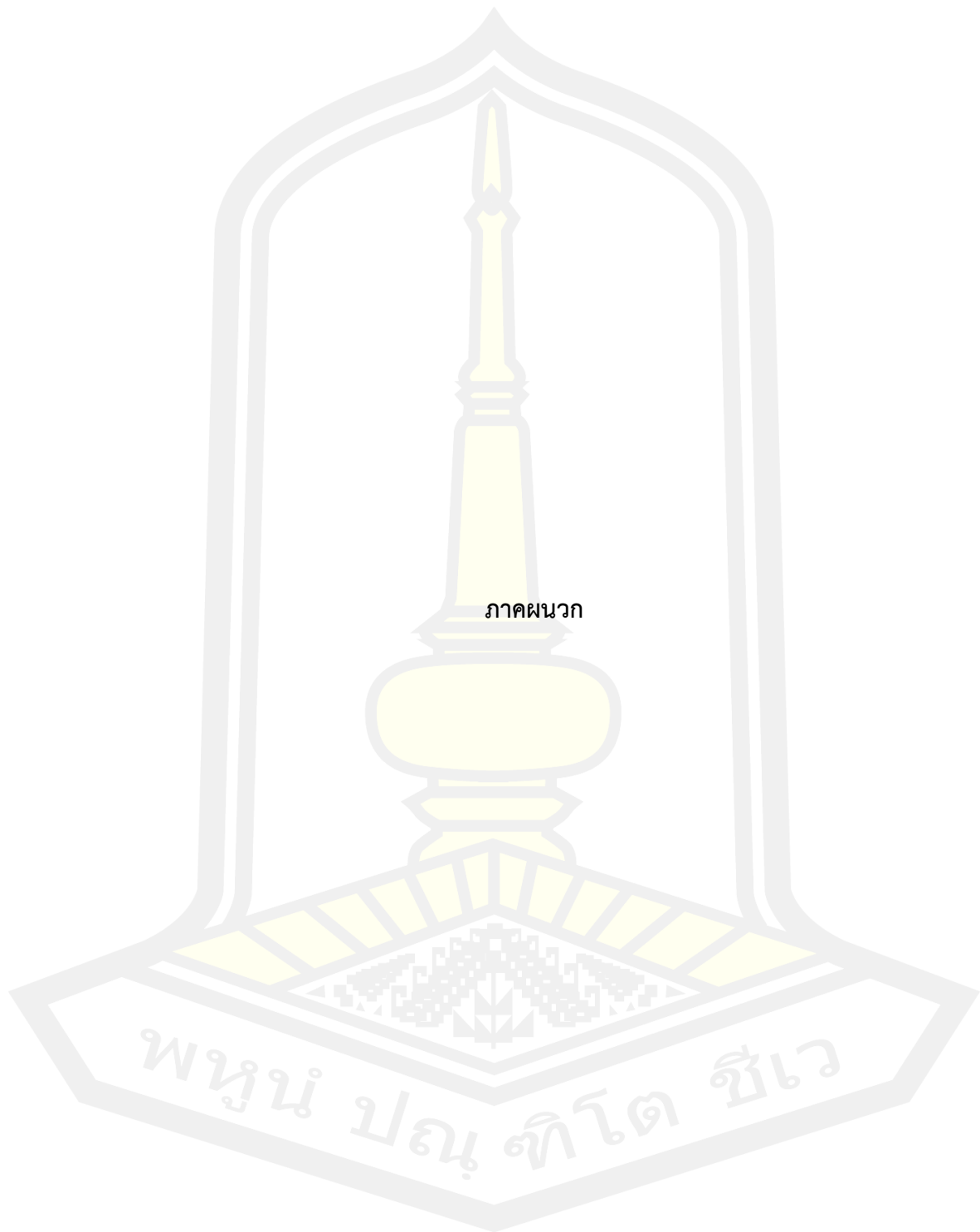
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 (2553). **คู่มือการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล**. พิษณุโลก : กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา.

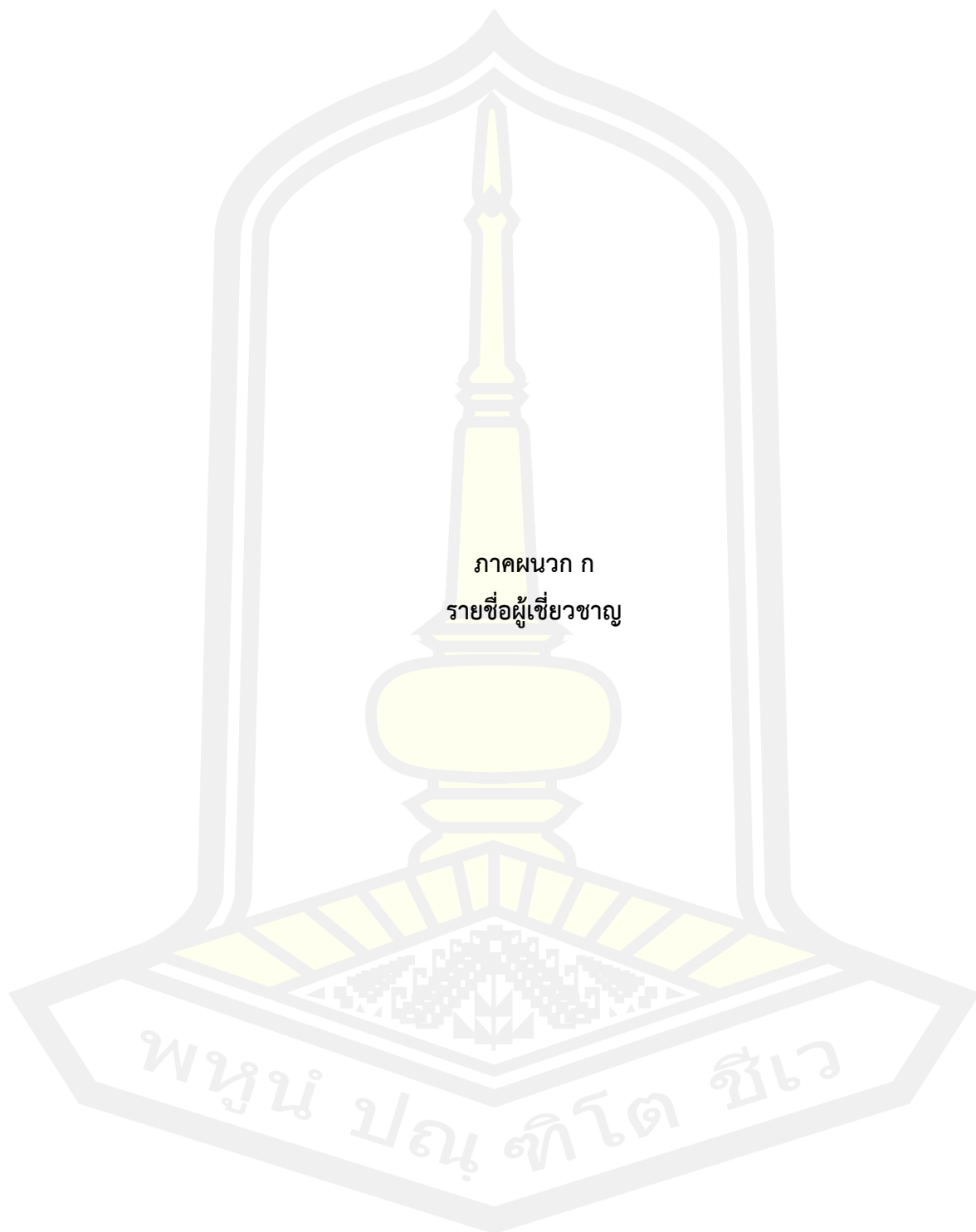
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). **การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติเพื่อนำสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

- สำนักงานศึกษาธิการภาค 4. (2561). **วิเคราะห์นโยบายการตรวจราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561**. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.reo3.moe.go.th>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2564].
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2551). **พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2552). **คู่มือการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล**. กรุงเทพฯ : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2555). **แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการเรียนรู้ร่วม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุทธิพร วิจิตรพันธุ์ (2549). **การนิเทศแบบคลินิกเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลของครูผู้สอนนักเรียนเรียนรวมระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2553). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ ครุฑโปรง. (2565). **การพัฒนาทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าปกากะญอ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชธานีวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อมรรัตน์ กงสมบุญ. (2549). **การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อรนุช ศรีสะอาด. (2546). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดผลการศึกษา**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. (2526). **วิธีสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- Caine, G. and Caine, R.N. (1989). Learning about Accelerated Learning. **Training and Development Journal**, 43(5), 65-73.

- Fraling, C.C. (1981). A Study of Improve Reading Comprehension Skill Through the Use of Prepared Reading Learning Stations. **Dissertation Abstracts International**, 42(5), 4377-A, April.
- Gardner, H. (1983). **Frames of Mind: A Theory of Multiple Intelligences**. New York : Basic Books.
- Levin, T, (1979). Instruction Which Enable Students to Develop Higher Mental Process. **Evaluation in Education**, 3(3), 174 – 220.
- Lowrey. (1999). The effects of Four Drill and Practice Times Units on the Decoding Performances of Student with Specific Learning Disabilities. **Dissertation Abstracts International**, 39(02), 817-A.
- River, W.M. (1986). **Teaching foreign – Language skills**. Chicago : The University of Chicago Press.
- Siegel, M. L. (2002). **The Complete IEP Guide How to Advocate for Your Special Education Child**. 2nd ed. Berkeley : Consolidated Printers.
- Van, L. and Jan, A. (1998, January). Relation between Reading Comprehension, vocabulary, Reading Pleasure, and Reading Frequency. **Dissertation Abstracts International**, 4(2), 43-66.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

พหุบัณฑิตวิทยา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้อำนวยการศูนย์ฯ เศรษฐบุปผา

วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่งผู้อำนวยการ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด
สมุทรปราการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารหลักสูตร

2. ครูสุรพรรณ วีระสอน

วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
ธวัชบุรี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย และพัฒนาหลักสูตร

3. ครูวรางคณา พรหมราช

วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี
อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

4. ครูชนกนันท์ แสงกุดเรือ

วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์ธวัชบุรี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

5. ครูวรวิมล บุญพันธ์

วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์ธวัชบุรี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

(ตัวอย่าง)

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

Individualized Education Program (IEP)

 ก่อนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชื่อสถานศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รัชชบุรี ระดับ ประถมศึกษา สังกัด สศศ.

เริ่มใช้แผนวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 สิ้นสุดแผนวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2565

1. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล เด็กชายชนะพนธ์ กงละวัล เพศ ชาย หญิง

เลขประจำตัวประชาชน x-xxxx-xxxxx-xx-x

การจดทะเบียนคนพิการ ไม่จด ยังไม่จด จดแล้ว

วัน /เดือน/ปี/เกิด 11 สิงหาคม พ.ศ. 2556 อายุ 8 ปี - เดือน ศาสนา พุทธ

ประเภทความพิการ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ลักษณะความพิการ มีปัญหาด้าน การอ่าน การเขียน คำนวณ

ชื่อ-สกุล บิดา นายชาติรี กงละวัล

ชื่อ- สกุล มารดา นางสาวใจ กงละวัล

สถานภาพสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน

ชื่อ-สกุล ผู้ปกครอง

อยู่ผู้ปกครองที่ติดต่อได้ บ้านเลขที่ 11/1 หมู่ 2 ต.นิเวศน์ อ.รัชชบุรี จ.ร้อยเอ็ด

รหัสไปรษณีย์ 45170

โทรศัพท์ - โทรสาร - E-mail address -

2. ข้อมูลด้านการศึกษา

 โรคประจำตัว (ระบุ)..... ประวัติการแพ้ยา (ระบุ)..... โรคภูมิแพ้ (ระบุ)..... ข้อจำกัดอื่น ๆ (ระบุ)..... ผลการตรวจทางการแพทย์ (ระบุ).....

3. ข้อมูลด้านการศึกษา

- ไม่เคยได้รับการศึกษา/บริการทางการศึกษา
- เคยได้รับการศึกษา/บริการทางการศึกษา
☐ ศูนย์การศึกษาพิเศษ นครราชสีมา	ระดับ	พ.ศ.
☐ โรงเรียนเฉพาะความพิการ	ระดับ	พ.ศ.
☐ โรงเรียนเรียนร่วมโรงเรียน.....	ระดับ	พ.ศ.
☐ การศึกษาด้านอาชีพ	ระดับ	พ.ศ.
☐ การศึกษานอกระบบ	ระดับ	พ.ศ.
☐ การศึกษาตามอัธยาศัย	ระดับ	พ.ศ.
☐ อื่น ๆ	ระดับ	พ.ศ.

4. ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น

- นักเรียนควรได้รับการตรวจประเมินจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสม่ำเสมอ
- ควรจัดหาสื่อ บริการที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น การสอนเสริม การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- ควรจัดให้มีการเรียนการสอนที่สม่ำเสมอเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนและพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น

5. การวางแผนการจัดการศึกษา

ระดับความสามารถในปัจจุบัน	เป้าหมายระยะเวลา 1 ปี	เป้าหมายระยะสั้น (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)	เกณฑ์และการประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ
ภาษาไทย การอ่าน จุดเด่น - สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ - สามารถพูดเรียงประโยคได้ถูกต้อง - รู้จักพยัญชนะไทยครบ 44 ตัว - รู้จักสระเดี่ยว - สามารถอ่านคำที่	1. สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กก ได้ 2. สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กง ได้	1. เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กก ให้ 10 คำ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ	เกณฑ์การวัดตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิธีการวัดผล 1. การทดสอบการอ่าน 2. การสอบถาม	นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์ ครูผู้สอน

ระดับความสามารถในปัจจุบัน	เป้าหมายระยะเวลา 1 ปี	เป้าหมายระยะสั้น (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)	เกณฑ์และการประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ
<p>ประสมด้วยเดี่ยวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - อ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราได้ทุกมาตรา - สามารถผันเสียงวรรณยุกต์ได้ครบ 5 เสียง - ฟังเรื่องสั้น ๆ แล้วสามารถตอบคำถามได้ <p>จุดด้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ 	<p>3. สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กด ได้</p> <p>4. สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กม ได้</p> <p>5. สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้</p>	<p>2. เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กง ให้ 10 คำ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 คำ</p> <p>3. เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กต ให้ 10 คำ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 คำ</p> <p>4. เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แม่ กม ให้ 10 คำ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 คำ</p> <p>5. เมื่ออ่านเรื่องให้ฟังจนจบ นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้</p>	<p>3. การสังเกต</p> <p>4. แบบทดสอบ</p>	
<p>วิชาภาษาไทย</p> <p>ทักษะการเขียน</p> <p>จุดเด่น</p> <p>1. นักเรียน สามารถเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ตามคำบอกได้</p>	<p>นักเรียน สามารถเขียนคำตามคำบอกคำในมาตราแม่ ก กา ได้</p>	<p>1. นักเรียนสามารถเขียนคำตามคำบอกในมาตราแม่ ก กา ที่ประสมด้วย สระ อะ</p>	<p>- ไม่น้อยกว่า 7 ใน 10 ข้อ โดยการทดสอบ</p>	<p>นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์ ครูผู้สอน</p>

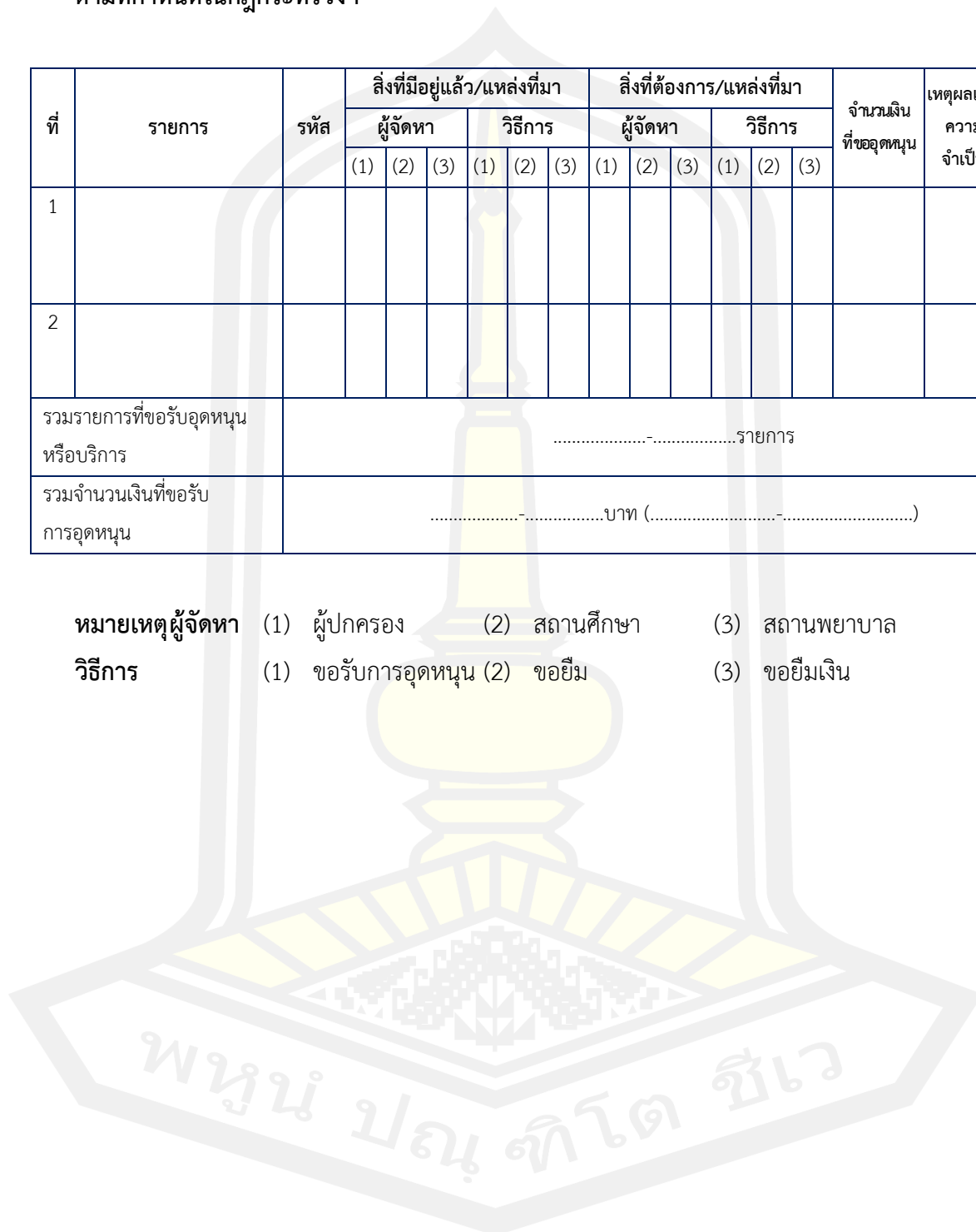
ระดับความสามารถในปัจจุบัน	เป้าหมายระยะเวลา 1 ปี	เป้าหมายระยะสั้น (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)	เกณฑ์และการประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ
<p>2. นักเรียน สามารถเขียนตามคำบอก คำง่าย ๆ ได้ เช่น กา มา ฯลฯ</p> <p>3. เมื่อครูสะกดคำให้ฟัง นักเรียน สามารถเขียนตามคำบอกได้</p> <p>จุดด้อย</p> <p>1. นักเรียน ไม่สามารถเขียนคำตามคำบอกได้ ยกเว้นคำง่าย ๆ เช่น มา กา</p>		<p>อา อี อี อู และ อุ ได้ถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถเขียนคำตามคำบอก ในมาตราแม่ ก กา ที่ประสมด้วย สระ เอะ เออ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ และ ออ ได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถเขียนคำตามคำบอก ในมาตราแม่ ก กา ที่ประสมด้วย สระ อัวะ อัว เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ เอื้อะ และ เออ ได้ถูกต้อง</p> <p>4. นักเรียน สามารถเขียนคำตามคำบอก ในมาตราแม่ ก กา ที่ประสมด้วย สระ อำ ไอ โอะ และเอา ได้ถูกต้อง</p> <p>5. นักเรียน สามารถเขียนคำตามคำบอก ในมาตราแม่ ก กา ได้ถูกต้อง</p>	<p>- ไม่น้อยกว่า 7 ใน 10 ข้อ โดยการทดสอบ</p> <p>- ไม่น้อยกว่า 7 ใน 10 ข้อ โดยการทดสอบ</p> <p>- ไม่น้อยกว่า 7 ใน 10 ข้อ โดยการทดสอบ</p> <p>- ไม่น้อยกว่า 7 ใน 10 ข้อ โดยการทดสอบ</p>	

ระดับความสามารถในปัจจุบัน	เป้าหมายระยะเวลา 1 ปี	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น)	เกณฑ์และวิธีประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ
<p>การเรียนรู้คณิตศาสตร์</p> <p>จุดเด่น</p> <p>1. สามารถบวก ลบ คูณ ทหาร จำนวน 3 หลักขึ้นไปได้</p> <p>2. สามารถแก้โจทย์และสามารถ ลบ คูณ ทหาร ได้</p> <p>3. สามารถทำโจทย์ เรื่อง สมบัติของจำนวนนับง่าย ๆ ได้</p> <p>จุดด้อย</p> <p>1. ไม่สามารถบวก ลบ คูณ ทหาร ที่มีจำนวนมากกว่า 3 หลักได้</p> <p>2. ไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาที่มีโจทย์ซับซ้อนได้</p> <p>3. ไม่สามารถแก้โจทย์ เรื่อง สมบัติของจำนวนนับที่ยากได้</p>	<p>1. สามารถบวก ลบ คูณ ทหาร จำนวน 3 หลักขึ้นไปได้</p> <p>2. สามารถแก้โจทย์ และสามารถ ลบ คูณ ทหาร ได้</p> <p>3. สามารถทำโจทย์ เรื่อง สมบัติของจำนวนนับง่าย ๆ ได้</p>	<p>1. สามารถบวก ลบ คูณ ทหาร จำนวน 3 หลักขึ้นไปได้</p> <p>2. สามารถแก้โจทย์ และสามารถ ลบ คูณ ทหาร ได้</p> <p>3. สามารถทำโจทย์ เรื่อง สมบัติของจำนวนนับง่าย ๆ ได้</p>	<p>1. สังเกต และ จดบันทึกพัฒนาการ เมื่อสอนเสร็จ</p> <p>2. ทดสอบให้นักเรียน ทำโจทย์ ได้ 3 ใน 5 ข้อจึงจะผ่าน</p>	<p>นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์ ครูผู้สอน</p>

6. ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ

ที่	รายการ	รหัส	สิ่งที่มีอยู่แล้ว/แหล่งที่มา						สิ่งที่ต้องการ/แหล่งที่มา						จำนวนเงิน ที่ขออนุมัติ	เหตุผลและ ความ จำเป็น	ผู้ ประเมิน
			ผู้จัดหา			วิธีการ			ผู้จัดหา			วิธีการ					
			(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)			
1																	
2																	
รวมรายการที่ขอรับอุดหนุน หรือบริการ	รายการ															
รวมจำนวนเงินที่ขอรับ การอุดหนุน	บาท (.....)															

หมายเหตุผู้จัดหา (1) ผู้ปกครอง (2) สถานศึกษา (3) สถานพยาบาล
วิธีการ (1) ขอรับการอุดหนุน (2) ขอยืม (3) ขอยืมเงิน

7. คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

ชื่อ	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1. นางนิตยวรรณ เอนกแสน	ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ราชบุรี.....	
2. นายชาตรี กงละวัล	บิดา / ผู้ปกครอง
3. นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์ ครูประจำชั้น/ผู้รับผิดชอบหลัก	

ประชุมวันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564

6. ความเห็นของบิดา / มารดา หรือผู้ปกครอง

การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ฉบับนี้เป็นแผนการศึกษาที่มีประโยชน์อย่างมากสำหรับนักเรียน ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาทางด้านพัฒนาการและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี มารดามีความภาคภูมิใจที่ได้เห็นพัฒนาการของลูกในทางที่ดีและถูกต้อง

ข้าพเจ้า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยเพราะ

ลงชื่อ.....

(นายนิมล สังข์แก้ว)

บิดา หรือผู้ปกครอง

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564

พฤติกรรมการประเมินเบื้องต้นที่สังเกตเห็น

(โดยการสอบถามจากผู้ปกครองและการสังเกต)

สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ดี นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องสามารถตอบคำถามได้รู้จักการเข้าสังคมกิจกรรมกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างดี นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนที่ดีขึ้นสามารถเขียนคำยาก ๆ และใบงานส่งครูประจำวิชาได้อย่างถูกต้อง

(นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์)

ครูผู้สอน

(ตัวอย่าง)

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individualized Implementation Plan : IIP)

ชื่อ – สกุล เด็กชายนะพนธ์ กงละวัล

ประเภทความพิการ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ผู้รับผิดชอบ นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์

ทักษะ การอ่านและการเขียน เรื่อง การอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่กง

เป้าหมายระยะยาว ภายในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2565 เด็กชายนะพนธ์ กงละวัล อ่านคำในมาตราตัวสะกด ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ (แม่ กน กม กง) จำนวน 100 คำ แบบสุ่ม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ภายในวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 เด็กชายนะพนธ์ กงละวัล

สามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กง จำนวน 20 คำ แบบสุ่ม ได้ถูกต้องทุกคำ

เกณฑ์และวิธีประเมินผล ผ่านร้อยละ 70 ของแผนการสอน

แผนที่ 1 เริ่มใช้แผนวันที่ 17 พฤษภาคม 2565 สิ้นสุดแผนวันที่ 20 พฤษภาคม 2565 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ได้ถูกต้อง จะทำให้สามารถอ่านบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง และสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์

ภายในวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 เด็กชายนะพนธ์ กงละวัล สามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กง จำนวน 20 คำ แบบสุ่ม ได้ถูกต้องทุกคำ

กิจกรรมการสอน

1. ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation)

1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน แล้วให้ผู้เรียนบริหารสมองด้วยท่าซุมมือ ประมาณ 5 – 10 นาที เพื่อให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย และเลือดไหลเวียนไปเลี้ยงสมองได้ดี

1.2 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบว่า “วันนี้เราจะมาเรียนคำในที่ใช้สระมาตราตัวสะกด โดยการใช้สื่อมาตราตัวสะกด แม่กง กันนะคะ”

2. ชั้นปรับความรู้ (Relaxation)

2.1 ครูนำนักเรียน “ท่องจำบทกลอนที่ใช้การทำกิจกรรม บทกลอนแม่ กง”

บทกลอนแม่ กง

เรื่องกงดูจงแจ้ง	ลูกมะแว้งแดงพื้กทอง
ลูกตำลึงแลหนึ่งสอง	ไม้กระบองแลกระบุง
กระถางโอ่งอ่างไห	ทองแท่งใหญ่ใส่ใถ่ถุง
ยุงหนักต้องกางมุ้ง	ไปเมืองกรุงรุ่งพุ่งนี้
หลังโก่งนั่งหย่องยอง	เรียกพวกพ้องแลน้องพี่
บึงบางคลองกว้างรี	เรียกว่าปี่มะโรงมะเส็ง
ชาววังนั่งในห้อง	ชักจ้องหนองดั่งโห่งเหน่ง
ตาซั้งแลตาเต็ง	ทั้งกางเกงแลกระทง
แมงป่องแมลงผึ้ง	ปลาทูนึ่งปลากระสง
กุ่มกั้งทูกังกง	ปลาตะพงซื้อแพงจริง
อึ่งอ่างแลคางคก	ทั้งจิ้งจกแลแงงชิง
นกยางย่องจิกปลิง	ฝูงค่างลิงวิ่งร้องอึง
ระซังดั่งห่าง ๆ	ซ้องใหญ่กว้างครางหึ่ง ๆ
กลองหนังดั่งตึง ๆ	ตีกระดิ่งดั่งกริ่ง ๆ
นักเลงร้องเพลงพลาจ	ตรงหน้าตางไขว่ห้างหยิ่ง
เอาหลังนั่งเอียงอึง	มือถือฉิ่งตีตึง ๆ
เต็ก ๆ ออย่าไหลหลง	ดูเรื่อง กง ก กาบ้าง
ดูไปตั้งใจฟัง	เบื่องหน้ายังจะว่ากต

2.2 ครูให้นักเรียนใช้ดินสอวงกลมล้อมรอบคำที่สะกดด้วยแม่ กง

3. ชั้นปฏิบัติ (Action)

3.1. ครูนำคำมาให้ให้นักเรียนดูทีละคำพร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง

3.2 ครูให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมให้ดูในมาตราตัวสะกดแม่ กง

3.3 ครูอ่านแล้วให้นักเรียนอ่านคำที่อยู่ด้านหน้า

3.4 ครูนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด เล่มที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กง ให้นักเรียนดูพร้อมอธิบายวิธีการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด

3.5 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด เล่มที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กง

4. ชั้นอภิปราย (Discussion)

4.1 นักเรียนฝึกอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กง จากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด เล่มที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กง ตามคำอธิบาย จากแบบฝึกที่ 1-4 โดยครูคอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจ เสริมแรง และตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมกับสรุปคะแนนในแต่ละแบบฝึกเพื่อเก็บเป็นข้อมูล

4.2 นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึง คำที่นักเรียนอ่านได้ยากที่สุด แล้วฝึกอ่านซ้ำทวนให้เกิดความมั่นใจ

5. ชั้นนำความรู้ไปใช้ (Application)

5.1 ครูและนักเรียนสรุปคำในมาตราตัวสะกด แม่ กง ที่เรียนในวันนี้ โดยการอ่าน ทบทวนคำอ่านที่นักเรียนไม่มั่นใจ

5.2 ครูให้นักเรียนไปค้นหาคำใน แม่ กง นอกเหนือจากในชั้นเรียน แล้วฝึกอ่านคนละ 10 คำ เพื่อนำมาอ่านให้ครูฟังในการเรียนครั้งต่อไป

สื่อ/อุปกรณ์/สิ่งอำนวยความสะดวก/บริการ

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำใน มาตราตัวสะกด แม่ กง
2. บทกลอนแม่ กง

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ การปฏิบัติ

เครื่องมือเกณฑ์การวัดและประเมินผล

- ประเมินผลด้วยแบบบันทึกคะแนนการอ่านและการเขียนสะกดคำจากทำแบบฝึกเกณฑ์ ผ่านร้อยละ 70 ของแผนการสอนเฉพาะบุคคล ตั้งแต่ 7 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

การเสริมแรง

คำชื่นชม “เก่งมากค่ะ / ดีมากค่ะ / เสียงปรบมือ

ความเห็นผู้บริหาร/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน...การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ครบตามองค์ประกอบของหลักการสอน...กิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน...เอกสาร
ประกอบการเรียนที่ใช้เป็นสื่อวัตกรรมการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน...สีเส้น
สวยงามน่าสนใจ

มีการวัดผลประเมินผล มีการบันทึกรายงานผลการสอนหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียน
การสอนเพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาต่อไปในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ลงชื่อ.....

(นางนิตยวรรณ เอนกแสน)

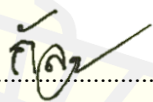
ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน เด็กชายณะพนธ์ กงละวัล สามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา
แม่กง จำนวน 10 คำ แบบสุ่ม ได้ถูกต้องทุกคำ

ปัญหาอุปสรรค/.....

ข้อเสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์)

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชิว

แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้หลังการสอน
ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

ชื่อ - สกุล เด็กชายนะพนธ์ กงละวัล

ประเภทความพิการ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ภายในวันที่ 22 กรกฎาคม 2565 เด็กชายนะพนธ์ กงละวัล สามารถอ่าน
และเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กง จำนวน 20 คำ แบบสุ่ม ได้ถูกต้อง 4 คำ จึงนำไปสู่การฝึก
ทักษะต่อไป

แผนที่ 1 เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กง

ครั้งที่/ว.ด.ป.	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการเรียนรู้ระดับ คุณภาพ				
		5	4	3	2	1
24 พ.ค. 2565	เด็กชายนะพนธ์ กงละวัล มีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาที่สอนให้ ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถอ่านและเขียนคำที่มี ตัวสะกดในมาตรา แม่ กง จำนวน 10 คำ แบบสุ่มได้ถูกต้อง 4 คำ จึงต้องได้รับการฝึกทักษะต่อไป				✓	

สรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

- ผ่าน คือ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแผนนั้นได้ในระดับคุณภาพ 4 ขึ้นไป
- ไม่ผ่าน คือ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแผนนั้นได้ในระดับคุณภาพ ต่ำกว่าระดับ 4

ระดับคุณภาพของผู้เรียน

- 5 หมายถึง สามารถอ่านออกเสียงได้ 10 คำ
- 4 หมายถึง สามารถอ่านออกเสียงได้ 8 คำ
- 3 หมายถึง สามารถอ่านออกเสียงได้ 6 คำ
- 2 หมายถึง สามารถอ่านออกเสียงได้ 4 คำ
- 1 หมายถึง สามารถอ่านออกเสียงได้ 2 คำ

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)

เล่มที่ ๑ มาตราตัวสะกด แม่กง

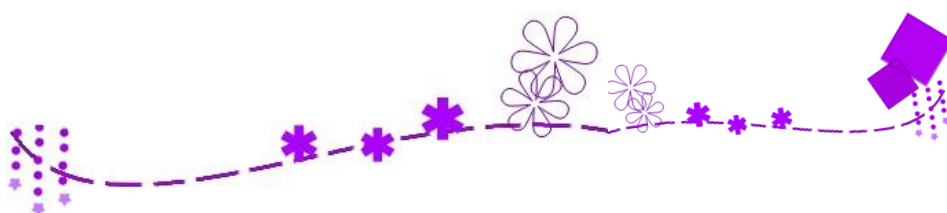
นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์รัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ซึ่งนักเรียนจะจบหลักสูตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ได้นักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถด้านการอ่าน สามารถอ่านคล่องแคล่ว อ่านได้เร็วขึ้น ด้านการเขียน สามารถเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้

ซึ่งข้าพเจ้าสอนเสริมภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้พบปัญหานักเรียนบางส่วนยังมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์คือไม่สามารถอ่านคำเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ได้ ทำให้มีผลกระทบต่อการศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน

ดังนั้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน ให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้คิดค้นวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการอ่าน การเขียน มาตราตัวสะกดขึ้น มีทั้งหมด ๓ เล่ม ในแบบฝึกแต่ละเล่มจะเริ่มจากการฝึกอ่านแจกลูก ประสมคำ จนถึงขั้นแต่งประโยคง่าย ๆ ที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ช่วยแนะนำ ตรวจสอบ ทำให้แบบฝึกเสริมทักษะเล่มนี้สำเร็จเป็นเล่มออกมาด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะทั้ง ๘ เล่มนี้จะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทุกคน

นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์

งานเรียนร่วม

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วชิบุรี

เรื่อง	หน้า
คู่มือการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ	๓
- ส่วนประกอบของชุดแบบฝึกเสริมทักษะ	๓
- วัตถุประสงค์	๓
- คำชี้แจงสำหรับครู	๓
- คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	๔
- สารระสำคัญ	๕
- ผลการเรียนรู้	๕
- เกณฑ์การประเมิน	๕
แบบทดสอบก่อนเรียน	๖
แบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย	
เล่มที่ ๑ เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กง	
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑	๘
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๒	๙
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๓	๑๐
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๔	๑๑
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๕	๑๒
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๖	๑๓
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๗	๑๔
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๘	๑๕
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๙	๑๖
แบบฝึกเสริมทักษะที่ ๑๐	๑๖
แบบทดสอบหลังเรียน	๑๗
ตารางสรุปคะแนน	๓๐
เอกสารอ้างอิง	๓๑

ก. ส่วนประกอบของชุดแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะชุดมาตราตัวสะกด มีทั้งหมด ๘ เล่ม เรียงตามลำดับดังนี้

เล่มที่ ๑ มาตราตัวสะกด แม่ กง

เล่มที่ ๒ มาตราตัวสะกด แม่ กน

เล่มที่ ๓ มาตราตัวสะกด แม่ กม

ในแต่ละเล่มจะมีแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกด บรรจุในแบบฝึกเสริมทักษะฉบับนักเรียน

ข. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการอ่านคำ เขียนคำ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน การเขียนภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๕ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์วัชรบุรี
๒. เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการอ่าน การเขียนแจกลูก ประสมคำ
๓. เพื่อให้ นักเรียนนำคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ค. คำชี้แจงสำหรับครู

ก่อนนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้กับนักเรียน ครูควรศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

๑. ครูควรทำความเข้าใจแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดทั้งฉบับนักเรียนและฉบับครูผู้สอน ก่อนนำไปใช้
๒. ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงขั้นตอนและวิธีการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน
๓. ตรวจสอบความถูกต้องแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกดฉบับนักเรียนและฉบับเฉลยสำหรับครูผู้สอนให้สัมพันธ์กัน
๔. ครูควรให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนก่อนทำแบบฝึกและทดสอบหลังเรียนเมื่อเรียนจบแต่ละเล่ม
๕. แบบฝึกเสริมทักษะในแต่ละเล่มเริ่มจากกิจกรรมง่าย ๆ โดยการฝึกอ่าน แจกลูก ประสมคำ จับคู่คำสัมพันธ์กับภาพ แต่งประโยคง่าย ๆ และเลือกคำมาใช้ในชีวิตประจำวัน
๖. แบบฝึกเสริมทักษะแต่ละกิจกรรมอาจใช้เวลาไม่เท่ากันครูควรยืดหยุ่นตามสถานการณ์และความสามารถของผู้เรียน

๗. หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเสร็จแล้วครูควรตรวจและประเมินผลทันที เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนของตนเอง

๘. ครูควรเก็บแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนทุกเล่มไว้ในแฟ้มสะสมงานของแต่ละคน เพื่อจะได้ทราบการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและการพัฒนาของนักเรียน

๙. หลังจากทราบผลการประเมินแบบฝึกของนักเรียนแต่ละคน ถ้าไม่ผ่านครูอธิบายเพิ่มเติมและแนะนำให้ไปทำแบบฝึกเสริมทักษะนอกเวลาอีกครั้ง

๑๐. แบบฝึกเสริมทักษะใช้สอนนอกเวลาเรียน ๑๖.๐๐ น.– ๑๗.๐๐ น.

ง. คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

๑. นักเรียนฟังหรืออ่านคำชี้แจงด้วยความตั้งใจทุกครั้ง

๒. ตั้งใจทำแบบฝึกเสริมทักษะด้วยตนเอง ไม่ลอก ไม่ชวนเพื่อนคุยในขณะที่เรียน

๓. เมื่อทำเสร็จส่งให้ครูตรวจทันที เพื่อทราบผลการพัฒนาของตนเอง ก่อนทำแบบฝึกเสริมทักษะเล่มต่อไป

๔. หลังจากทราบผลการประเมินของตนเอง นักเรียนที่ไม่ผ่านหรือไม่พอใจผลการประเมิน จะขอนำแบบฝึกจากครูไปศึกษาและทำนอกเวลาเรียนได้

พหุบัณฑิต ชีวะ

สาระสำคัญ

การอ่าน การเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียง พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเสียงกันซึ่งทำได้เกณฑ์ทางภาษา ทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน จะช่วยให้การอ่านคำและเขียนคำได้ง่ายขึ้น

ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่าน เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กง ได้
๒. นักเรียนสามารถนำคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กง แต่งประโยคง่าย ๆ ได้

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การผ่าน ๗๐%

คำชี้แจง นักเรียนกากบาท (x) คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ

ข้อ	รูปภาพ	คำศัพท์			
ตัวอย่าง		กบ	กุ้ง	เปิด	หอย
๑		ข้าวโพด	กระท่าย	ช้าง	ควาย
๒		ไส้เดือน	ยุง	ตีกแตน	ผีเสื้อ
๓		น้อยหน้า	ทุเรียน	มะกรูด	แตงโม
๔		ดินสอ	ปากกา	กางเกง	เสื้อ
๕		ลูกโป่ง	ส้มโอ	ลูกอม	บรรทัด

ข้อ	รูปภาพ	คำศัพท์			
๖		ตลาต	สีเทียน	เผือก	อึ้งอ่าง
๗		การ์ตูน	กระต่าย	ลิง	เทียน
๘		ผักกาด	บวบ	ทุเรียน	โอง
๙		ระนาด	กลอง	แคน	ว่าว
๑๐		แมลงป่อง	จดหมาย	เป็ด	ตุ๊กแตน

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง โดยอ่านตามครูทีละคำ

ข้อ	สระ	คำ				
๑.	อะ	ดั่ง	นั้ง	ฟั่ง	ถั่ง	ครั่งคราว
๒.	อา	จาง	ฟ่าง	ถาง	จ้าง	กางเกง
๓.	อิ	ชิง	วั้ง	ทั้ง	ฉิ่ง	ชิงช้า
๔.	อี	คริ่ง	จิ่ง	บิ่ง	ผิ้ง	ติ่งตัง
๕.	อุ	อุ่ง	ยุ่ง	กุ่ง	ชู่ง	รุ่งเรือง
๖.	อู	จูง	ผูง	ยุง	สูง	ผูงกวาง
๗.	เอะ	แก้ง	เข้ง	เต้ง	ตะเบ้ง	เอ็ง
๘.	เอ	เพลง	เจ้ง	แก้ง	เบ้ง	โตงเตง
๙.	แอะ	แฉ้ง	แต้้ง	แเป้ง	แเอ้ง	แฉ้งชัน
๑๐.	แอ	แพ้ง	แฝ้ง	แก้ง	แป้ง	แตงโม

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

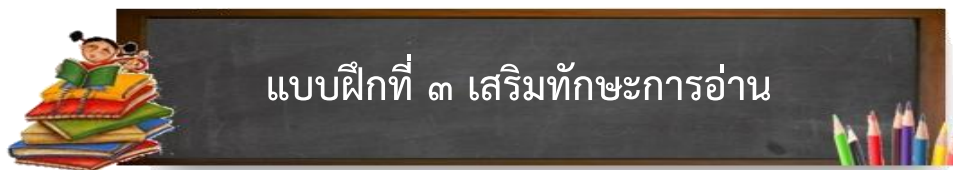

คำชี้แจง นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง ทีละคำ

ข้อ	สระ	คำ				
๑.	ออ	ของ	จ้อง	ผ่อง	มอง	ฟักทอง
๒.	เออ	เปิง	เริง	เถิง	เจิง	บันเทิง
๓.	เอีย	เขียง	เตียง	เสียง	เลียง	เมียงมอง
๔.	โอะ	จง	ผง	ส่ง	งง	วงเวียน
๕.	โอ	โกง	โขลง	โอ่ง	โป่ง	โพงพาง
๖.	อัว	ดวง	งวง	ห้วง	ช่วง	บวงสรวง
๗.	อะ	ดั่ง	นั่ง	ฟั่ง	ถั่ง	ครั่งคราว
๘.	อา	จาง	ฟาง	ถาง	จ้าง	กางเกง
๙.	อิ	ชิง	วิ่ง	ทิ่ง	ฉิ่ง	ชิงช้า
๑๐.	อี	ครึ่ง	จึ่ง	บึ่ง	ผึ้ง	ตึ่งตึ่ง

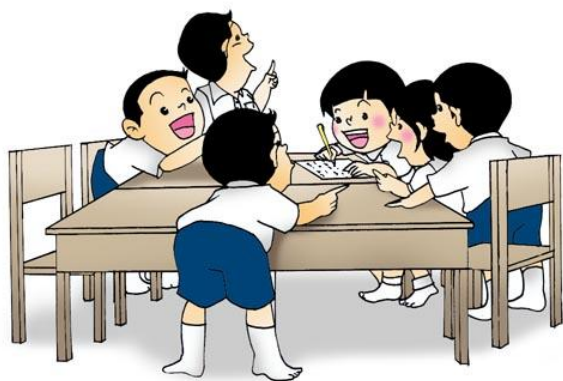

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านคำแล้วแยกส่วนประกอบของคำลงในตารางต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ข้อ	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
ตัวอย่าง	แดง	ด	แ	ง	-
๑	แก๊ง				
๒	เตี๋ยง				
๓	กั้ง				
๔	ล้าंग				
๕	ฝั้ง				
๖	ลิ่ง				
๗	ค่าง				
๘	โอ่ง				
๙	ยุง				
๑๐	วุ้น				

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

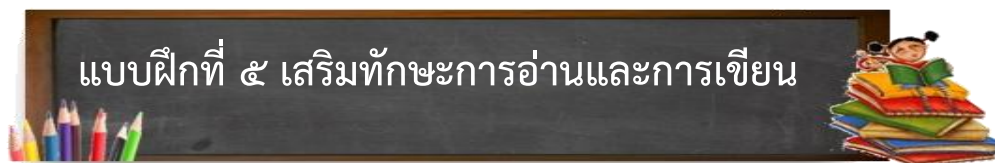
คำชี้แจง นักเรียนเขียนพยัญชนะแทนภาพและแจกลูกให้ถูกต้อง

ข้อ	รูปภาพ	คำตอบ
ตัวอย่าง		ก ง ก ง
๑		
๒		
๓		
๔		
๕		

ข้อ	รูปภาพ	คำตอบ
๖		
๗		
๘		
๙		
๑๐		

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

คำชี้แจง ๑. นักเรียนอ่านคำกลอนต่อไปนี้ตามครู แล้วขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กง

๒. นำคำที่ขีดเส้นใต้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

“แมงป่อง แมลงผึ้ง	ปลาทูนึ่ง ปลากระสง
กุ้ง กั้ง ทู กั้ง กง	ปลากะพง ชื้อแพงจริง
อึ่งอ่าง แลคางคก	แลจิ้งจก แลแงงชิง
นกยางย่องจิกปลิง	ฝูงค่างลิง วึ่งร้องอึ่ง”

(จากชุด คำกลอนสอนอ่าน ประถม ก กา)

๑.	๒.	๓.	๔.
๕.	๖.	๗.	๘.
๙.	๑๐.	๑๑.	๑๒.
๑๓.	๑๔.	๑๕.	๑๖.
๑๗.	๑๘.	๑๙.	๒๐.
๒๑.	๒๒.	๒๓.	๒๔.
๒๕.	๒๖.	๒๗.	๒๘.

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๗	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๘-๑๔	พอใช้	
๑๕-๒๒	ดี	☐ ผ่าน
๒๓-๒๘	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

แบบฝึกที่ ๖ เสริมทักษะการอ่าน

คำชี้แจง นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้แล้วระบายสี (สีอ่อน ๆ) คำที่สะกดด้วย แม่ กง

๑	ขันเงิน	จิงโจ้	ว่าว	แก้ม
๒	หาด	กอด	ยุ่ง	บวบ
๓	นก	เปิด	ห่าน	อึ้งอ่าง
๔	ทันทาน	หอม	จิง	นกฮูก
๕	รก	ทอด	กางเกง	ดอกรั๊ก
๖	ถาม	ตม	โตงเตง	จอม
๗	สาว	แหว	ลอด	ลิง
๘	ห่วยยาง	หั้น	จอม	อบ
๙	สาด	มดดำ	ลิงก้ง	ตุ้มตม
๑๐	เตียง	ดวง	มัน	โบก

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

แบบฝึกที่ ๗ เสริมทักษะการเขียน

คำชี้แจง นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย

แกง เสียง ตั้งใจ ทาง จิ้งจก
ถางหญ้า น้อง แข่งขัน หนังสือ ตั้ง

๑. ฉันได้ยิน.....เด็กร้องไห้
๒. แดงไปเที่ยวสวนสัตว์กับ.....
๓. แม่กำลัง.....ปลา
๔. คุณครูสั่งให้.....เรียน
๕. นักฟุตบอลกำลัง.....
๖. ก้อยเดินข้าม.....ม้าลัย
๗. สุดาช่วยแม่.....โต๊ะอาหาร
๘. น้องเกลียด.....มาก
๙. มะลิอ่าน.....ทุกวัน
๑๐. คุณพ่อ.....อยู่หลังบ้าน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

แบบฝึกที่ ๘ เสริมทักษะการเขียน

คำชี้แจง นักเรียนเติมคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กง ลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย

๑. แม่ซื้อลูก.....ให้น้อง
๒. น้องชอบ.....เพลง
๓. ต้นข้าวกำลังออก.....
๔. แม่ซื้อ.....ให้น้อง
๕. หอย.....อยู่ในทะเล
๖. แก้วนอนหลับอยู่บน.....
๗. ผม.....โก้ ๕ ตัว
๘. วิภามีรูปร่าง.....กว่าน้อง
๙. ลิงและ.....เป็นสัตว์ป่า
๑๐. เขานั่งอยู่.....รับแขก

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

แบบฝึกที่ ๙ เสริมทักษะการเขียน

คำชี้แจง นักเรียนเขียนคำลงในช่องว่างให้ตรงกับรูปภาพ

			
๑.....	๒.....	๓.....	๔.....
			
๕.....	๖.....	๗.....	๘.....
			
๙.....	๑๐.....		

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

คำชี้แจง นักเรียนเขียนคำตามคำบอกลงในช่องว่าง

๑.	๒.	๓.	๔.
๕.	๖.	๗.	๘.
๙.	๑๐.	๑๑.	๑๒.
๑๓.	๑๔.	๑๕.	๑๖.
๑๗.	๑๘.	๑๙.	๒๐.

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๕	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๖ - ๑๐	พอใช้	
๑๑ - ๑๖	ดี	☐ ผ่าน
๑๗ - ๒๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

คำชี้แจง นักเรียนกากบาท (x) คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ

ข้อ	รูปภาพ	คำศัพท์			
ตัวอย่าง		กบ	กุ้ง	เปิด	หอย
๑		ข้าวโพด	กระต่าย	ช้าง	ควาย
๒		ไส้เดือน	ยุง	ต๊กแตน	ผีเสื้อ
๓		น้อยหน้า	ทุเรียน	มะกรูด	แตงโม
๔		ดินสอ	ปากกา	กางเกง	เสื่อ
๕		ลูกโป่ง	ส้มโอ	ลูกอม	บรรทัด

ข้อ	รูปภาพ	คำศัพท์			
๖		ตลาด	สีเทียน	เผือก	อึ้งอ่าง
๗		การ์ตูน	กระต่าย	ลิง	เทียน
๘		ผักกาด	บวบ	ทุเรียน	โอ่ง
๙		ระนาด	กลอง	แคน	ว่าว
๑๐		แมลง ป่อง	จดหมาย	เปิด	ตุ๊กแตน

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
๑ - ๓	ปรับปรุง	ได้.....คำ
๔ - ๖	พอใช้	
๗-๘	ดี	☐ ผ่าน
๙-๑๐	ดีมาก	☐ ไม่ผ่าน

- กรมวิชาการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่ม ๑ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓). พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๓๕.
- กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น, ๒๕๓๓.
- ผดุง อารยะวิญญู. ชุดแก้ไขความบกพร่องด้านการสะกดคำเล่ม ๑. กรุงเทพฯ : บริษัท ไร่ไทยเพรส จำกัด, มปป.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. หลักสูตรและการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ช้างทอง, ๒๕๔๙.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. เอกสารพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เก่งภาษาไทย, เอกสาร คน. ที่ ๑๑๖/๒๕๕๓. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๓.
- _____. แนวทางจัดกิจกรรม การเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย ระดับประถมศึกษา เอกสาร คน.ที่ ๑๒๘/๒๕๓๙. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. ๒๕๕๑.
- สำลี รักสุทธี และประกอบ ภิบาลจอมมี. แบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เรื่องการอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กก. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา, มปป.
- สุภกานต์ อินอากร. สระและมาตราตัวสะกด. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนานิช, ๒๕๔๓.

แบบสังเกตพฤติกรรมเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการ					รวม	สรุป			
		ความตั้งใจ	ความพยายาม	กระตือรือร้น	รักการอ่าน	ร่วมกิจกรรม		ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1		3	3	3	3	3	15				
2											
3											
4											
5											
รวม											
เฉลี่ย											

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์)

รายละเอียดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

การพัฒนาทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมมองเป็นฐาน (BBL) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	0	1	2	3
ความตั้งใจเรียน	ไม่ตั้งใจเรียน พุดคุยตลอดเวลา	ตั้งใจเรียน แต่มีการเตือน	ตั้งใจเรียน ไม่พุด ไม่คุย มีการเตือน บางครั้ง	ตั้งใจเรียน ไม่พุด ไม่คุย แม้มีโอกาส
ความเพียรพยายาม	ไม่ขยัน อดทนในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยันอดทนและพยายาม ให้งานสำเร็จ	ทำงานด้วยความขยันอดทนและพยายาม ให้งานสำเร็จ	ทำงานด้วยความขยัน อดทนและพยายาม ให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ภายในเวลาที่กำหนด
ความกระตือรือร้น	เฉื่อยชา งานไม่สำเร็จ	ขมีขมันในการทำงาน แต่งานไม่สำเร็จ	ขมีขมัน คล่องแคล่ว ทำงานเสร็จทันตามเวลาบางครั้ง	ขมีขมัน คล่องแคล่ว ว่องไว ทำงานเสร็จทันตามเวลา
การเข้าร่วมกิจกรรม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม	สนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่ไม่ให้ความร่วมมือ	สนใจเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือ บ่อยครั้ง	สนใจเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือทุกครั้ง
การรักการอ่าน	ไม่สนใจอ่าน	อ่านเป็นบางครั้ง เมื่อมีการเตือน	อ่านทุกครั้งเมื่อมีการเตือน	อ่านทุกครั้งเมื่อมีเวลาว่าง โดยไม่ต้องเตือนหรือบังคับ

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม ดังนี้

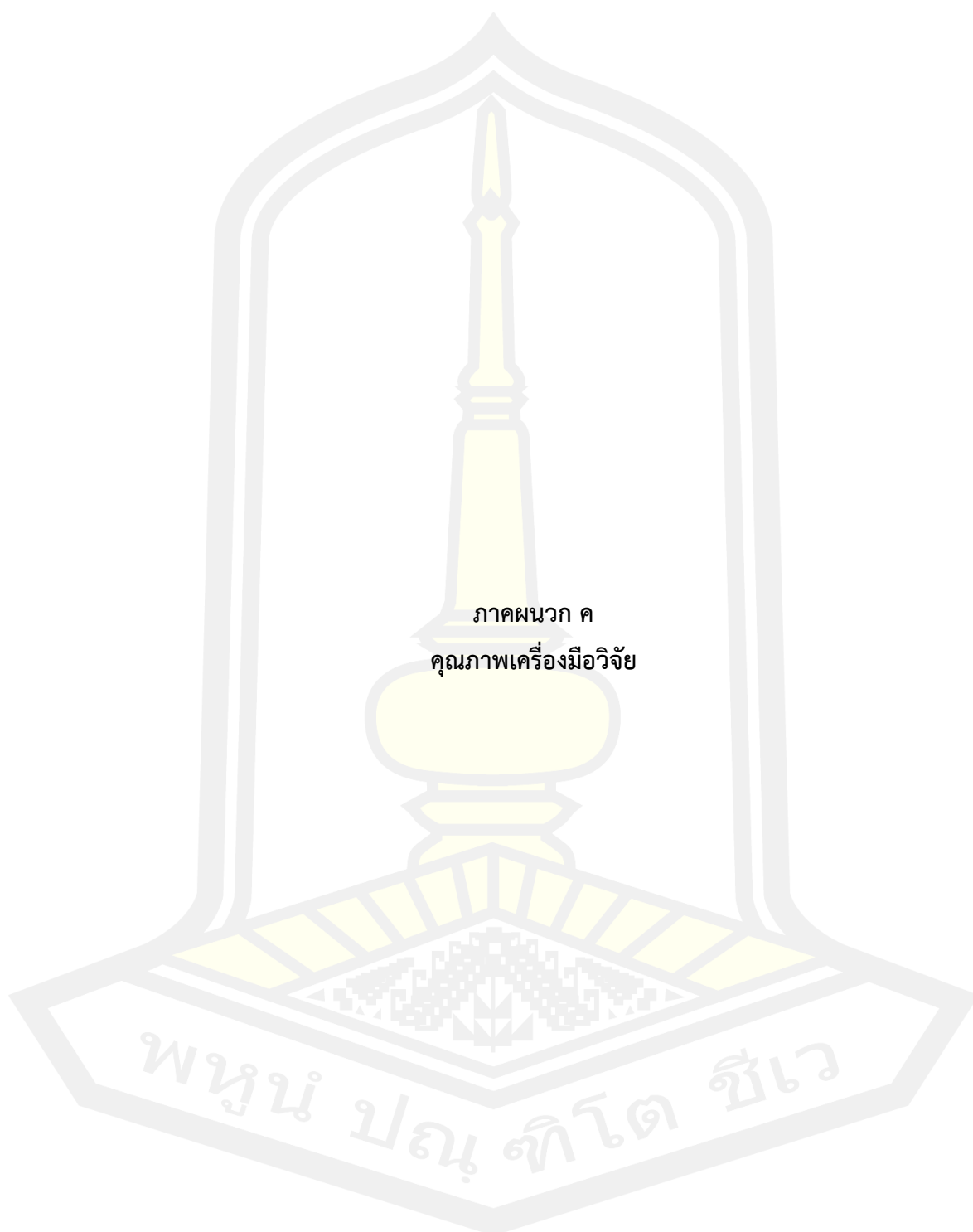
- คะแนน 13-15 ได้ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม
- คะแนน 10-12 ได้ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี
- คะแนน 5-9 ได้ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ผ่าน
- คะแนน 0-4 ได้ระดับคุณภาพ 0 หมายถึง ไม่ผ่าน

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
3. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน						
4. เนื้อหาที่มีความน่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน						
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา						
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน						
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด						
8. กิจกรรมมีความน่าสนใจ ส่งเสริมการเรียนรู้						
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา						

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

พหุบัณฑิต ชีวะ

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือวิจัย

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความน่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะสำหรับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
8. กิจกรรมมีความน่าสนใจส่งเสริมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	คนที่ 4			คนที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความน่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
8. กิจกรรมมีความน่าสนใจส่งเสริมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)
(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความน่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
8. กิจกรรมมีความน่าสนใจส่งเสริมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. เนื้อหาที่น่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมที่น่าสนใจส่งเสริมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	แผนที่ 7			แผนที่ 8			แผนที่ 9		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความน่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมมีความน่าสนใจส่งเสริมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

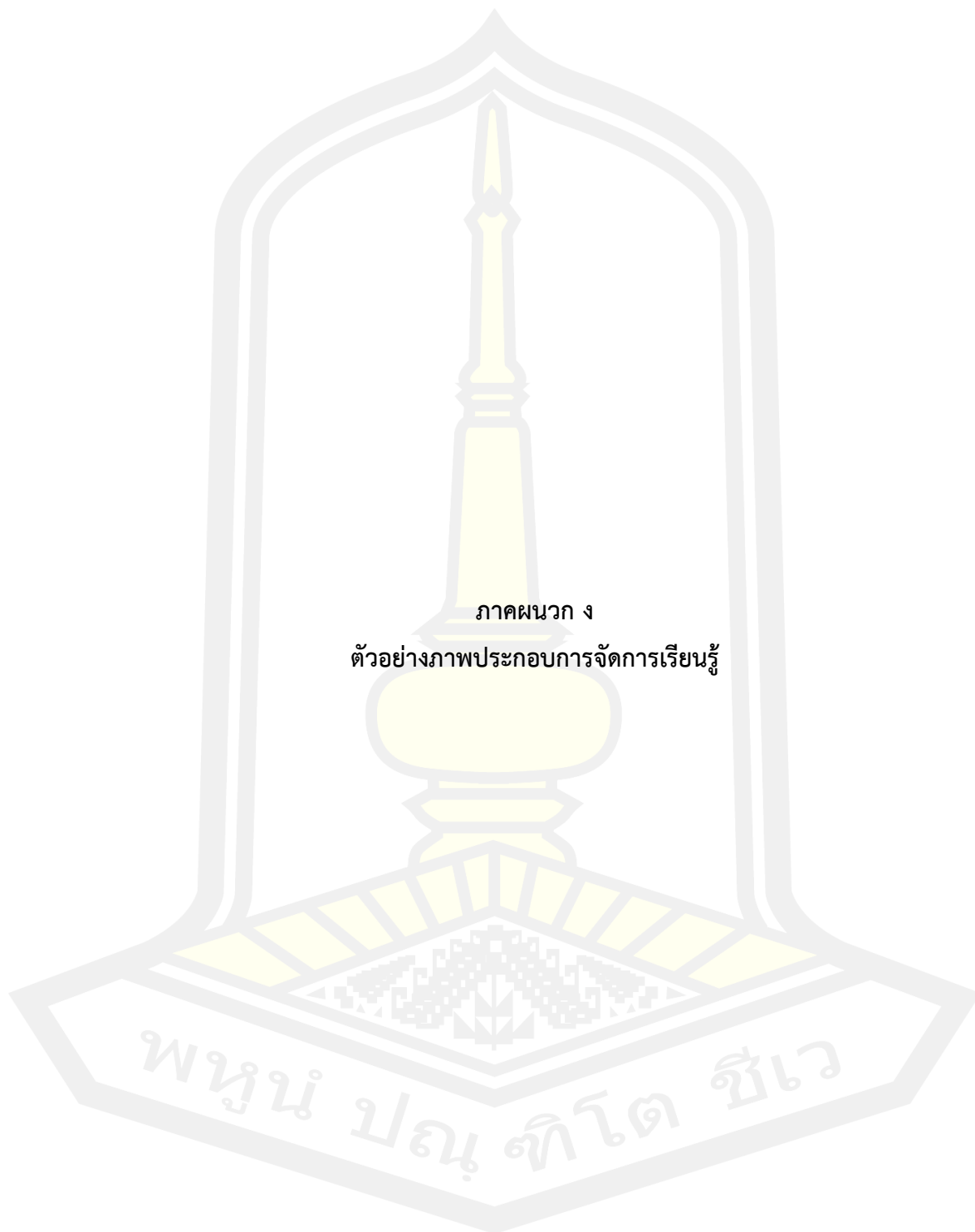
(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	แผนที่ 10			แผนที่ 11			แผนที่ 12		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความน่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมมีความน่าสนใจส่งเสริมการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	แผนที่ 13			แผนที่ 14			แผนที่ 15		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความน่าสนใจและมีประโยชน์กับนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายพอเหมาะสำหรับระดับชั้นของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
8. กิจกรรมมีความน่าสนใจส่งเสริมการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
10. การวัดผลครอบคลุมเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างภาพประกอบการจัดการเรียนรู้

พหุณี ปณฺ ทิโต ชีเว

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกัลยา ประเสริฐสังข์
วันเกิด	วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 105 หมู่ที่ 4 หมู่บ้านยางต่อ ตำบลเทอดไทย อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45170
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	พนักงานราชการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี ตำบลนิเวศน์ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45170
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2552 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2554 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด พ.ศ. 2556 ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2565 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ติโต ชีเว